

Délibáb

SZÁM

20
FILLÉP

OPERA HÁZ
AMÁS ILONKA
„Falstaff” Annuska
szerepében
(Vajda M. Pál felv.)

RÁDIÓMŰSOR
MÁRCIUS 26 - APRILIS 1-16

N T
rasztó
nkám

VTÁR
tének

ar és
írják
yeket,
a egye-
Egy-
sú kö-
pesten
ken 68
ujság-
ó.

rása“
gény-
ljesen
díjat

Buda-
26-a
re 68
ntve,
essék

meg :
are után
ága

kói
egyéves

gyó.
ág
“ bár-
volna
a. Str.
Novisad.
ldhető.)

Elsejétől harmincadikáig

sokat dolgozik az ember! Szükséges azonban, hogy az állandó elfoglaltságot időnkint szórakozás váltsa fel, hogy felfrissülten induljunk neki a következő nap munkájának. Tökéletesen kikapcsolódik a napi gondokból, aki a

Világkönyvtár

egy-egy kötetét elolvassa. Hónapról-hónapra egy-egy lebilincselően érdekes regény jelenik meg e sorozatban, amelynek olcsósága páratlan a könyvpiacian.

Egy-egy díszes kötésű regény ára **Budapesten 58 fillér, vidéken 68 fillér.** Kapható minden újságárusnál. Annak, aki a sorozatot kiadóhivatalunknál (Budapest, VII, Dohány u. 12) megrendeli, minden hó 26-ika körül kikézbessítjük a regényt, ha abban a helységben kézbesítő szervünk van.

A sorozat mostani kötete **Csurka Péter, a kiváló magyar író regénye: *Ki vagyok én?***

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet beszél!

Kezdő nyelvtanulók a legnagyobb eredménnyel használják a Tolnai kiadású nyelvkönyveket.

Tolnai: Angol nyelvtan. . . ára bérmentve 70 fillér

Tolnai: Francia nyelvtan . . . ára bérmentve 70 fillér

Megrendelhető az összeg előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány u. 12 Utánvétellel való küldés a szállítást megdrágítja!

ÖRÖKKÉ ÉLNEK

a gyermekvilág fantáziájában Verne Gyula kalandos regényeinek alakjai. Sok-sok évtized pergett le a regények megírása óta, de a technika tökéletesedésének mai korszakában ugyanolyan érdeklődéssel fordul az ifjúság Verne könyvei felé, mint évtizedekkel ezelőtt, amikor még senki sem sejtette, hogy Verne sok-sok álmát a tudomány élő valóságává fogja varázsolni.

KAPHATÓK A KÖVETKEZŐ MŰVEK:

Stroff Mihály ára bérmentve	1 pengő	90 fillér
15 éves kapitány "	1 " "	90 " "
Sándor Mátyás, 2 kötet "	3 " "	80 " "
Grant kapitány, 2 "	3 " "	80 " "

Valamennyi könyv egészvásznonba kötve, finom papíron jelent meg, illusztrált kiadásban. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében a Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (VII, Dohány u. 12.) Utánvételes küldés a szállítást megdrágítja. Kapható könyvkereskedésekben is.

XIII. évfolyam

Budapest, 1939 március 25

12. szám

20
FILLÉR

Délibáb

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Németországban Rm. —.20, Jugoszláviában 3.— dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 2.— Frs.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14—23—39, 14—23—50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Dr Németh Antal, a Nemzeti Színház igazgatója

(Székely Aladár felv.)

nem csinál nyarat. Nyugodtan mondhatjuk: tavaszt sem. Aki nagyon szereti a madarat, az gondoljon azokra a fecskékre, amelyek gyanútlanul máris útnak indultak, hogy ide érjenek az első enyhe tavaszi napon. Akik a jelképet szeretik és rejtett értelmet sejtenek minden közmondásban és prózai jelenségben, azok gondoljanak arra, amire akarnak. Viszont, aki nem gondol semmit, azok is megjegyyezhetik: az időelőtt visszatérő költöző madár sorsa ugyanaz, ami az időelőtti ideáé. Egyik se éri meg a nyarat. Kicsit homályos az okoskodásunk? Lehet. Az vessen ránk követ, aki ki meri mondani hangosan legtitkosabb gondolatát. Maradjunk hát a fecskéknél, amelyek félig megfagyva ezen a héten érkeztek meg régi fészükre, hogy itt vészeljék át a meleg napokat. Persze a kötekedő elme ismét fölhorkanhat és ismét mellünknek szegezheti a kérdést: micsoda zagyva beszéd az, hogy át kell vészelni a meleg napokat. Ember, állat telet és szerencsétlenséget szokott átvészelni. Ez igaz, válaszoljuk szelíden, de ne tessék elfelejteni, hogy jelképes beszéddel kezdtük ezt a fecsegést. Meleg nap és meleg nap között óriási a különbség. Attól függ, mit ért valaki nagy ravaszul a kifejezés alatt. Az embernek húsz fok hidegben is lehet — meleg napja és kánikulában is eshetik vele olyasmi, amitől kirázza a — hideg.

Szegény fecskék. Otthagyták Afrikát és néhány millió már itt didereg napok óta Európában. Uglátszik, már a természet is megbízhatatlan. Mert a fecskék következetesek. A világ is az. A mindenségben minden hű marad önmagához, az érző és eszmélő lélek mégsem ismeri ki semmiképpen magát. Hol a hiba? A lélekben, vagy a holt dolgokban? Végül hol az eresz, amely alatt biztonságban húzódnak meg a fészek, amelyet az emberiség rak — mondják — kétmillió éve magának és amelyet ügyetlenül és akaratlanul mindig maga ver le, amikor már csaknem elkészült vele.

Sajnos, nem egy, de millió fecske sem csinál nyarat, ha a teremtés műhelyéből valaki hideget fúj erre a nyomorult világra. Hideget és sötétséget, hogy soha többé ne legyen meleg és világosság.

(b. I.)

Déliabál

Exer előadás

A NEMZETI SZÍNHÁZBAN

Németh Antal, a Nemzeti Színház igazgatója beszél az ország első színházának jövőjéről

Az ország első színháza, a Nemzeti Színház nemrég tartotta meg ezredik ünnepi előadását. Most, hogy az ezredik előadás után újabb sikerek felé tart a Nemzeti Színház, felkerestük Németh Antal igazgatót. Első kérdésünk a következő volt:

— Hogyan látja igazgató úr a Nemzeti Színház jövőjét az ezredik előadás után?

— Hogy milyennek látom a Nemzeti Színház jövőjét? Szépnek és nagyoknak. Kultúránk egész fejlődése azt mutatja, hogy a nemzeti társadalomnak a színháza még a jelenleginél is sokkalta fontosabb szerepet fog játszani. Olyan színház, melynek feladata a nemzeti szellemű magyar drámairodalom bemutatásán kívül a külföldi színműirodalom java természetesen magyar nyelven való megszólaltatása, a világirodalom klasszikus drámai alkotásainak állandó műsorontartása, ifjúsági, munkás és más kulturális célokat szolgáló előadásoknak a rendezése csak úgy lehetséges, ha a nemzeti társadalom erkölcsi és anyagi támogatásával maga biztosítja ezt a színházat. A világ mai színházkultúrájának tanulmányozása mindenkit meggyőzhet arról, hogy ilyen széles kulturális feladatot teljesítő színház a „köz” támogatása nélkül nem tartható fenn. Viszont a köznek napról-napra égetőbb szüksége van erre az általános, magasabb célokat szem előtt tartó intézményre. Így a nemzet színháza és a fenntartó nemzet érdekei külön-külön és kölcsönösen is meghatározzák a színház létének és jövőjének növekvő fontosságát. Természetesen erről sokat lehetne és kellene írni, részletesen kifejtve mindazokat a gondolatokat, melyek nem férnek bele egy szűk interjú kereteibe.

— Mi a Nemzeti Színház szerepe a fiatal írók, színészek nevelése, támogatása terén?

— Rövid három és fél színházi évad folya-

Eszter

A póruhárt negédesek

Az ember tragédiája

Csongor
és Tünde

Csalódások

Szülők
lázdása

mán a drámalmérésre igazán nem kedvező mai időkhöz is sikerült szóhoz juttatni olyan értékes és a színpad szempontjából új írókat, mint Asztalos Miklós, Barabás Pál, Dékány András, Kállay Miklós, Kodolányi János, Máriáss Imre, Németh László és Nyíró József. Fontosnak találom klasszikus és külföldi színdarabjaink fordítását is lehetőleg tehetséges, új magyar írókra bízni. Így például sikerült megnyernem a magyar színpad számára Szabó Lőrincet, kinek műfordításai új hangot és értéket jelentenek.

— A fiatal színészgárda tagjai közül többen jutottak új, jelentős művészi feladatokhoz, mások pedig éppenséggel most tántek fel, hogy máris a magyar színészet nagy ígéreteinek tekintsük őket: Lukács Margit, Szelezky Zita, Szörényi Éva, Rajczy Lajos, Szabó Sándor neve ma már általánosan ismert. A Nemzeti Színház deszkáin egészen új formában mutatkozott be és egészen új művészi értékelést vívott ki magának Jávor Pál, ki több nagy alakításával (Thomas Paine, Ahogy tetszik, Farkaskaland stb.) meglepte a szakértőket és a közönséget.

— Sokan úgy vélték, mintha az ország első színháza mellőzné a klasszikusokat. Vajjon feladata-e a Nemzeti Színháznak a klasszikusok kultusza?

— A klasszikusok kultusza mindig fontos feladata volt és marad a Nemzeti Színháznak. Valóban, igazgatóságom első két évében több ízben támadtak azért, hogy állítólag mellőzőm a klasszikusokat. Ezek a kifogások nem vették figyelembe a színház klasszikus műsorát meghatározó döntő tényezőket. Statisztikai adatok bizonyítják, hogy a klasszikusok kultuszának régebbi formáját sem én, sem más nem tudta volna tovább fenntartani. Kétségtelen, hogy nagyon kényelmes és hálás, látszatra fényes eredményt mutató műsorpolitika az, mely évfizetek óta verklizett klasszikus előadásokat dob be a műsorba egy-két próbával vagy anélkül, csak azért, hogy mennyiségileg több klasszikus mű szerepeljen a statisztikában. De az is természetes, hogy ezek a többnyire avult fordításokban, kopott, elhasznált díszletekkel és ruhákkal, kopott játéktílusban

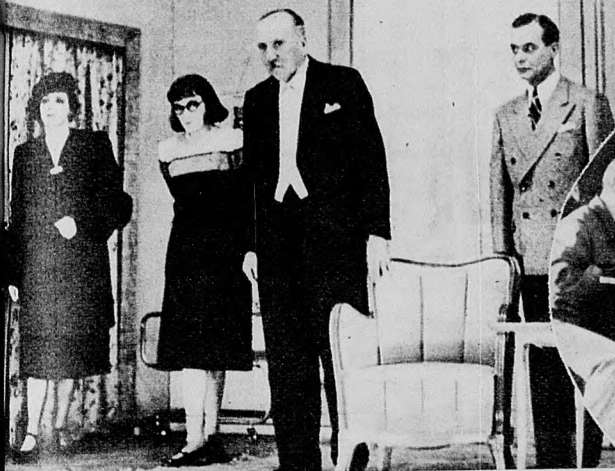
kedvező
olyan
írókat,
Dékány
János,
József
ülföldi
éséges,
ikerült
Szabó
got és

többen
tokhoz,
k jel,
éretei-
eleccky
Szabó
ismert.
en új
művészi
ál, ki
Paine,
eglepte

ország
sokat.
nak a

fontos
áznak.
n több
llözöm
vették
t meg-
adatok
szának
tudta
hogy
fényes
ly év-
ásokat
vagy
g több
kában.
nyire
dísz-
usban

Az utolsó
tánc

unalomig ismételt előadások ma már nem gyakorolnak vonzóerőt, sőt okai lehetnek annak, hogy a közönség elfordul a klasszikusoktól. Viszont új fordításban, új díszletekkel, új betanulásban, új rendezéssel kihozni klasszikus darabokat úgy, ahogy az ilyen felújítás ne csak erkölcsi siker legyen, de megteremtse a saját anyagi létalapját is, a színház mai helyzetében nem könnyű. Én igyekeztem ez utóbbit elérni. Idei szezonunkban a húsz bemutatott közül nyolc klasszikus. Ezenkívül több klasszikust is felújítottunk. Szabadjon már itt megemlíteni, hogy a jövő esztendőben egyéb klasszikusok mellett egy, tíz művet magába foglaló Shakespeare-ciklusú fogunk rendezni, úgyhogy ennek a ciklusnak minden egyes darabja új beállítását jelentsen.

— Az igazgató úr további munkatervre?
— Ez részben bennefoglaltatik az eddig elmondottakban. Igyekezni fogok továbbfejleszteni azt, ami eddigi munkámban jónak, sikeresnek, hasznosnak bizonyult és kiküszöbölni azt, ami hibának mutatkozott.
— Nyár? Szabadtéri előadások?
— A Nemzeti Színház ismét szerepel a

Via Mala

Amphitryon

Margitszigeten tartandó szabadtéri játékokon, mégpedig ezúttal egy Shakespeare-ciklussal. Ismét színrekerül a tavaly oly nagy sikert ért „Szentivánéji álom”; ezenkívül még az „Ahogy tetszik” és a „Vihar”. Természetesen igyekszünk felhasználni a nyarat, hogy már most előkészítsük a jövő színi évad anyagát.

— Van-e valami lehetőség arra, hogy végre megépüljön a Nemzeti Színház új hajléka?

— Erre a kérdésre nem én vagyok hivatva válaszolni. Szeretném hinni, hogy a válasz: igen! Szomorú lenne, ha a nemzet nem tudna módot találni arra, hogy végre megvalósítsa az oly régóta esedékes színházépítkezést.

György László

Ahogy
tetszik

Délibáb

Falstaff

Palló Imre,
Dobay Livia

Az Operaház nagy sikerrel újította fel Verdi remekművét, a Falstaffot, részben új szereposztásban. Képeink a darabból

Tamás Ilonka,
Sárdy János
(Vajda M. Pál felv.)

Déliabál

Dobay Livia, Szil-
vássy Margit, Gere-
Lola, Tamás Ilona
(Vajda M. Pál felb.)

nagy si-
ta fel-
tűvét, a
zben új
an.
arabból

(felb.)
Pál

A Makrancos hölgy

A Nemzeti Színház vígjátéksorozatában ezúttal a *Makrancos hölgy* került sorra. És itt nemcsak a hölgy, de a színjáték is makrancos, azt minden rendező tudja: a szelídítés nem könnyű feladat. Shakespeare maga annyira bohónak és annyira kényesnek egyetlen darabját sem látta, mint éppen ezt. Beszédés bizonyítéka ennek, hogy ezenkívül egyszer sem érezte szükségét az előjátéki öngazolásnak. „A részeg üstfoltozó Kristófoknak ennél komolyabbat csak nem adhatok”, mentegetőzik Shakespeare William, a Globe színház érdemes igazgatója, miközben kiosztja a szerepeket.

Ezt az előjátékot sohasem szokták színrehozni. Ez helyes is. De megfélekezni sem szabad róla. Legalább arról nem, hogy a darab alaphangulatát ennek kell megadnia. A tréfáskedvű lord úgy akarja, hogy a komédiások az álmában palotába vitt és éppen pütkösdi királyságába ocsudó fickónak a szájaíze szerint játszanak valami mulatságosat. Ezúttal nem magának játszat. Hogy a Makrancos hölgy sorozatos rendezései valahogy soha és sehol sem sikerülnek igazán és maradéktalanul, annak talán az az oka, hogy a rendező — s vele talán mi is, Shakespeare szellemétől elkényeztetett közönség — *alapeszmét* keresünk ott, ahol — nincs.

A Nemzeti Színház rendezése jobban megközelíti a bohózati, a tehát nem *világnézeti*, hanem játékgényeket támasztó szellemet, mint a Makrancos hölgy-nek bármelyik

Eöry Kató, Pataky Jenő

Déliabál

eddig
földi
szet
elvet
hölgy
és a
nód
Petr
Nem
gyer
azok
éret
szal

D

Ághy Erzsi,
Tasnády Ilona

eddiggi előadása. Értve azt a pár év előtti külföldi rendezést is, amely azzal, hogy az egész szívet teljesen játékosná, bábjátékszerűvé tette, elvette a játék gyermeki báját. A Makrancos hölgy Katója valóban a bájos gyermekségnek és a bosszantó gyerekeségnek játszi összefonódásából született. Ő valóban az, akinek Petrucchió-ja (nem Petrucció-ja!) látja. Nem úgy „bósz” mint a nő, hanem mint a gyerek. S azért is tetszik ez a darab mindazokban a korokban, amelyekben a nők az érett asszony helyett a hol gügyögő, hol roszszalkodó kisbabát alakítják.

Kiss Ferenc

Délibáb

Ághy Erzsé,
Lehotay Árpád

Gózon Gyula,
Gabányi László,
Kürthy György
(Wellesz felv.)

Kiss Ferenc és Tasnády Ilona megéreztek: a darab legkényesebb pontján a közönség a színésztől vár feleletet. *Tasnády* Ilona nevetésbe átfutó sírása a megismerkedési jelenetük végén és Kiss Ferenc Petrucchiójának szinte félelmetes nyújtózkodása, mielőtt megismeri Katát — sejtetnek valamit, ami a mai emberhez már közelebb hozza az egész művet.

Kiss Ferenc őszerejű kalóz-Petrucchiójába új szín vegyült. Ághy Erzsé nagyon szerencsésen játssza meg a nyafka libuskát.

Harsányi Zsolt remek fordításában különösen kedvesen csendülnek ki Petrucchio játékosan rimbe átmenő udvarlásai. Gál méltóságosan pipogya lányos papája, Gózon lemaradt kérője, Gabányi és Bartos ál és igazi Vicenzió-i, más-más módon, de egyaránt shakespeare-i vénemberek. Kürthy György és Várkonyi szolgálai friss életet hoznak a színpadra, Lehotay és Patáky férfias, egészséges levegőt. *Jaschikné* díszletei közül különösen az éjszakai erdőt ábrázoló igen szép. Szinte kár Doré-hangulata ehhez az igénytelen jelenethez. *Both* Béla játékmesteri szép rendezése mindenkit kielégíthet.

r. a.

Tura
Ida
Rád

Az

A
és S
nem
szán
kam
sakk
kap
ját
azaz
aki
Ekö
nője
ann
Joh
ráv
aka
hog
Els
szá
ked
dez
a r
szí
a p
má
vis
tar
ráz
jén
gih
lak
fol
sk
a
fe
ig

ezték :
zónség
neve-
si jele-
ójának
t meg-
ami a
egész

iójába
szeren-

külö-
ncchio
Gál
Gózon
ál és
egy-
Kürthy
t hoz-
érfias,
közül
igen
ez az
mesteri

r. a.

Turay
Ida és
Ráday Imre

Köpeczi-
Boócz Lajos,
Fáy Béla

Az Angol Bank nem fizet

A Pesti Színház újdonsága Békeffi István és Stella Adorján komédiája. Az *angol bank nem fizet*. Szó van benne egy csillagászati számú összegről, amelyet mint egy fontot és kamatos kamatát, Oroszlánszívű Richard sakkpartnere késői unokájának kellene megkapnia az angol államtól. John, akit Ráday játszik, autószerelő és szereti Turay Idát, azaz Mary-t, annak a borbélynak a lányát, aki őt kilakoltatja, mert házbéért nem fizet. Eközben téved arra Knox milliomos, barát-nőjével, Ruth-al, a kiváló táncosnővel és annak manager-ével, aki azonnal felfedezi John ősi okmányában az aranybányát. Joht ráveszik a pereskedésre, persze Ruth ráakaskodik, Mary pedig kétségbe van esve, hogy istenments, meg találja nyerni a pert. Elsőfokon ez meg is történik. Joht pazar szállodába költöztetik, ahol nem tud viselkedni. Ruth rajtakapattatási jelenetet rendez a tapasztalatlan fiúval, mire részint a megsértett Knox hagyja őt faképnél, részint Mary Joht. Miután Ruth értesül, hogy a per másodfokon elveszett, visszatáncol és már nem akarja magát elvéteni, de Mary is visszatáncol s most már hajlandó megbocsátani megsédült vőlegényének. Viharos fejrázásai egészen kedvesek. John, bár bankettjéről mindenki lemondott, nem fogja fel tragikusan a helyzetet. Miután a kecske is jólakott és a káposzta is megmaradt, harmadfokon közmegelegedésre dől el a kérdés: a skót Mary is boldog, mert takarékoskodhat, a papa is, mert van miből, s a történet be is fejeződhet. Ruth-ot Komár Júlia játszotta, igyekezett lehető ellentétet adni Turayhoz.

r. a.

Komár Jul-
ka, Dénes
György
(Wellesz felv.)

Déliabál

A Vígyszínház társalgójában az egyik színész, akiről köztudomású volt, hogy szenvedélyesen szeret vadászni, de roppant tehetségtelenül űzi ezt a nemes sportot, éppen vadászkalandokat mesélt. Az egyszerűbb lelkeket sikerült ugyan meggyőzni barátunknak, de már az úgynevezett nehezebb emberekkel nem igen boldogult. Éppen ezeknek a meghódítását tűzte ki céljául, amikor egy veszélyes vadászkaland elmesélésébe kezdett.

— Emlékeztek, hogy két évvel ezelőtt nagyobb utat tettem Afrikában a szabadságom alatt. Persze elsősorban itt is a vadászat érdekelt. Barangolásaim közepette olyan helyekre kerültem, ahol el lehet mondani, százával tanyáztak az oroszok. Ember erről a helyről aligha kerülhetett ki elevenen. De hagyományos szerencsém most se hagyott eszerben, mert...

Itt a színész szándékosan megállt a

mondanivalójában, diadalmasan körülnézett, várta a hatást. Majd kis szünet után folytatni akarta — ...mert a szerencsém az volt, hogy...

Itt Makay Margit hirtelen közbevágott.

— Hogy egyáltalán nem találkozott oroszlanál.

*

Toronyi Imre, a kitűnő színművész a napokban meglátogatta egy festőművész barátját. A látogatás célja fontos volt, olyannyira, hogy Toronyi bár tudta, hogy a festőművész délutánoként aludni szokott, mégis az úgynevezett alvási időszakban kereste fel barátját. A festőművész örült ugyan a látogatásnak, de mégis csendes szemrehányó hangon megjegyezte.

— Pajlás, te is csak ebben az időben tudsz jönni. Legédesebb álmomból riasztottál föl.

— Mit álmottál? — kérdezte Toronyi.
— Azt álmottam, hogy vevő járt

nálam, megnézte a képeimet, meg is vásárolt néhányat belőlük.

— Jaj, ez már igazán nagy baj — so-

A berlini filmbálon Schmeling volt boxvilágbajnok és felesége Anny Ondra rengeteg névaláírást adott (Reklámélet)

A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége műsoros délutánja a Vigadóban. Gróf Teleki Pál miniszterelnök beszél (M. F. I. felv.)

Makay
Margit

pánkodott Toronyi. — Tudod mit, fekjüdj vissza, még nem késő és álmodj tovább, hátha a vevő visszajön.

*

Ennek a történetnek azt a címet lehetne adni, hogy „a művész nő nem tagadja meg önmagát”. Valóban, a foglalkozás, ha az egyszersmind hivatás is, lép-ten-nyomon kiütközik az illető minden cselekedetéből, tettéből, gondolatából.

Orosz Júliával, az Operaház szép-
hangú énekesnőjével történt meg ez az
alapjában véve jelentéktelen, de mégis
nagyon jellemző eset. Orosz Júlia az
uccán összetalálkozik egy privát ismerő-
sével. A privát megkérdezi a művésznőt,
hogy hova megy.

— Haza — mondja Orosz Júlia.

Bilicsi
Tivadar

— Gyalogosan.

— Igen.

— Akkor, ha megengedi, elkísérem.

— Tessék.

És megindulnak ketten. A „privát”
igyekszik nagyon kedves lenni. Dicséri
Orosz Júlia több alakítását, érdeklődik
új szerepei felől, szóval megfelelő kísérő-
nek mutatkozott. De az ismerős is érezte,
hogy sikere volt, mert bücsztázskor, hogy
egy kis elismerést kicsikarjon, meg is
kérdette.

— Nos, művésznő, milyen kísérő vol-
tam? — Orosz Júlia egy pillanatig
gondolkodott, majd mint egy operaéne-
kesnőhöz illik, ezt válaszolta.

— Meg vagyok elégedve, maga úgy
kísér, mint egy — karmester.

*

Bilicsi Tivadar, a Magyar és And-
rássy Színház kitűnő tagja ma már
népszerű színész, de sok mindenén
keresztül ment, amíg beérkezett. Természe-
tesen nem hiányzott életéből a vidéki
színészet sem, kószolók abból az időből
is, amikor bizony nagyon szűkösen
élt. Egy kis társulatnál működött Bilicsi,
egy szépnek éppenséggel nem nevezhető
napon megjött a várva várt elseje, de
a mi derék színészünk még fizetést sem
kapott. Azt mondták, hogy csak néhány
nap mulva, ha akkor lesz. Aznap este
a szokottnál búsabban tért haza Bilicsi
albérleti szobájába, mert hiszen mit tagad-
juk, a szoba ára nem volt rendezve.
Amikor felsavarja a villanyt, meglepet-
ten látja, hogy egy rosszruhájú alak
épp a szekrénynél motoszkál.

— Hogy jutott ide be és mit keres
maga a szekrényben — rivált rá.

— Pénzt keresek — jelette az alak
sötétén.

Bilicsi elkacagta magát és következő-
ket mondotta, de most már nagyon szelíd
hangon.

— Kedves barátom, maga pénzt keres

Délibál

itt? Na hát ez nagyszerű. Tudja mit, keressünk együtt, ha találunk...

Toronyi Imre

A művészkávéházban a színészek arról beszélgettek, hogy tulajdonképpen milyenek a színházigazgatók. Mindenkinek volt valami története igazgatójával kapcsolatosan. A történetek megoszlottak arra vonatkozólag — a jó színházigazgatók többségben vannak-e a rosszak fölött. Kiderült, hogy ezt a kérdést sem lehet a kávéházi asztal mellett eldönteni.

Végül is Matány Antal, a Nemzeti Színház kitűnő tagja szólt közbe.

A fiatal színész, aki arról nevezetes, hogy átlag havonként változtatja lakóhelyét, bútorozott szobát keres, de bizony sehogy sem talál megfelelőt. A sok lépcsőjárástól fáradtan, még egy utolsó kísérletre szánja el magát. Belép az egyik körüli ház kapuján, amelyen telefónos szobát hirdetnek.

A szoba szép, minden tekintetben megfelelő volna, csak hát egy kissé drága. A fiatal színész alkudozásba kezd. Magyarázni kezdi, hogy ő milyen előnyös lakó, alig van otthon, nem lármás, ritkán fogad vendéget. Engedjenek a szoba árából.

— Én vagyok, kérem, a legkellemesebb albérlő a városban — mondja. — Ahol legutóbb laktam, annyira szerettek, hogy mikor elköltöztem, valósággal sirtak utánam.

A háziasszony ránéz a színészre, aztán megcsóválja a fejét.

— Ez nálunk kizárt eset. Itt előre kell fizetni.

Orosz Julia

— Gyerekek. Nem lehet osztályozni a színházigazgatókat aszerint, hogy ki a jó ember és ki a rossz ember. Legfeljebb azt lehet mondani, hogy ki a jó színházigazgató és ki a rossz.

Erre a kijelentésre már mindenki figyelgett, mert hiszen nem csekély dolog, ha valaki néhány szóval el tudja dönteni ezt a nagy kérdést. Matány aztán ravasz arccal folytatta.

— Hogy ki az igazán jó színházigazgató, egy híres rendező így határozta meg. Az egyszeri színházigazgatónak jelentették egyszer, hogy egy néző az erkélyről leesett a földszintre. A színházigazgató nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem így felelt.

— Be kell az illetőn hajtani a helyárkülönbözetet.

Matány Antal

Délibáb

az első fellépés

Írta: Thury Lajos

Magda sohasem járt színiiskolába, a család erőteljesen tiltakozott minden ilyen terv ellen, nagynénik és nagybácsik csodálatosképpen mind egy véleményen voltak ebben a tekintetben. Titokban vett magánórákat egy nagyon híres színésznél, aki határozottan állította, hogy igen tehetséges, ha komolyan veszi a dolgot, karriert fog csinálni a színpadon. Végül kijelentette, hogy elméletileg már éppen eleget tud a leány, így a dobogón vagy a szobában többet már nem tanulhat, játszania kell, ha igazán meg akarja tanulni a mesterséget. Ő maga szerzett Magdának szerződést a homokvári színházhoz és amikor megvolt az írás, az egész család sem bírt többé Magdával. Megmondta, hogy nyomban utazik és alig hallgatta meg a panaszokat, tiltakozásokat, kesergéseket. Haladéktalanul bevonult a színházhoz, kézitáskájában a „Bánk bán” piros bőrbő kötött amatőr kiadásával, hat vagy nyolc lelkiismeretesen betanult klasszikus szereppel a fejében és jelentkezett az igazgatónál. Himnlőhelyes képű, szélesvállú, magas, kopasz ember volt az igazgató, nagy jóindulattal fogadta a leányt, leereszkedően bölöngött, amikor megígérte, hogy nagyon fog iparkodni és szívesen eljátszik akármilyen vigjátéki szerepet is modern darabokban.

— Jól van, gyermekem, jól van — biztatta pártfogói modorban. — A mestere azt mondja, hogy lesz valami magából; no, majd meglátjuk. Tudja, az öreg jó színész, de a neveléshez nem sokat ért, ahhoz mi értünk, vidéki ripacsok. Majd én útnak indítom magát, adok magának olyan szerepeket, hogy a kezemet fogja csókolni érte.

Az első szerepet már másnap megkapta a leány; a színházi titkár nyomta a kezébe, két vagy három kézzel frott oldal volt az egész, az első lapon ez állott: Bob herceg, Viktória udvarhölgy szerepe. A papírlapok rongyosak és gyűröttek voltak, a fedőlapon, a cím alatt egész esomó név állott, piros és kék ceruzával keresztülhuzigálva, csak az utolsó név volt zavartalanul olvasható: az övé. Egyik-másik név mellett egy-egy futó megjegyzés állott. Ilyenek:

„Jó szerep, a fene egye meg, aki kitalálta.”

„Undok, armányos teremtesz ez a Viktória.”
Az utolsó lap kőtapapír volt, amelyhez a leány kérdő pillantására a titkár magyarázattal is szolgált.

— Ezt énekelni kell. Az ének szövege a szerepbe is bele van írva, így többnek látszik az egész. Nem lehet panasz, szépen ellátjuk magát.

Magda elképedt.

— De kérem, itt tévedés történt! Én nem énekes szerepekre szerződtem, én drámai színésznő vagyok! Nem tudok énekelni, nem is tanultam soha.

A titkár mindezen nagyon jól mulatott.

— Hogy szól a szerződése? — kérdezte diadalmasan. — Színésznő, és énekesnő. Igaz? Minden szerződés így szól. Itt a szerep, holnap tizenegy órára jöjjön be, próbája van. Holnapután este előadás.

Magda nyomban az igazgatóhoz sietett, abban a nyugodt tudatban, hogy ez a jóindulatú, kedves ember úgyis elintézi az ügyet, elosztatja a tévedést. Az igazgató ehelyett úgy nézett rá, mintha sohasem látta volna és sehogy sem akarta megérteni, miről van szó. Amikor végre mégis kénytelen volt megérteni, felugrott az íróasztala mellől, nekirohant Magdának, mintha keresztül akarna gázolni rajta és félelmetesen kiabált:

— Hallja, izé, kisasszony, hogy merészkedik idejönni ilyesmivel! Menjen Késmárkihoz, a főrendező úrhoz, semmi közöm hozzá, magához semmi közöm. Olvassa el a szerződést, olvassa el az egyesület szabályait is, ha a szerepe az egy ívet meghaladja, el kell játszania! Négyeves szerepet kapott, maga kezdő senki, maga ostoba liba, még elégedetlenkedik? Ha még egy szót sem szól, elbocsátom, örökre kitiltatom a színpadról, megértette?

Magda távozott, természetesen sírva, sőt a nap egész hátralévő részét és az éjszakát is sírással töltötte el. Másnap délelőtt tizenegy órakor azért pontosan jelentkezett a próbára. A színpadon hiába ácsorgott egé-

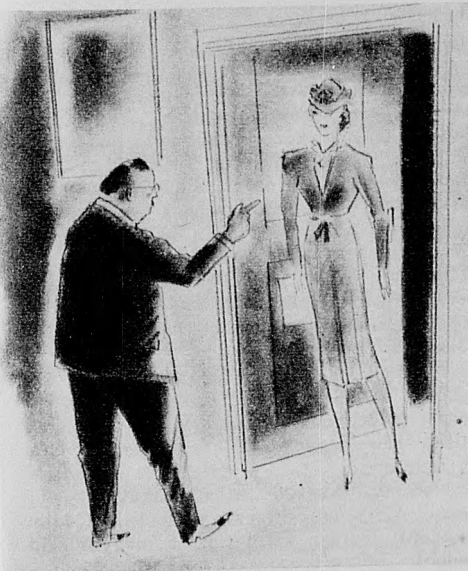
szen tizenkettőig, az ő jelenetére nem került rá a sor, a főrendező pedig csak legyintett, amikor kérdésekkel kezdte zaklatni és arra kérte Magdát is, azonkívül úgy érzett, az egész zavaró nagyvilágot, hogy hagyják őt békében dolgozni. Végre déltájban jött a titkár, vigyorogva közölte Magdával, hogy a karmester már félórája várja, azonnal menjen énekpróbára. Magda köszönt a főrendezőnek, aki nem vett róla tudomást és útnak indult.

Amikor a folyosó végére értek, a titkár rámutatott egy ajtóra és intett: Ide menjen be. Magda kopogott egyszer, kétszer, azután benyitott. Rövidlábú, kerekhasú kis emberke sétált odabent a szobában fel és alá, szemmel láthatólag idegesen, peckes léptekkel járt, nagy gonddal követve mindenütt a padlók vonalát. Feldúlt, zilált, nyugtalanító külsejű emberke volt; meglehetősen kopasz fején egyes csodálatosan sűrű, ősz hajtincsek ágaskodtak, hatalmas csokorra kötött, fehérpetytes kék nyakkendője jóformán egész mellényét eltakarta. Magdának különösen feltűntek a hosszú szőrrel benőtt, felőgő fülei. Amint a leány belépett, szembefordult vele, lenéző tekintettel végigmérte és azt mondta:

— Na végre! Nagyon téved, fiam, ha azt hiszi, hogy még egyszer várok magára. Gyérünk gyorsan, mert nem érek rá. Fél egykor dolgom van a városban.

Nyomban leült a sarokban álló zongora mellé, rövid kis lábai alig érték el a pedált. Magda odaállt elé, a szerep néhány papírlapja között zavartan kutatót egy darabig a kóta után. A karmester hirtelen odahajolt hozzá, kitépte a kezéből az egész iratsomót, a próza-oldalak közül kihúzta a kótát és odalökte Magda elé.

— Ne ügyetlenkedjék, fiam. Kezdjük már!

Délibáb

A lány kezébe vette a kótát, a karmester már a bevezető akkordokat játszotta a zongorán. A kótalapról silabizálta a szöveget, elfogódott hangon énekelni kezdett: „Megállj, bocsánat, hogy szólni merek...” A karmester dühösen belevágott a zongorába, előlről kezdte az egészet, rekedt hangján dúdolta a melódiát és olyan erőlyesen bólogatott hozzá, hogy a magános hajtincsek csak úgy röpködtek a feje körül. Utána most már Magda is valamivel biztosabban hozta a dallamot. „Mielőtt távoznak az em...” Magda érezte, hogy elakad. Nagyon nyelt és egészen hamisan nyögte ki: az em... berek. A kis emberke bőszerűen felordított:

— Mi ez, mit énekel maga? Nem jó, a mindenségit a torkának, hamis! Még egyszer! Gé, ef, é, dé! — Magda elpirult, reszketett és remegett, még egyszer nekiment a második sornak, de a végén megint elakadt, ugyanúgy félrecsuklott a hangja. Em-berek... A kis ember öröngve vágta a zongorát.

— Ei, é, dé, mit énekel már megint? Jaj, hogy ilyen botfüllű libákat küldenek a nyakamra, gé, ef, é, dé, ez csak nem boszorkányság, ostoba teremtés, nyöjje ki végre!

Magda menthetetlenül és feltarthatlanul újból sírva fakadt. Nekitántorodott a zongorának, kis kendőjét szemére nyomta és egész testében meg-megrázkódva zokogott. A kis ember felkapta a fejét, furcsán eltátozt szájával, csodálkozva bámult rá és tanakodott magában:

— Hát magát mi lelte? Mit bög itt nekem? Hiszen egy rossz szót sem szóltam magához, hogy ilyen nyomorúságosan énekel. Ne nyafogjon, hallja, nem azért ülök itt, hogy a maga bögését hallgassam. Na, jól van, ha ilyen mimózálelek, tudok én másként is, tudok én finom is lenni. Kérem, ha megúnta a bögést, csak szóljon, csak intsen, rendelkezésére állok. Ahogy parancsolja.

Felugrott és járkálni kezdett a szobában, néha dühösen belekapott egy-egy hajtincsébe és nagyokat rántott rajta, de nem szólt többet Magdához. A leány ránézett, nagy erőfeszítéssel összeszedte magát, letörölte a könnyeit és szepegve szólt:

— Bocsánat, karmester úr, ha úgy tesszik...

A kis ember sietve megint odaült a zongorához és belevágott a billentyűkbe. Magda bizonytalanul, reszketős hangon énekelte, a második sor végén újra elakadt. Em-berek... A kis ember megállt, a fejét csóválta és szó nélkül előlről kezdte a muzsikát. Magda utánament. A karmester higgadt, oktató hangon magyarázott:

— Kedves kisasszony, szíveskedjék figyelni, itt, a második sor végén. Gé, ef, é, dé, nem jól volt. Nagyon sajnálom, de megint nem jó.

— Igen tisztelt kisasszony, méltóztassék figyelni erre a négy hangra. Gé, igen, jól

Nagyon téved fiam, ha azt hiszi, hogy még egyszer várok magára . . .

van, ef, é, nem kérem, mélyebben, nyugodtan, ne féljen tőlem, vegye tisztán a hangot, dé! Még mindig nem jó, még egyszer kérném, még egyszer. Előlről, ha szabad kérnem, méltóztassék még egyszer. Ne törje meg a melódiát, csak simán tovább, gé, ef, é, dé. Nem jó, kezdjük előlről.

Két óra régen elmúlt már és ők még mindig nem jutottak túl az első két soron. Magda kezében remegett a kóta, a feje szédült, ködbeborult előtte a zongora, a szőrösfülű kis ember, az egész szoba. Mechanikusan, gondolkodás, majdnem öntudat nélkül énekelt, hol itt, hol ott ütve meg egy hamis hangot és amint a második sor végére ért, a zongora megint elhallgatott és kezdte előlről a melódiát. A karmester arca nyugodt és udvarias kifejezésű volt, hidegen, bántóan udvarias.

— Megint elméltőztatott hibázni. Úgy, kérem, kezdjük előlről.

Fáradhatatlanul verte a zongorát és ütötte hozzá fejével a taktust. Negyed három után hirtelen felugrott, lecsapta a zongora fedelét, hogy a húrok csak úgy nyögtek belé, megsemmisítő pillantást vetett Magdára és a mélységes lenézés, a mértéktelen felháborodás hangján kiáltott rá:

— Maga... maga kisasszony!

Másnap délelőtt még egy próbát tartottak együtt. Az első két sort ezúttal nem érintették, a karmester szó nélkül kihagyta az ének elejét és csak a harmadik sornál kezdtek. „Az tuttogják, felséges uram, hogy felségednek Bobhoz köze van...” Magda nagyon szerény volt, nagyon igyekezett, nem ejtett túlságosan sok hibát, elég tanulékonynak mutatkozott, egykettőre egész tőrhetően végigénekelte a szerepet, eltekintve az első két sortól, amely mint megoldhatatlan rejtély borongott közöttük. A kis karmester dörmögősen rosszkedvű volt, néha kiabálni kezdett, de azután mingyárt elhallgatott, érzett rajta, hogy hirtelen erőt vesz magán.

Mingyárt ezután összpróba volt a színpadon. Magda mögött felvonult a kórus, nyolc-tíz férfi és hét vagy nyolc nő, akik először az ajtó felé nyüzsögtek, amikor azonban ő kezdett énekelni, megint visszajöttek és egy terccel mélyebben utána énekeltek az ő szövegét. Egy tiszteletreméltó korú, dagadó keblű, fonnyadtképű asszonyság állt mingyárt Magda mögött, amint kinyitotta a száját, Magda meglepetten fordult hátra. Olyan keményen, borízűen rekedt hangja volt a kóristánének, mint akármelyik férfikóristának.

Este, előadás előtt, Magda kárpírulva, szédelegve járkált a kulisszák között. Egészen kétségtelennek látszott, hogy az énekész második sorának végén el fog akadni és retentő botrány lesz. Elkeseredve, de teljes önmegadással készült az elkerülhetetlenre,

amely korai véget fog vetni színpadi pályafutásának. Egyszerre azután a rekedthangú kóristánóval találta magát szemben, aki már délelőtt a főpróbán is feltűnt neki. A kóristánó barátságosan köszönt, Magda felelt valamit és idegesen továbbindult, a nő azonban megállította.

— Idegesnek tetszik lenni, úgy-e? — kérdezte kedveskedően lehalkítva dörmögő mély hangját. — Hát persze, nem is könnyű, először mindenki úgy van vele.

Magda rábámult, azon tanakodva, hogy tulajdonképpen mit is akarnak tőle és nem felelt, a nő azonban nyugodtan tovább beszélt.

— Hiszen nem is muszáj a kisasszonynak énekelni. Tetszik tudni, én ott állok a háta mögött a színpadon, azt a pár taktust én is elénekelhetem. Jóformán észre sem veszi senki, ha a kisasszony a száját nyitogatja és forgolódik hozzá, amint a szerepben megvan írva. Egy fröccsért szívesen megteszem.

Magda hirtelen felélénkülve, nagyon megkönnyebbülve kapott az ajánlaton. Rövid tárgyalás után tíz pengőt vett ki táskájából és átadta a kóristánének, aki áhitatos tisztelettel vette át a nagy bankjegyet. Mindennek az volt a következménye, hogy amint az első felvonás fináléjában Magda megjelent a rivaldálampák előtt és háta mögött tolongott a kórus, kinyitotta ugyan a száját és integetett a kezével, de az ő magas szopránja helyett a kóristánó rekedt althangja szólalt meg:

— Megállj, bocsanat, hogy szólni merek...

A színészek felszisszentek, a zenekarban pedig nagyot koppant valami és mingyárt akadozni kezdett az egész zenekar. A kis karmester a haragtól, méregtől pirosan hozzátárgatta dirigálóbotját a kótaállványhoz.

Azután valahogyan mégis rendbejött minden. Magda riadtan belevágott az énekbe: „Az tuttogják, felséges uram...” A kis karmester pusztá kézzel vezényelt tovább, a zenekar hirtelen taktusba jött, és a finálé botrány nélkül ért véget. Magdát a színházi törvényszék félhavi gázsijának elvesztésére ítélte, még mielőtt egyetlen fillér gázsit kapott volna és a leány ezt megadóan vette tudomásul. Néhány nappal később a titkárral találkozott a folyosón, aki megszólította és legnagyobb meglepetésére lelkesen beszélt hozzá:

— Halló, Magda! Nem tudom, mit tett ezzel a karmesterrel, de valósággal oda van magáért. Az előbb félórahosszat kiabált a társalgóban, hogy maga nagyon helyes, aranyos teremtes, igazi úrigyerek és hallatlanul tehetséges, valóságos öröm magával foglalozni. Azt mondja, olyan primadonnát írogat magából, amilyen kettő sincs a magyar színpadon!

Akiknek ünnepi

szertartás a tánc

Középen Devi Dja primadonna

A Nagykörút déli forgalmában hosszú autóról vonult az egyik szálloda elé. Aprótermetű, barnaarcú emberkék ugráltak le a kocsikról és szaladtak a szálloda előcsarnokába, a fűtőtest mellé.

Holland-India szigeteinek lakói, Budapest didergő vendégei, malájok, tizenhat nő és hét férfi, akiknek furcsa, egzotikus megjelenésükön álmétkodott néhány napig a város közönsége. Olyanok, mint egy megelevenedett filmhíradójelenet, amikor keresztültipegnek a szálloda tánctermén, az ötórás tea elegáns közönsége között. A közönség félbehagyja a táncot és kiadós tapsot előlegez az érdekes kis csoportnak. Ők meg zavartan, szemlesítve tipegnek tovább, arcukon a csodálkozás mosolya, mintha valami mindig érhetetlen volna számukra.

Kiderül, hogy egy és más valóban érthetetlen. A társulat primadonnája, Devi Dja így magyarázza.

— Nagyon szépen táncolnak az európaiak, de furcsa, hogy a nap minden szakában hajlandók rá, ha megszólal a zene. Nálunk a tánc ünnepi szokás és vallásos szertartás. Ezért aztán csak a nemesi családok számára megengedett. Természetesen az üteme és ze-

Dja, Mada és Vani kisasszonyok a kulaes-
esal barátkoznak (Vellesz felv.)

Délibáb

néje sem változik évente, úgy mint az európai emberek táncához. Ez itt — és a táncoló közönségre mutat — nekünk idegen szórakozásmód, a zenéje pedig érthetetlen.

A nők szűk kis szoknyácskában, tarka ruházatban. A férfiak európaiasabban öltözködnek, csupán a hajjukkal szereznek meglepetést. Enyhén szólva bozontos valamennyi. Körmük két-három centi hosszúra

A maláji táncosok egy csoportja
(Lengyel foto)

hagyva, az arcuk túlzásig festve, mintha csak öltözködésük tarkaságát akarnák átvenni az arcukra is. Talán csupán egyetlen tekintetben európaiabbak az európaiaknál. Hallatlanul jómódoúak, előzékenyek, kedvesek.

Egyetlen európai nyelvet, a hollandot beszélék, ezért tolmáchoz kell folyamodnunk.

22

hogy szólhassunk velük. A társulat egyik férfitagja a következőket mondja:

— Négy éve kerültünk el otthonunkból, Surubaya-ból. Bejártuk Kínát, Indiát, Ceylont, ez az első európai utunk. Róma, Milánó, Torinó, Svájc, Brüsszel, Antwerpen, Amszterdam, majd Románia után érkezünk most Magyaroszágra. De már nagyon kívánczunk haza, különösen a hölgyek. Nálunk a gyermekek a járással együtt tanulják meg a táncot, az egyházi és nemzeti kultusz szolgálatában. Ősi táncokat mutatunk be, főleg harcias és vallásos tárgyúakat. Ismerjük az európai zenét, még a dzsezz-zene változatait is, de nem élünk vele. Régi hagyományainkhoz híven ősi hangszereinken szolgáltatjuk táncainkhoz a zenét. De nem csupán táncmutató az, amit bemutatunk. Negyvenegy láda díszlettel régi-régi ruhákkal, eredeti hangszereinkkel akarjuk megismertetni a mi ősi kultúránkat és művészetünket, amely nálunk nem független valami a mindennapi élettől. Mindennapi szokásaink között, mint az étkezés, úgy szerepel a tánc is egybekötött ima is. Nálunk maga a tánc a vallás. És lehet, hogy különös és idegen európai szemmel, de nekünk ugyanolyan idegen, ha például eredeti magyar táncot látunk.

A társulat tagjairól érdeklődünk. Mintha tudnák, hogy személy szerint róluk van szó, körénk gyűlnek. Tizenhát, tizennyolc évesek. Legöregebb a primadonna: 23 esztendő. A kistermetű nők átlagos súlya 35—40 kiló. A tolmácsunk megsúgja, hogy az a hölgy ott a sarokban, az a „kövér”, 41 kiló. Mit szólnak ehhez a mi hölgyeink?

Érdekes mindegyiknek a neve is. Régi szanszkrit nevek ezek. Valamennyien kisasszonyok, egyik sem asszony még. Azért van a nevük előtt ez a szócska: „devi”, azaz kisasszony. A primadonna Dja, a második táncosnő neve Mada. Az a tizenöt esztendő szépség, akinek akkora szeme van, mint egy kétpengős: Vani kisasszony. És a többi: Ima, Eddo, Mima, Avi, Aszma, Ijem. Az urak (az úr megjelölése „masz”) nevei is érdekesek: Szuito, Atmo, Toto, Emesz, Ramli, Kalang, Mun.

Mit tudnak rólunk? Hallottak ételeinkről, ígérk, hogy megpróbálkoznak majd velük. Ismerik táncainkat és tudják, nagyon régi nemzet vagyunk. Ez tőlük, akik ezer éveket számolnak történelmükben, elég szép elismerés.

Elbűcsúzunk. Felugrának a helyeikről. Devi Dja kezét ráz és dallamos maláji nyelven, keleti közvetlenséggel köszönt, ami bizony nagyon furcsán hat a modern szálloda selyemborítású falai között:

— Namoskar! Isten óvjon!

T. Gy.

Délihál

Álláspont

írta Torday Sándor

A háziszolga naponta huszonnyolc szobát takarított, ha csengettek, mingyárt ott termett, felvitte a postát, lehordta a szemetet, fényesítette a kilincseket, átvette a telefonüzeneteket, helyrehozta az elrontott villanyvezetéket és ha valaki hibásan beszélt franciául, kijavította. Természetesen ez a háziszolga Párizsban élt egy szerény, de igen jó polgári hírnévnek örvendő szállodában. Más alig dolgozott ebben a házban. A tulajdonosnő és egy kis cseléd együtt megfőzték az ebédet és egy fiatalember — rokon — elvégezte a könyvelést. A háziszolga ott aludt közvetlen a kulcsok mellett a telefónfülkében. Este — tudniillik mielőtt lefeküdt volna — szétnyitotta vaságyát, amely semmiesetre sem lehetett egy méter hetvennél hosszabb, belefeküdt a telefónfülkébe. Ilyenformán könnyen megláthatta, sőt ellenőrizhette, hogy ki mikor és kivel jön haza. Senki sem tudta megállapítani, hogy a háziszolga mikor kel reggel, mert még azok a vendégek is talpon találták, akik a hajnali vonattal utaztak el. Éjjel néha egy óra után is tett-vett a házban és ágya még vetetlen volt. Jó modora és pontos természete volt. Ha valaki jónapot köszönt, elővette óráját és ha már elmúlt délután két óra, akkor szemrehányóan megjegyezte, hogy most már „jóestét” van. Kitűnően takarított, kápráztató gyorsasággal, csak ha szabadnapos volt, nem szerette, ha valaki későn ment el, mert hazasietett. Családja volt. Büszkén mesélte, hogy három gyermeke van, a legkisebbik, Jacques, igen szeleburdi és sok gondot okoz; de azért gyerek. Egész életében dolgozott és a családalapítás gondolata is valószínűleg takarítás közben támadhatott benne. Annyira azonban nem élénk a képzeletem, hogy tudjam: mikor szakított magának annyi időt, hogy tervét keresztül is vigye. Mindenesetre megtörtént.

Bevallom, csodáltam ezt az embert, aki ilyen szédületes iramban éli le életét s közben jól érzi magát. A szállodában mindenki kedvelte, mert amióta ő odajött, rend és nyugalom volt. Egy este azonban én valamivel a szokottnál is később jöttem haza. Legnagyobb meglepetésemre a lépcsőház sötét volt. Nagynehezen felbotorkáltam és ekkor valami egészen szokatlan dolgot hallottam. A mély és szinte kínos sötétségben egy erőteljes férfihang beszélt. Csodálatosképpen a beszédre semmi válasz nem érkezett, de a férfihangot ez nem zavarta, néha szünetet tartott, majd tovább beszélt. Szemeim lassanként mégis hozzászótkak a sötétséghez és az üvegajtón keresztül megpillantottam a háziszolgát. Ott feküdt a telefónfülkében, egyik könyvét párnájára támasztotta és a késő éjjeli órában telefonált. Én tapintatosan, lehetőleg nesztelenül leemeltem a kulcsomat és elindultam a szobám felé. De őt nem hatotta meg ez a tapintatosság és mintha a világon sem lennék, nyugodtan tovább beszélt. Hangja friss volt és a napi munka után a fáradtságnak legkisebb jelét sem lehetett rajta észrevenni. — Dehogy — mondta határozottsággal — lehet. Nem vagyok én annyira elfoglalva, hogy veled ne találkozhatssam. Csütörtökön szabadnapos vagyok. Otthon ebédelek, délután a feleségemmel színházba megyek, színház után megjavítom a fiam kerékpárját, vacsorázom, aztán felnézek egy félóra az apámhoz, akit a múlt héten nem láttam és tizenegy órára megígértem a feleségemnek, hogy otthon leszek. Látod, kedvesem, mennyi időm van! Este kilenctől tizenegyig együtt lehetünk. Tudod, ha az ember be tudja osztani idejét, akkor mindenre telik.

Pereg a film

LOUISE RAINER
(M. G. M. felv.)

get-
nye-
z el-
kija-
, de
ozott
k az
házi-
e —
mni-
efón-
nogy
házi-
lták,
tett-
rmé-
már
most
ggal,
mert
neke
; de
ta is
ban
nyyi

ram-
ked-
ban
meg-
n és
zinte
en a
arta,
négis
ctam
jára
lehe-
félé.
nek,
án a
y —
lfog-
yok.
nház
egy
rára
sem,
dod,

ál

Hollywoodban

rájöttek arra, hogy lassan-lassan az európai filmgyártással már nem csupán mint bizonyos „ízlelést” kielégítő versenytárral kell számolni, amelyet még mindig könnyedén leküzdölhettek az amerikai filmek pazar kiállításával, az aránylag közepes filmesekkel és mutatós sztárokkal. Senki sem tudja hogyan történt, de az európai filmek kiállításuk tekintetében is hozzájöttek az amerikai méretekhez és az, hogy a film tényleges és eredeti helyét keresték — sikeresen — a művészetek között, szinte kezdett behozhatatlan többlet lenni az európai filmgyártás javára.

Amerika sietősen nekiállott, hogy most már ők hasonuljanak hozzá valamiben az európai filmkészítés titkaihoz. A hollywoodi sztárok egy kissé sűrűn fordultak meg mostanában Párizsban, Londonban, Berlinben és könnyen feltételezhető, hogy látogatásuk nem mindig kéjútazás volt. Rendezők, filmírók vizitáltak az öreg kontinensen s valóban az utóbbi években már kaptunk Amerikából jónéhány „európai” filmet.

Hollywood megtanult egyet-mást és jó amerikai módra tétélekbe foglalta össze a tanulságait. Ezek között első helyre került a „környezettanulmány” előírása. Ma már nem gyártanak filmet anélkül, hogy a környezetet, amelyben a filmet később forgatni fogják, előzetesen alaposan ki ne tanulmányozzák. Így történt az is, hogy a Metro nemrégiben kivézenyelte sztárjait az egyik kaliforniai magánszanatóriumba. Ügylátszik a hollywoodi filmgyárak számára igen jó üzletnek bizonyult a klinikák, kórházak életéből vett téma, mert folytatják azt a sorozatot, amelyet annakidején az „Orvos” című filmmel indítottak meg.

Una Merkel, Florence Rice, Ann Rutherford és Mary Howard lesznek az „új kiadásnak” női főszereplői s a sztárok hetek óta tanulmányozzák a sanatórium életét, munkabeosztását, hangulatát. Majd kiderül a filmből, ha hozzánk is eljut, hogy kirándulásuk eredményes volt-e?

Hogyan élek?

IRTA: MICKEY ROONEY

Amióta a Hardy-család történeteit filmre vittük és azokból a közönség arra a következtetésre jutott, hogy én meg gondolatlan kamasz vagyok, százával kapom naponta a leveleket, amelyekben komolyságra intenek és jó tanácsokkal látnak el „javulásom” érdekében. Nem válaszolhattam valamennyi levélre, ennél fogva ehhez a megoldáshoz folyamodtam, hogy így, egy cikkben felelek mindenkinek, rövid kis beszámolót adok napjaimról és arról az elfoglaltságomról, amely a filmezésen kívül kitölti a napjaimat.

Kezdjük talán azzal, hogy úgynevezett „jó gyerek” vagyok. Igaz, történetek dolgok, amelyekért azonban ma már nem vállalnék felelősséget. Volt idő, amikor legkedvesebb szórakozásaim egyike volt, hogy villánk ablakából rácsúzliztam az úton elhajadó autókra, de ez a szenvedélyem csupán addig tartott, amíg egy úr, akinek három ízben sikerrel vettem célba a kocsiját, kinyomozott és hát — hogy is mondjam — szóval azóta másképp szórakozom. Egy nyári szabadságomat sikerült agyonütni azzal, hogy szüleim vidéki háza előtt az országút egy hajlatában — fényképeztem. Nem egyszerű fényképezés volt az. Indiánnak öltöztem és tomahawkot lengetve a fejem körül, szörnyű csatakiáltással rontottam az arra já-

Mickey Rooney
mint „indian”
fényképész

Egy kis pihenés

Délután

LORETTA JOUNG
Fox sztár

Preisser és
Mary Beth Hughes
a Metro tél-
kertjében

DUNG

SZERETNÉ
TUDNI
MI
A
TITKA
A
FIATALOS
LEÁNYOS
HIBÁTLAN
ARCBŐRNEK
?

NEM kellene házi pakkolások és egyéb kiábrándítóan ható pepecselések. Este egyszerűen megmossa arcát és nyakát a Leton-szappan krémhabjával. Rajta hagyja az arcbőrnek oly jótékony habot néhány másodpercig, azután leöblíti először meleg, azután rögreon hideg vízzel. Ennyi az egész. Reggelre kelve meglepően üde és fiatalos arc fog a tükörből visszamosolyogni. A Leton-szappan krémszerű, fehér, diszkrétén illatos. Tiszta. Az arcbőrnek azt adja, amire annak tényleg szüksége van. Kedvesen fiatalossá, bársonyossá várásolja az arcbőrt.

1 drb.
96 FILL.

Kapható mindenütt és a főraktárban: Hunnia-laboratórium, Budapest, VII., Erzsébet körút 56

Foto: ARLEN

régiben hagyta jóvá megjelentetésüket és ilyenformán rövidesen beiktatják a filmoktatás keretébe. Különösen érdeklődésre tarthat számot a „Budapest he-

gyei” és a „Budapesti séták” című film.

*
Katherine Hepburnt már nagyon sokszor férjhez adták a filmvilág mindentudói. Legújab-

ban Carry Grant a feltételezett vőlegény. A titok megoldása természetesen nagyon is egyszerű: partnerek a Columbia most készülő filmjében.

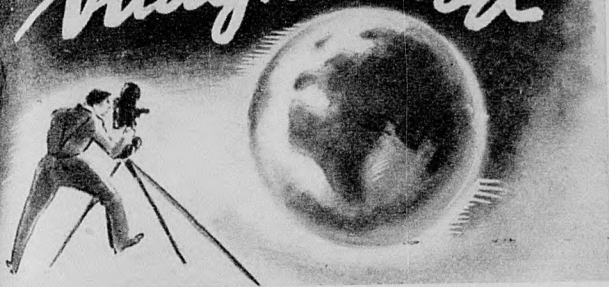
Délihál

Az ar...
lágban...
iparág...
nyebbe...
más üz...
szögezi...
podás...
rikai te...
tött az...
gyártm...
gálása...
ban a...
hivatás...
nél is j...
nyerő...
nök a...
„reklá...
új ruh...
vezeter...
gok és...
adási...
hászó...
Azelőtt...
üzletek...
mened...
üzletei...
gyárak...
nekik

Priscilla
Lawson
(M. G. ...
foto

Világhírű

Az amerikai üzleti világban a film az az iparág, amely legkönnyebben kapcsolódhatik más üzleti ágakhoz. Ezt szögezi le az a megállapodás, amelyet az amerikai textilkonzern kötött az egyes gyárakkal, gyártmányaik propagálása ügyében. Valóban a jólismert és a hivatásos manekeneknél is jobb alakú, megnyerő arcú filmszínésznők a legmegfelelőbb „reklámterületei” az új ruhafazónok, bevezetendő textilanyagok és a divat ezer, eladási lehetőséget hajtászó csodabogarának. Azelőtt az ilyen melléküzletek a sztárok, illetve menedzsereik egyéni kis üzletei voltak, míg a gyárak ráocsudtak, hogy nekik maguknak sem

ártana az ilyenfajta kis „mellékes”. Sietve gondoskodtak tehát egymás között olyan megállapodásról is, amely megelőzi, hogy potom ezrekért adják át jól behirdetett sztárjaik alakját reklámcélokra. Priscilla Lawson alakját is jól megfizette a Metro-gyár, egy szelvényfürdőtrikó terjesztéséért. Természetesen a művész nő sem fog ráfizetni a dologra, elvégre nem azért sztár, hogy ne legyenek igényei. Priscilla bizonyos mennyiségű dollárokon felül egyhónapi európai nyaralást is kikötött magának.

A hollywoodi Fox-filmgyár, amely a Metro-val együtt a világ filmközpontjának két vezető

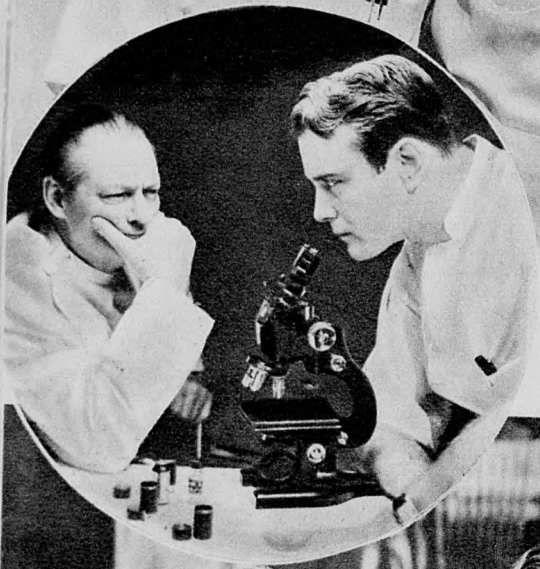
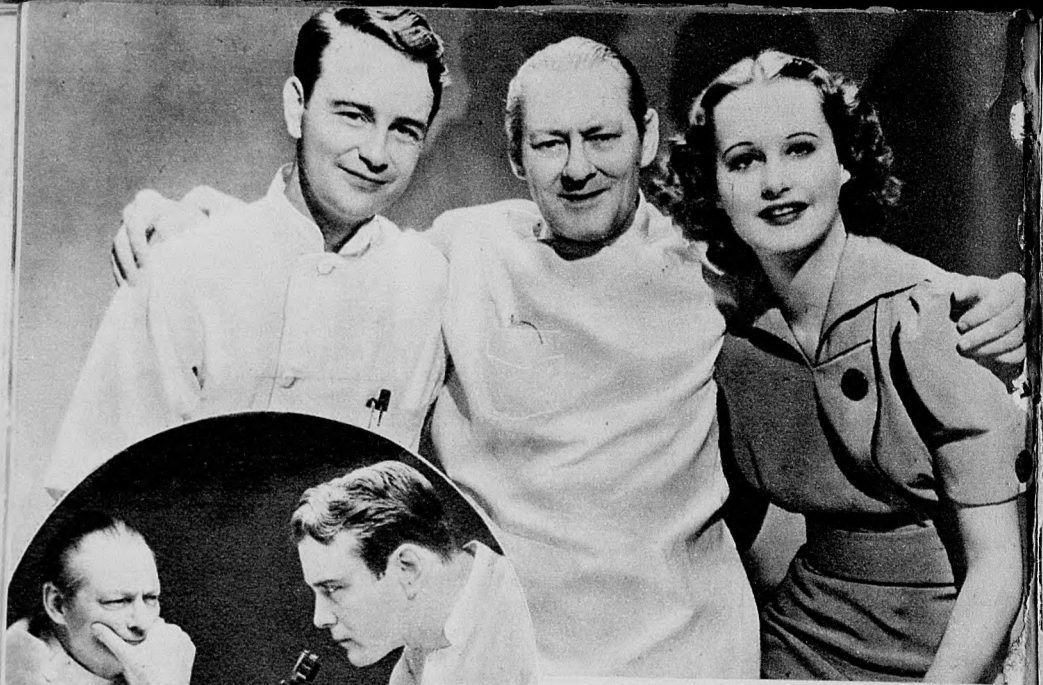
vállalkozása, most tette közzé jövő évi gyártási programjának költségvetését. A Fox jövőre nem kevesebb, mint harmincmillió dollárt akar filmgyártásra költeni. Az elmúlt esztendőben huszonhétmillió volt az előirányzott összeg, két évvel ezelőtt pedig huszonnégymillió.

A harmincmillió összegből összesen ötvenkét filmet szándékozik a Fox gyártani, átlagban tehát öt-száznegyven ezer dollárba fog kerülni minden film. Negyvennyolcat Hollywoodban, négyet pedig Londonban készítenek el.

Uj oktatófilmet készítettek a fővárosról. A cenzurabizottság nem-

Priscilla
Lawson
(M. G. M.
foto)

ASSZONYOK A RENDELŐBEN.
A Metro új filmje. Főszerepek-
ben: Lionel Barrymore, Lester
Ayers, Lynne Carver

OUT-46

rók
váy
szé
gy
ig
gy
ve
m
ko
rá
te
lás
go
ro
sz
el
ál
fo
ál
lá
Li
az
do

rókra. Mikor aztán kellőleg rémült arcot vágta — lefényképeztem őket. A képeket szép áron adtam el, mert mindenki szégyellte, hogy egy álruhás indiányerektől így megjedte. De azért — ismétlem — jó gyerek vagyok. Ma már ilyesmikre alig vetemednék. Megnyugtatom aggódó híveimet, hogy legalább két hete egyetlen ablakot nem törtem be, senkire nem ijesztettem rá, mert megjelent életemben Lízi!

Lizivel egy koratavaszi napon ismerkedtem meg. Egyedül sétálgattam szereptanulás közben a közeli mezőkön, amikor hangos bögéstre lettem figyelmes. Lélekszakadva rohantam a hang irányába, mert úgy tetszett, gyilkolnak valakit, aki kétségbeesett, elfúló hangon üvöltöz segítségért. Igen, Lízi állott ott egy fához kikötve, a zsinór ráfonódott a lábaira, ő felbukott és többé felállni sem tudott. Segítettem rajta és ő hálsán nyalta végig az arcomat. Tudniillik Lízi gyönyörű telivér. Amikor hazavittem az elesigázott állatot, a szüleim ki akartak dobni vele, hogy miért viszek a házhoz egy

A két jóbarát

Délibáb

Üde és vidám
minden nap,
hála a

Pyramidon

tabletták
fájdalomcsillapító hatásának

Minden Pyramidon csomagoláson
a „Bayer” kereszt látható

ilyen ronda szamarat. Hetekig vitakoztunk afölött, hogy Lízi számár-e, vagy telivér. A probléma még ma se dőlt el. Kérem, nézzék meg jól a képet s ítéljenek önök. Azóta minden szabad percemet Lizivel töltöm s eljutottunk odáig, hogyha rászólok: menj, akkor jön és fordítva. Nem buta állat, csak ismerni kell a gondolkodását és ki lehet jönni vele. Elválthatatlanok vagyunk s most igyekszem rávenni a filmgyári producereket, hogy a legközelebbi filmünkben együtt szerepeltessenek bennünket.

Hát így élek, ha szabad időm van. Sajnos, azonban ritkán szórakozhatom, mert a munka mellett még magántanulmányokat is kell hasonló korú uraknak végezni, mint én vagyok. De azt ígérik, hogy annak is vége lesz egyszer. Ha valaki tud valami egyszerűbb megoldást arra, hogy az ember okos legyen, mint a tanulás, kérem, írja meg postafordultával.

MULATÁS

Irta: MAJTHÉNYI GYÖRGY

A verklisek céhe (vagy nevezzük talán kintornásoknak, sípládásoknak őket, ugyan melyik szebb?) itt él az Angyalföldön. Merészség volna azt állítani, hogy virul, mert virulása szorosan összefügg a konyafejű gazdasági helyzettel. De azért jó időben, rossz időben kivonulnak a kerekes alkotmányok, hogy a tiszavirágéletű dalok maradandóbbjait megkedveltessék a népekkel. Vasárnap délutánokon a kocsmák elé állanak és olyan reccsésbe kezdenek, hogy odabent táncra-perdülnek a spriceeres poharak az asztalokon. Akad a kocsmaiak között olykor egy-egy nekiszilajodott lélek, kinyitja a kocsmajtót, hogy szabad útja legyen a varázslatos hangoknak, kihajít egy húszfillérest és bánatosan elbődül: Szomorú vasárnap száz fehér virággal...

Két kocsmá között a latyakos úton gördül a láda. Borús a délután, már alkonyatnak is beillik. A két ember számol útközben. Egyszer csak megállítja őket valaki. Ott áll az úttesten, kissé birkózik az egyensúlyal s látható erőlködéssel tartja fenn magát.

— Hé! — mondja s kinyújtja a jobbkeze mutatóujját. — Hé!

Kopottas búsmagyar az illető, vedlett báránybőrsapka a fejében, kiskabát van rajta, viseltes az is, de azért meleg lehet.

— Hallottam, — mondja jelentősen.

— No, mi az? — kérdik föl.

— Huk, huk — csuklik most a búsmagyar.

— Mi az, mán csuklok is? — s mintha magába szállana. De nyomban pattint az

az ujjával s nótát parancsol: — Egyet ide, a fülembe. Va-vasárnap van, vagy mi-micsoda.

— Pénze van-e? — kérdik a legények. — Húsz fillér egy nóta.

A búsmagyar némi huzavona után ki is guberrálja a húsz fillért, de óvatosan megkérdi: Nem ötvenes vót?

A helyzet tisztázódott s a verkli elkezdi: Kis kocsmá, kis pörkölt, kis pohár sör...

— Állj! — kiáltja a búsmagyar, akiben még élnek a régi vezényszavak. — Magyarat akarok! Magyarat!

Hát azt is lehet, van itt válogatás. Nyomnak egyet a gépen s azt kezdik pöcögtetni, hogy: A csizmámon ninesen kéreg...

— Halt! — vezényel a búsmagyar. — Nem ezt. Nem ez az én nótám...

A verkli egy pillanatra megáll, de csak egy pillanatra és mivel aládában nincs más magyar nóta, folytatja: De én tetetők... Elvégre a kötelességnek eleget kell tenni, a húsz fillért megkapták, a nótát „szállítani” illik. Hogy a fél meg van-e elégedve az áruval, az más lapra tartozik.

No, ez a „más” lap mingyárt megmutatkozik, mert a fél szörnyen elégedetlen. Azt mondja: Huk-huk... a pon-ponciustokat. Én fizettem, én röndölök... Nékem azt húzzátok, ho-hogy: A csap... pacs... fenét... A Csap uccán véééé-gestelen végig...

— Nem vagyunk mi cigányok. Nálunk csak csak azt lehet rendelni, ami a ládában van.

— A ládába? Mi van a ládába?

— A slágerek.

Meghökken erre a búsmagyar s ismét magába száll.

— Nem, azt mán nem — dünnyögi. — Abbul nem ösztök svá-svá-svá-gerek, — s el is fordul tőlük.

Mindössze öt lépésnyire van a gázlámpa, de a föld forgása miatt a búsmagyar roppant nehéz helyzetbe kerül. Az egyik verklis segít neki, odátámogatja, s azt mondja:

— Fogja meg jól, tata, s el ne eressze, amíg el nem küldöm a cigányokat.

A verkli továbbment, a búsmagyar átölelte a gázlámpát, amikor már biztonságban érezte magát, rátette a hideg vasra az arcát:

— Ne búsulj se-semmit, tu-tubicám, — s lecsúszott csendesen az oszlop tövébe.

PETŐFI ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI

Ára kartonkötésben 96 fillér

Díszes egészvászonkötésben

1 pengő 90 fillér

Portó 20 fillér, utánvéttel
75 fillérrel drágább. Meg-
rendelhető a **DÉLIBÁB**
kiadóhivatalában, Budapest,
VII, Dohány ucca 12—14 és
minden könyvkereskedésben

Ismét

TÖRÖKNÉL

nyerték a

300.000 P

legnagyobb főnyereményt. Vegyen, vagy
rendeljen osztálysorsjegyet

TÖRÖKNÉL

Az új sorsjáték I. osztályú nyereményhúzása már **április**
4-én kezdődik.

Egy sorsjeggyel elérhető legnagyobb nyeremény

700.000 P

Minden második sorsjegy nyer!

Hivatalos I. osztályú sorsjegyárak

Egész sorsjegy P 28.— Fél sorsjegy P 14.—
Negyed sorsjegy P 7.— Nyolcad sorsjegy P 3.50

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA

BANKHÁZ R.-T.

BUDAPEST, IV, SZERVITA TÉR 3. SZÁM

SORSJEGYRENDELÉS: levelezőlapon, levélben, vagy postautalványon

A Baross Szövetség magyaros ruhabemutatóján. Vitéz Ottófy Ottóné előadása

(M. F. I. felv.)

A társasági élet divatirányítói nem ismerik el kötelezőnek magukra az időjárás szeisélyeit. Attól a naptól kezdve, amikor farsang vidám hercegének szines uralma megszűnik, ha jön is a bõjt, hivatalosan kezdetét veszi a tavasz. Vajjon hol lehetne jobban a remekhangulatú báli éjszakákra visszaemlékezni, mint azokon a kedves, családias teákon, délutáni összejöveteleken, melyek első ibolyái a tavaszi társasági életnek.

Ime, mutatóba néhány ezekről a társasági eseményeknek is beillõ teadélutánokról és cocktail-partikról. A cocktail-parti meg-

magyarosítására jó lenne pályázatot tûzni ki. Cocktail-kakasfiarok. A kakas pompás, díszes tollazatának színkeverékét italokra átültetve örökítette meg ez az elnevezés. Minél többféle ízû és színû italból készül a cocktail, annál nagyobb a háziasszony sikere a cocktail-partikon. A közelmúltban gróf Wenkheim Antalné, gróf Csáky Félix, Milos Endre, Baranyay Lipót, Guillaume Árpád, Tahy László, Hagenmacher Oszkár és Lóczy Lajosék adtak remekül sikerült tea- és cocktail-partikat.

Keresztes-Fischer Ferencné, a belügyminiszter felesége érdekes előadást tartott a rádióban a magyaros ruha viseletéről

(M. F. I. felv.)

Tes
óri

P
há
Fr
sz
kö
nű
Iva
log
há
sé
lár
Bo
Si

Ti
m

L

**Tessitori Nóra, a kiváló szavalóművésznő
őrlási sikerrel szerepelt a Zeneművészeti
Főiskolán (Wellesz felv.)**

Be kell számolni arról a kitűnő hangulatú háziestélyről is, amelyet nemes Hofman Frigyesné adott Baba lányának házikisasszonyi védnöksége alatt. Az estély vendégei közül az alábbiak nevét sikerült feljegyeznünk: Akner Sándorné és leánya, Bóka Ivánné (Békéscsaba), Földes Sándorné, Balogh Ernőné, Csilléry Margit, Kovács Mihályné és lánya, Eperjessy Sándor és felesége, Brösztel Ernő és felesége, Filkorné Béláné, Kaltenecker Jenő, felesége és leányuk, Boray Jenő felesége és leányuk, Kótayné Siskay Elza (Székesfehérvár), Manyák Livia

**Tihanyi Kató, Tihanyi János Lajos festő-
művész leánya és Melkvy József gimn. tanár
esküvője (Schäffer felv.)**

Déliabál

(Pécel), Békásy Éva, Szondy Istvánné, Csilléry Ilona, Rátay Lászlóné, Szép Hella, Kibédy Albert, Pataky Ernő, Szelezky István, Joó Alpár, Mihály Gyula, Csilléry Sándor, István és Miklós, Belák Lóránd, Bernhard Jenő és felesége, Sásdy Béla, Bóka László és még sokan mások.

A lovassport híveinek bizonyára nagy öröme fog szolgálni a következő kis értesülés. Az ősszel még az volt a helyzet, hogy a magyar lovassport klasszikusan szép csarnokában, a Nemzeti Lovardában az idén már nem rendezik meg a régi, gyönyörű lovasünnepségeket. Cs. Szabó Kálmán, a Nemzeti Lovarda kitűnő igazgatója azonban elhárította az akadályokat és így az idén tavasszal ismét alkalmuk lesz gyönyörködni a nemes, arab paripák díszes felvonulásában, a régi lovaspompában a Nemzeti Lovarda közönségének.

Sokat beszélnek arról a kedves, nagyszerű jelmezes művészestélyről, amelynek színhelye Kurtapataki Pál műterme volt. Az estélyt piknik alapon rendezték és a vendégek kitűnő hangulatban egészen hajnalig együtt maradtak. Az estélyen megjelent: Semsey Albertné, Nagy Béláné, Gedeony Tiborné, Horsetzky Miklósné, Magyar-Kossa Anna, Deák Irénke és Rózsi, Öreg Rózsi és Mária, Nánthly Jolán és Ilus, Novák Médy, Melzer Edit, Mikey Lily, Babos Éva, Balogh Edit, Löckerer Magdi, Zamárdy Mária, Sárkövy Marianne, Csikhegyi Iduska, Tomamichel Idina és Szirmay Erika.

Két kép az akadémiai vizsgálódásról. „A nők harea” című színdarabban vizsgáztak Hegedűs Tibor növendékei. Fent: Hidvéghy Valéria, Rajezy Lajos. Lent: Vitéz Benkő Gyula, Rajezy Lajos

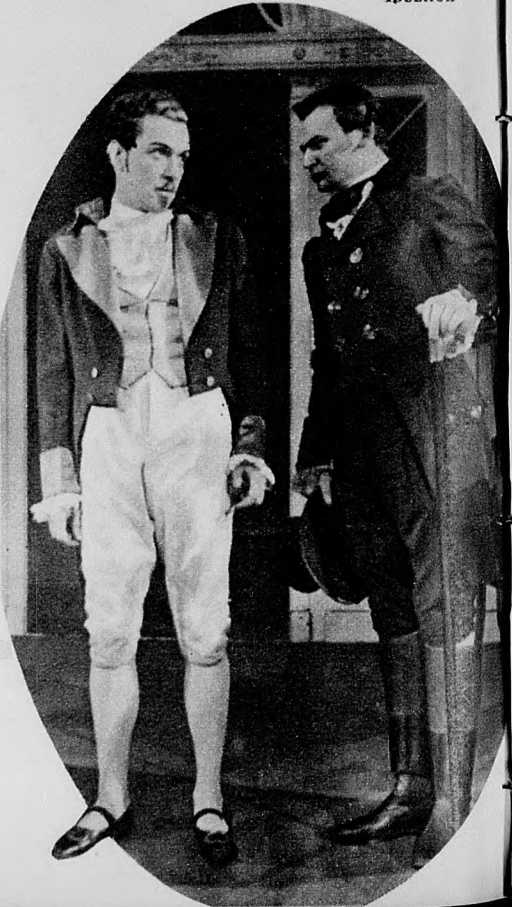
(Wellesz jelt.)

Az idő gyorsan repül. Egy hónap, néhány nap és már itt van az illatokkal, fényekkel átítatott május, a kerti összejövetelek, a garden-partyk ideje. Az előkészületek már most folynak, a MAC és a BEAC kitűnő gárdája a téli bál vendégnévsorból már össze is állította a májusi esték, kerti ozsonnák összejöveteleinek vendégnévsorát. A szigeti klubházban a MAC rendezi a legelső hangulatos, májusi estélyt.

Nemesszeghy Czapkay Miklós és felesége, Mária Terézia leányuk tiszteletére házi estélyt adtak. Az estély vendégei a következők voltak: Neuber Ede és felesége, Borsos Odön és felesége, Szegő Istvánné, Reichel Gyula és felesége, Gött Zoltán, Bayer Rudolfné, Tamásfalvy Gyula, Borsos Anita, Jurka Cica, Mókszin Médy, Hammersberg Viktor, Szegő Miklós, Szentgyörgyi Tamás, ifj. Gött Zoltán, Fejér László és még sokan mások.

A társasági híradót két társasági eseménynek is beillő hymen-hírrrel zárjuk. Nemestóti Nemestóthy Szabó Béla ny. tábornok és felesége, született zsedényi Vaszary Ilona leánya, Ilona és Moldvay András, a Magyar Általános Hitelbank tisztviselője házasságot kötöttek. A második díszes esküvő boldog fiatal jegyespárja Tihanyi Kató, Tihanyi János Lajos festőművész leánya és Melkvy József gimnáziumi tanár voltak.

Ipsilon

irodalom

Kosztolányi Dezső: Szeptemberi Áhítat

A magyar irodalom legújabb nagy korszaka fölött ível Kosztolányi Dezső írói pályája. A próbálkozás évei arra az időre esnek, amikor Ady föllép és a magyar líra, szakítva a régi iskola hagyományával, az új idők új szellemének, álmhangulatának és lélektani érdeklődésének, önvizsgálatának igyekszik hangot adni. Kosztolányi is átmege a fejlődés nagy útján és végül a legnagyobb emberi élmények hatása alatt eljut művészi és erkölcsi emelkedettségének legmagasabb fokára. Kosztolányi kiadatlan költeményei a költői fejlődésnek ezt a páratlanul gazdag és tanulságos útját mutatják meg. Benne van mindaz, ami a nagy író alkotásaiból eddig részben egészen ismeretlen volt, részben pedig újságok és folyóiratok hasábjain kallódott. Ismeretük nélkül Kosztolányi művét nem értékelheti kellőképpen az irodalomtörténet és nem alkothat teljes képet a költőről a közönség. Egy nagy művész, avatott mester és mély gondolkodó szellemi nagyvitéka ez a gyűjtőmenny, méltó betetőzése a költői Kosztolányi-műnek. Révai kiadás.

A repülő egér. Székely Julia regénye

Az Estilap röpíti szét a hírt, hogy a Délibábuccában öngyilkos lett egy fiatalember. Megindul a találgatások áradata: miért? Ki volt az oka annak, hogy Balog András golyót röpített a fejébe? Az anyja-e, akit belekényszerítettek ebbe a házasságba s olthatatlanul gyűlölte már a férjét, amikor annak második gyermekét a szíve alatt hordta. Az apja-e, aki mindig őt, a kisebbik fiát érezte magához közelebb állónak, de aki iránt sohasem merete kimutatni szeretetét, mert szűgyelte érzelmét és félt felesége megvételétől. A bátyja-e, aki sohasem tudta igazán testvérének tekinteni véznatestűt, zárkózott öcsését. Az a nő volt-e a hűnös, akit ő szeretett, vagy az-e, aki őt szerette? Senki és mindenki. Születésétől kezdve az élet kivetettje volt. Jómódban élt, mégis meggyűlöl-

te az életet, mert a jóság és szeretet messze elkerülte. A pohár lassan telik, de a végén oly mindegy már, hogy mitől csordul ki. Elég egy jelentéktelen ostobaság hozzá.

Székely Julia alkotása nem mindennapi koncepció. A regényformának egy friss, eddig alig ismert és lehetőségeiben még kiaknázatlan változatával lép meg. A történet nem a jelenben pereg le előttünk, hanem az egyes szereplők mondják el, mintegy lelkiismeretvizsgálatyszerűen a halottal kapcsolatos emlékeiket. A regény hangja, a sima elbeszélő modor, a probléma időszertege, a mondanivaló bőrsége és újszerűsége, csupa olyan tulajdonság, amely Székely Julia regényét a legérdekesebb és legművészibb új magyar regények egyikévé nemesíti. Az emberábrázolásnak ezt az új formaváltoztatát, amelyben Székely Julia az emberi lélek annyi mély és nyugtalanítóan igaz vonását vetíti elénk, legtalálóbban a *lelkismeret regényének* nevezhetnénk.

Mezőssy Mária: Tüztánc

Friss, bátor, új tehetség mutatkozik be a „Tüztánc”-ban: fiatal írja a megalkuvást nem ismerők közül való. Mezőssy Mária mint fiatal asszony került a gömri és nógrádi dombok közé: magányosan, segítség nélkül, hétéves kislányával. És tanított — pedig nem is volt tanítónői oklevele; segített — amikor őt nem támogatta senki: hitet élesztett — mikor körülötte még a reményt is ki akarták oltani az ingadozókból. Ennek a hadakozásnak, kitértésnek, helytállásnak regénye a „Tüztánc”. Már régen nem tündökölt előttünk ilyen friss, harmatos színekben a falu. A táj ragyogás; a kor: a közelmúlt évek; a hősök: sötét szakadékok felé botladozó emberek. És táj, sors, üzöttség fölött a szívárvány: egy finombájú szerelmi történet. A felvidék regénye a „Tüztánc”; a gazdagabbá vált magyar irodalom meglepetése. Révai kiadás.

Végítélet. Priestley új regénye

Priestley hábjátéknak nevezí regényét. Valóban olyan

mint egy csillogó, színpompás amerikai mese. Egzotikus miliőben, a félelmetes kaliforniai sivatag fénylő, sziklás vidékén peregne az események. Különös, izgalmas kalandok sorozatát éljük végig. A három MacMichael testvér, akik közül az egyik Amerika legjelentősebb pénzembere, a másik a világhírű fizikus, a harmadik pedig egy misztikus vallási szekta megalapítója, különbözőképpen arra az eredményre jut, hogy az emberi gonosztságtól átitatva a világ megérett a pusztulásra. Los Angelesből keletre, a Halál völgyében egy kísérleti laboratóriumot építenek, ahol a professzor egy új elemet fedez fel. Ezzel oly hatalmas erejű robbantásokat tud előidézni, hogy akár a föld egész felületén megszüntetheti az életet. Sötét tervük azonban nem sikerül, mert Andrea, az egyik MacMichael testvér mostohalánya a francia Rivierán megismerkedik egy londoni építésszel, aki a lány felkutatására indul. Ennek a romantikus szerelmi történetnek és egy gyilkosságnak képesán kipattan a három fantasztika s egy szerencsés véletlen megakadályozza a világpusztulást.

Priestley mestere az irás és meseszövé s művészetének. Csupa mozgalmas jelenet, ragyogó szín vibrál előttünk. Andrea különös szépségű alakjának rajza tele van bájjal, kedvességgel. Az ő kigyuló szerelme, élniakarása hiúsítja meg a katasztrófát. A világot járt Jimmy Edlin tipikus jóhumorú amerikai, sok-sok izgalmas kaland szenvedő és nevető hóse, a kiváló angol író emberábrázolásának egyik legrokonszenvesebb figurája. A világhírű író fantáziája magávalragad, röpit, zsongító varázsától egy pillanatra sem tudunk szabadulni. Priestley olyan természetesen beszél a legkülönösebb dolgokról, olyan egyszerűen sodor bele a legfurcsább helyzetekbe, hogy észre sem vesszük: a lehetetlent hiteli el velünk. A magasabbrendű angol kalandregények egyik legkiválóbbját ismerjük meg a Végítéletben. Priestleynek remek képzelőerővel megirt alkotásában.

A kítúnó fordítás Szerb Antal érdeme. A kötet izléses címlapját Töncz Tibor tervezte.

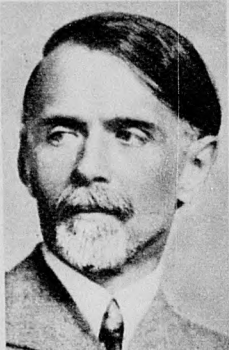
RÁDIÓMŰSOR
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(március 26-tól
április 1-ig)

Bartók Béla

6.30

Kodály Zoltán
(Székely Aladár felv.)

BUDAPEST I.

8.00: Szózat.

Utána: Hanglemezek.

1. Kern—Molnár gyűjtéséből: a) Erdőkön, mezőkön; b) Ellopták szívemet; c) Adj egy csókot (ének: Molnár Imre dr); 2. Hubay: Minek turbékoltok, dal (Nagy Margit); 3. Erkel: Hunyadi László, csárdás (Budapesti Kamarazenekar, vez. Komor Vilmos); 4. Balázs Árpád: Valakinek muzsikálnak (László Imre); 5. Eröss Béla: Hogyha lát is nap-nap után (Cselényi József); 6. A eszímámon nincsen kéreg, csárdás (Laurisín Lajos); 7. Lehár: Szerenád (hegedű: Fritz Kreisler); 8. A tenorista dalai, egyveleg (ének: Marcel Wittrisch, vegyeskarra és zenekarral); 9. Borchert: Gálans gavott (Hans Bund zenekara); 10. Kreuder: Schlaf mein Engel, altatódal (Greta Keller); 11. Pörschmann: Könnyed léptek (harmonika: Pörschmann); 12. Két gitár, dalegyveleg (Alfredo zenekara énekkarral).

8.45: Hírek.

10.00—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból.

A szentbeszédet mise közben Jandik József érseki tanácsos, hittanár mondja. Az énekkar a Graduale Romanumból vett VIII. sz. misét éneklő a változó részekkel együtt. Utána Himnusz. Vezényel Sugár Viktor. Orgonál Várhelyi Antal.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból.

Prédikál Kemény Lajos esperes. Énekszámok a Dunántúli Énekeskönyvből 173., 374. és a Himnusz. Karének Bach: Lelkem, mért keserüged? Éneklő a Lutheránia Vegyeskar Kápi-Királik Jenő vezényletével. Orgonál Zalányi Aladár.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállás-jelentés.

12.30: Operaházi Zenekar.

Vezényel Fridl Frigyes. 1. Massenet: Phaedra, nyitány; 2. Liszt: II. magyar rapszódia; 3. Glínka: Capriccio brillante; 4. Scharwenka:

Lengyel nemzeti tánc; 5. Kodály: Hány János, közzene; 6. Glazunov: Szerelmi cselvétések (Ruses d'amour), balettszvit; 7. Grieg: Norvég táncok; 8. Strauss János: Művészet, keringő.

Szünetben kb.

1.05: „Lovasok a faluban.”

Komáromi János elbeszélését felolvassa Sala Domokos.

2.00: Hanglemezek.

1. Mozart: Szóktetés a szerályból, ária (Peter Anders); 2. Beethoven: Fidelio, ária (Frida Leider); 3. Rubinstein: Staccato-etűd (zongora Cyrill Smith); 4. Loewe: Az óra, dal (Manowarda); 5. Brahms: Bölcsődal (Erna Sack); 6. Elgar: Szerelmi üdvözlét (hegedű: Isolde Menges); 7. Wagner: Walkür, szerelmi kettős (Göta Ljunberg és Walter Widdopp); 8. Brogi: Le lucciole, olasz dal (Toti dal Monte); 9. Gastaldon: Tiltott zene (ének: Gigli); 10. Paradies: A kis patak, olasz dal (Hina Spani); 11. Bonelli: Ninna-Nanna, velencei dal (Tito Schipa); 12. Cali: La cicalata, szicíliai népdal (Rosetta Ferlito); 13. Tosti: Az utolsó dal (Armand Tokatyan).

3.00: 1. „A földbirtokos feladatai gazdasági munkavállalóik kötelező egészségbiztosításával kapcsolatban.”

Dr Takács Imre min. titkár előadása.

2. „Időszerű gazdasági tanácsadó.”

(A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50: A rádió szalózenekara.

Vezényel Bertha István. 1. Doppler: Ilka, nyitány; 2. D'Ambrosio: Nápolyi szerenád; 3. Rimszkij-Korszakov: Himnusz a naphoz; 4. Beriot: Balettjelenet (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játssza); 5. Liszt: XII. rapszódia.

4.30: „Csokonai.”

Bory István előadása. (Felolvasás) Közművelődési előadássorozat.)

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Csorba Gyula cigányzenekara muzsikál, közben Lantos Ferenc tárogatózik.

Tárogatószámok: Kurucdalok: a) Őszi harmat után; b) Béborula; Régi virágénekek: a) Ej, haj gyöngyvirág; b) Két szál pünkösdi róza; c) Elindultam szép hazámbul; d) A Tiszán; Katonadalok: a) Kikötőben; b) Csillagok; Farkas Imre: Dal; Kádas György: Fehér selyem; Murgács Kálmán: Mindig mondtam.

6.10: „A kulturális egyesületek szövetsége és a magyar szellemi egység.”

Makkai Sándor dr egyetemi tanár előadása

6.30: A Magyarországi Munkásdalogyletek Szövetsége Bartók—Kodály-hangversenyének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

1. a) Bartók: Senkim a világon; b) Kodály: Mutató. Előadja a Budafoki Munkás Dalkör Kézdi-Krén Géza vezetésével; 2. Bartók: a) Ne láttalak volna; b) Bánat. Előadja Vándor Sándor énekkara; 3. Kodály: Katona-

dal. Előadja a Budai Szabadság Dalkör Sugár Jenő vezetésével; 4. Kodály—Weöres: Óregek. Előadja a Jutagyeri Testvériség Dalkör vegyeskara Zsasskovszky József vezetésével; 5. Bartók: a) Bolyongás; b) Huszár-nóta; c) Keserves. Előadja a Budapesti Általános Munkásdalkar Vásárhelyi Zoltán vezetésével; 6. Kodály: Mátrai képek. Előadja a Budapesti Könyvnyomdászok Dalkörének vegyeskara Ujj József dr. vezetésével.

7.20: Magyarország—Németország válogatott tekecsapatának mérkőzése.
Beszél Pluhár István. (Hangfelvétel.)

7.50: Sporteredmények.

8.00: A Vitézi Rend tiszteletére rendezett díszelőadás közvetítése a Pécsi Nemzeti Színházból.

1. Himnusz. Előadja a 8. honvédegyezred zenekara Hadányi Antal vezénnyel; 2. Sajó Sándor: Magyarország c. költeményét elmondja Mester Tibor; 3. „Toldi Miklós.” Regényes daljáték három felvonásban, hat képben, elő- és utójátékkal. Hagyományok alapján írta vitéz Zitás Bertalan, zenéjét szerezte Czobor Károly. Rendező Tolnay Andor. Vezényel Szemerjay D. Tibor. Személyek: Nagy Lajos király — Mester Tibor; Özv. Toldi Lőrincé — Vass Irma; György, Miklós fiai — Fabinyi István és Tolnay Andor; Anikó, György leánya — Madaras Vilma; Rozgonyi Pál, országbíró — Simon József; Piroska leánya — Márfy Vera; Kerek Balázs udvari hadnagy — Molnár Iván; Öreg Bence bérsgazda — Polgár Gyula; Kis Bence, a fia — Burányi László; Csománé, főzõasszony — Bódi Rózi; Panni leánya — Szögi Arany; Mikola, idegen lovag — Berki Károly; Prokóp, a szolgálja — András Márton; Csárdás-gazda — Daniss Jenő; I., II. csatlós — Arki József és Andai Alfréd; I., II. bajdöntő — Mándoki Kálmán és Bozsó József.

Az I. felv. után kb.

9.10: Hírek, időjárásjelentés.

A II. felv. után kb.

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

Az előadás után kb.

11.30: Táncclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.40—1.00: Kamarazene matiné közvetítése a Nemzeti Múzeumból.

Közreműködik Kresz Géza kamarazenekara. 1. Vitali—Respighi: Ciaconna; 2. Grieg: Holberg-szvit; 3. Händel: d-moll concerto grosso.

3—3.45: A rádió szalózenekara.

Vezényel Bertha István. 1. Pécsi József: Pikkadorok felvonulása, induló; 2. Strauss János: Tavaszi hangok, keringő; 3. Sztára Sándor: Balettzene; 4. Huszka Jenő: Huszár dalol...; 5. Lehár: Kék mazur, egyveleg.

6.25: „Aki a Himnusz-pályázatot kítűzte.”

Pukánszky Kádár Jolán dr. előadása.

6.55: „A kocsmák Rembrandtja.”

(Adrien Brouwer). Farkas Zoltán előadása.

7.25: Grofé: Grand Canyon.

szvit (előadja Paul Whiteman zenekara, hanglemez).

8.00: Hírek, lóversenyeredmények.

8.20: A 15. honvédegyezred zenekara.

Vezényel Seregi Artur. 1. Dostal: Repülő-induló; 2. Suppé: Költő és paraszt nyitány; 3. Lehár: Luxemburg grófia, keringő; 4. Hruby Viktor: Operett-mámor, egyveleg; 5. Bohuslaw: Hungaria, magyar dalegyveleg; 6. Kálmán Imre: Részletek a „Marica grófnő” c. operettből.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

9.30—11.00: Görögkatolikus egyházi énekek és szentbeszéd a munkácsi görögkatolikus templomból. Énekel a munkácsi gör. kat. egyházi énekkar, vezényel Tichy János. A szentbeszédet Duliskovich Eumén mondja. Közvetítés Munkácsról. — Grekakatolikeskoje bohosluzenija iz munkacevskoho grekokatoliceskaho chrama. Vo vremja bohosluzenija pojet cerkovnyj chor pod rukovodstvom Ivana Tichaha. Propovedj proizneset Jevmenij Duliskovich.

11—11.15: Régi magyar vitézi dalok és virágénekek. Előadja Némethy Zoltán.

11.15—12.20: Azonos Budapest I. műsorával.

12.20—12.30: Hírek, majd a kassai rádió műsorának ismertetése.

12.30—3.50: Azonos Budapest I. műsorával.

3.50—4.50: A kassai cserkészlányok avatási ünnepe a budapesti Leánycserkész-szövetség látogatása alkalmából. Rendezi a Szent Erzsébet csapat.

5.00—7.00: Azonos Budapest I. műsorával.

7.00—8.00: A „Verchovina” balalajkaegyüttes műsora. Közreműködik Oszusky Mária. Vezényel Ljasenko Mihály. Közvetítés Munkácsról. — Peredaca iz Munkaceva. Sedestvujet munkacevskij balalajecnyj orkestr „Verchovina” pod rukovodstvom Michaila Ljasenko. Solo ispolnit Marija Osuskaja.

8.00—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

HAS 3 hívőjeles adóállomáson, 15.370 kilocikluson, 19.52 méteren
Délután 3—4 óráig.

A HAT 4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren
Éjjel 1—2 óráig.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 49. oldalon közöljük

Dohnányi Ernő

8.20

BUDAPEST I.

- 6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.
1. Neuhardt: Egri induló (Hunyadi János 9. honvédgyalozezred zenekara, vez. Friesay Ferenc); 2. Popy: A Gangesz partján (Kristály szimfonikus zenekar, vez. Schmalstich); 3. D'Elia: Győztes hadsereg, induló (olasz pénzügyőrzezenekar, vez. a szerző); 4. Waldteufel: Aranyeső, keringő (Paul Godwin zenekara); 5. Pécsi József: Pátria-induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Figeđy Sándor).
- Utána: Étrend. közlemények.
- 10.00: Hírek.
- 10.20: „Vidéki levelek a hatvanas évekből.” (Felolvasás.)
- 10.45: „A szlovákok népdalköltészete.”
Irta Nagy Dániel. (Felolvasás.)
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Dániel Ilonka zongorázik.
1. Beethoven: Harmínckét változat; 2. Brahms: h-moll és C-dur intermezzo; 3. Liszt: a) Petrarca szonett; b) Valse oubliée (Elfelejtett keringő).
- 12.40: Hírek.
- 12.55: Petry Kató énekel, zongorán kíséri vitéz Pongrácz István.
1. Wagner: Álmok; 2. Liszt: a) A Rajna vizén; b) Öröm és bánat; 3. Rékai Nándor: Mara dala a „Nagyvidai cigányok” c. dalműből; 4. Pongrácz Géza: Csalódott vágyak; b) Nyár virága; 5. Kazacsay Tibor: a) Titokzatos éji fuval; b) Tanyán; 6. Clement Károly: Kettőnk éneke.
- 1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállás-jelentés.
- 1.30: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara.
- 2.35: Hírek.

49

- 2.50: A rádió műsorának ismertetése.
- 3.00: Árfolyamhírek piaci árak, élelmiszer-árak.
- 4.15: A rádió diáktéglórája.
„Irán, a modern Perzsia.” Vitéz Horváth Béla dr előadása.
- 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: A magyar és német rádió közös műsora.
I. rész: Közvetítés Bécsből. Közreműködik a Hitler-ifjúság bécsi rádióegyüttesének ének- és fúvőzenekara. II. rész: A magyar rádió műsora. Közreműködik a Regnum Marianum 3. sz. cserkészcsapat fúvőzenekara, Keil Ernő vezényletével, a Nagyatádi Szabó uceai székesfővárosi polgári fiúiskola énekkara Borus Endre vezényletével és Oláh Kálmán cigányzenekara. 1. Induló (fúvőzenekar); 2. Katonánóták (énekar, cigányzenekisérettel); 3. Fricsay: Magyar dalegyveleg (zenekar); 4. Négy magyar népdal Farkas Ferenc feldolgozásában (énekar); 5. Rákóczi-induló (zenekar).

A II. részt (a magyar rádió műsorát) a német állomások átveszik!

Közben kb.

- 5.23: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 6.00: „Az Anjouk Magyarországon.”
Irta Váczy Péter dr egyetemi m.-tanár. (Felolvasás.)
- 6.30: Balázs Kálmán cigányzenekara.
Közben kb.
- 7.00: „Rádió a rádióról.”
- 7.50: „A magyar vers története. Arany János és Tompa Mihály.”
Illyés Gyula bevezetőjét és a verseket elmondja Kovrig Emil.
- 8.20: Operaházi Zenekar.
Közreműködik Dohnányi Ernő. Vezényel Rajter Lajos. 1. Mozart: Figaro lakodalma, nyitány; 2. Beethoven: c-moll zongoraverseny (Dohnányi Ernő); 3. Schubert: VI. szimfónia, C-dur.
- 9.40: Hírek, időjárásjelentés.
- 10.00: Kedélyes bécsi muzsika (hanglemezről). Lanner: Alt Wien, keringő-egyveleg (Marek Weber zenekara); 2. Kreisler: Du alter Stefansturm (hegedű: Erica Morini); 3. Benatzky: Ich muss wieder einmal in Grinzing sein, bécsi dal (Julius Patzak); 4. Siczinsky: Bécs, álmaim városa, bécsi dal (haváji gitár es Berolina-zenekar); 5. Stolz: Wien wird bei Nacht erst schön, dal (Eric Helgar); 6. Kreisler: Bécsi capriccio (minneapolis szimfonikusok, vez. Ormándi); 7. Gruber: Bécsi dal (Paul Hörbiger); 8. Gruber: Mei Mutterl war a Wienerin, bécsi dal (hegedű: Heintz Huppertz); 9. Pick: Bécsi fiákeres-dal (Willi Forst); 10. Friedmann-Gärtner: Bécsi tánc (Dol Dauber-zenekar); 11. Strauss János: Kék Duna keringő (ének: Erna Sack és a berlini német opera ének- és zenekara.

Délibáb

- 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
 11.00: Thaler Gyula és Végh Mihály jazz-zenekara játszik.
 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.30—6.55: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr)
 7.15—7.40: „Magyar státüsűfél a polgárosodás korában.“
 Halász Gábor dr előadása Trefort Ágostonról.
 8.00: Hírek.
 8.20: Hanglemek.
 I. rész: Géczy Barnabás zenekara tangót játszik. II. rész: Jazzdalok és egyvelegek.
 9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 10.45—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
 11.10—11.35: Az ifjúságnak. „II. Rákóczi Ferenc ifjúkora.“ Feley Lőránt dr előadása.
 11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

- 3.25—4.40: A Szimfonietta szalónhatos műsora.
 1. Auber: A porticci néma, nyitány; 2. Hien: Yuschi, keringő; 3. Schubert: A tengernél; 4. Egyveleg Grieg műveiből (Urbach átdolgozása); 5. Nevin—Artók: Tavasz szvit; 6. Leuschner: Stafétafutók, galopp.

Közben

- 3.50—4.00: Hírek.
 4.40—4.45: A kassai rádió műsorának ismeretése.
 4.45—6.30: Azonos Budapest I. műsorával.
 6.30—6.50: Emödi Nagy Lajos elbeszélése.
 6.50—7.50: „A Rákóczi-induló emlékünnepe.“
 1. Kéler Béla: Rákóczi-nyitány (hanglemmez); 2. „A Rákóczi-induló bujdosása.“ Sziklay Ferenc dr megemlékezése; 3. Czinka Panna és Bihari János nótáiból énekel Fischer Károly, kíséri Danyi Pali cigányzenekara; 4. „A Rákóczi-induló eredete.“ Bekény László előadása zenei ékítésekkel; 5. Liszt: XV. rapszódia (hanglemmez); 6. Rákóczi-induló. Játssza a m. kir. 1. honvédegyalgezd zene-kara (hanglemmez).
 7.50—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

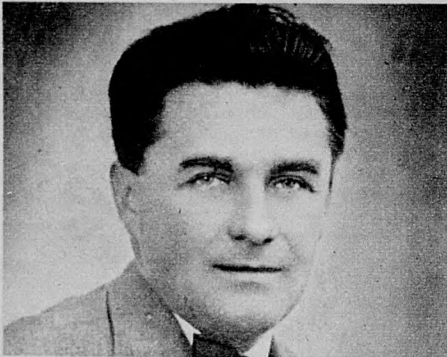
- A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.
 Éjjel 1—2 óráig.

TIZENKÉTMILLIÁRD SEJT REJTÉLYE

A tudósok szerint körülbelül ennyi sejtből áll az emberi koponyába zárt kocsonyás tömeg, az ember legnemesebb szerve, értelmének, gondolkodásának székhelye, a szerszám, amivel uralkodik a Természeten: az agyvelő. Olyan, mint valami hatalmas telefonközpont, ahová szakadatlanul érkeznek a jelzések és állandóan futnak ki belőle a hívások, üzenetek, parancsok. Ezt is, amazt is, az idegek szédületesen bonyolult sodronyhálózata közvetíti, mely át meg átszövi a testünket. Ha fényt látunk, ha zenét hallunk, ha megperzseljük ujjunkat, vagy kellemes ízű ételt ízlelünk: minderről az idegek tudósítják az agyvelőt. Azaz tudományos nyelven: a külvilágból érkező ingerek, a test külső felületéről az idegpályákon át kerülnek az agyba s ott válnak tudatossá. Éppen úgy, az agyvelő, az idegek útján ad parancsot ennek, vagy amannak az izomnak, hogy kezünket emelje, lábunkat mozgassa, arcunkat mosolyra húzza, vagy szánkat beszédre nyissa meg. A rejtély már most ez: hogyan terjednek ezek az ingerek és parancsok a test külsejéről az agyvelőbe, illetve onnan az izmokba? Mi az a titokzatos erő, mely végigfut az idegrostokon, mint villamos áram a telefónróttban? Vajjon a hasonlat pusztá hasonlat-e, vagy tényleg villamoság áramlik idegeinkbe és villamos erők segítségével érzünk és gondolkodunk? Ezt a kérdést máig sem tudták egyöntetűen eldönteni, noha most már azokkal a finom elektroncsöves és katódsugaras mérőműszerekkel ostromolják a titkot a kutatók, melyeket a rádiótechnika bocsátott rendelkezésükre. Sokan azt tartják, hogy szó sem lehet semmiféle villamos közvetítésről, hiszen a villamos áram másodpercenként 300.000 kilométeres sebességgel vágat a huzalban; az idegingerület terjedési sebessége viszont — mint

megmérték — csak 50—100 méter másodpercenként. Ezért inkább azt hiszik, hogy az ingereket, meg a parancsokat vegyi elváltozások közvetítik az idegszálban, melyek fokozatosan kúsznak tovább, éppen úgy, mint mikor például egy vasodronyhuzal mindég tovább és tovább rozsdásodik. Amikor az elváltozás az agyvelőhöz, vagy az izomhoz jutott, a tudósítás, vagy a parancs is rendeltetési helyére érkezett. Hanem ez az elmélet sem tisztázta az idegek és az agy rejtélyét. Annál kevésbé, mert most már bizonyosan tudjuk, hogy idegrendszerünkben gyenge villamos áramok is keringenek. Valahányszor egy idegszálunk működésbe jön, ha külső ingert vagy az izmok számára parancsot közvetít, mindig villamos áram is fut benne, tehát valami mégis csak igaz a telefónróthasonlatból. Az idegműködés és a villamos áram fellépése annyira elválaszthatatlan egymástól, hogy sokszor csak ezeknek a gyenge áramoknak a megfigyelésével állapítható meg, működik-e az ideg egyáltalán vagy sem. Így azután a tudósok abban egyeztek ki, hogy az idegműködés vegyi és villamos hatásokon alapszik egyszerre. Ujabbán még azt a meglepő felfedezést is tették, hogy az idegekben és az agyvelőben többé-kevésbé szapora villamos rezgések is fejlődnek, bizonyos körülmények között. Minden izgalmi állapotnak más és másféle rezgések felelnek meg és furcsa rezgéseket termel az epileptikusok és örültek agyveleje. De még nem tudjuk, hogyan is képes az agyvelő erre az áramfejlesztésre és mi a szerepe és jelentősége a rezgéseknek az idegrendszer működésében. Itt még sötét rejtélyek lappanganak a háttérben és feltáráruk még igen nagy meglepetésekkel fogja gazdagítani a tudományt.

Déliháb

Halmos János
(Ruzicska felv.)

7.30

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek.

1. Lehár: Lyuk, lyuk, induló (Hunyadi János 9. honvédyalagezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 2. Pinki—Rossi: Paesanella, keringő (Sempirini zenekar, ének: Orlandis); 3. Janssen: Dániai emlékek, induló (berlini rendőrzeneke, vez. Richter); 4. Freundorfer: Vidám Tirol, polka (Freundorferzenekar); 5. Müller József: Jász-kun induló (Hunyadi János 9. honvédyalagezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc).

Utána: Étrend. közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Szent László király.”
Irtó Eörsy Júlia dr. (Felolvasás.)

10.45: „Szövetruhá.”
(Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Állástalan Zenészek Szimionikus Zenekara.

Vezényel Vincze Ottó. 1. Pécsi József: Minden reggel új örömmel, nyitány; 2. Kerker: Telefongörl, operettegyveleg; 3. Kálmán Imre: Keringő a „Hollandi menyecske” c. operettből; 4. Lortzing: Facipóstánc; 5. Smith: Mókustánc; 6. Urbach: Zenei szappanbuborékok; 7. Growald Ernő: Apolló-induló.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállás-jelentés.

1.30: Dalok és hangszerszólók

(hanglemezeiről). 1. Wolf: Der heilige Josef singt, dal (Elisabeth Schumann); 2. Loewe: Edward dal (Lawrence Tibbett); 3. Bach: Prelude (gitar: Segovia); 4. Benedict: A cigány és a madár, angol dal (Galli-Curci); 5. Greehl: For you

alone, angol dal (Richard Crooks); 6. Schubert: b-moll impromptu (zongora: Wilhelm Backhaus); 7. Brahms: Wie bist du meine Königin, dal (Emmi Leisner); 8. Brahms: A rét magánya, dal (Karl Schmitt-Walter); 9. Chopin: Nocturne (hegedű: Varga Tibor); 10. Szule: Holdvilág, dal (Nellie Melba); 11. Koschlin: Si tu le veux, dal (Rogacssevszkij); 12. Zabel: Szökőkút (hárfa: Mildred Dilling); 13. Strauss Richárd: Bölcsődal (Emmi Leisner); 14. Strauss Richárd: Ajánlás (Karl Schmitt-Walter); 15. Granados: Goyescas (gordonka: Pablo Casals); 16. Kodály: a) Elküldtem magamat; b) Egy nagyorrú bóha (Basillides Mária); 17. Kodály: Tiszán innen (Nagy Izabella és Palló Imre).

2.35: Hírek.

2.50: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, ételmisszer-árak.

4.10: „Aszonyok tanácsadója.”

(Arányi Mária előadása.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Magyar Béla cigányzenekara.

6.00: „Kapisztrán Szent János.”

Uzdóczy Zdravec István ny. tábori püspök előadása.

6.30: A rádió szalonzenekara.

1. Lehár: Kínai balettszvit; 2. Drigo: Szerenád; 3. Friml: Indián szerelmi dal; 3. Niemann: Négy tánc.

7.10: „A Budapesti Nemzetközi Vásár.”

Szendy Károly, Budapest Székesfőváros polgármesterének előadása.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Othello.” Dahlmü négy felvonásban, nyolc képben. Szövegét írta Boito Arrigo. Fordította Radó Antal és Kardos István. Zenéjét szerezte Verdi. Vezényel Falloni Sergio. Rendezi Rékai András. Személyek: Othello, mór, Cyprus sziget kormányzója — Halmos János; Jago, zászlós — Palló Imre; Cassio, hadnagy — Laczó István; Roderigo, velencei nemes — Ney Dávid; Lodovico, a velencei köztársaság követe — Vitéz Tibor; Montano, Cyprus volt kormányzója — Jámbor László; Herold — Mally Győző; Desdemona, Othello neje — Walter Rózsi; Emília, Jago neje — Budanovits Mária.

A II. felv. után kb.

9.10: Hírek.

A III. felv. után kb.

10.10: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Fátyol Jancsi cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6—6.20: A rádió szalózenekara.
1. Wetzel: Komédiások, nyitány; 2. Losonczy Dezső: Alföldi képek.
- 6.30: Francia nyelvoktatás.
(Gorzó Miklós dr.)
- 6.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléórása.
- 7.30: „Az ötszáz éves emlékérem.”
Huszár Lajos dr előadása.
- 8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények.
- 8.20: A Mária Terézia 1. honvédegyalgezed zenekara.
Vezényel Figedy Sándor. 1. Szöllőssy Ferenc: Magyar bakanóták, induló; 2. Barna: Blaha Lujza nyitány; 3. Lehár: Pikantériák, keringő; 4. Huszka: Bob herceg, egyveleg; 5. Profant István: Harsog a trombita, induló; 6. Borsay: Ünnepegy a Morinka to partján; 7. Dezsöffy György: Magyar gyöngykaláris, ábránd; 8. Demény—Buchner: Magyar táncok; 9. Ifj. Fricsey Richárd: A folyamország díszmenetindulója.
- 9.30—10.40: Tánclemezek.
Közben kb.
- 10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 11.10—11.35: Szlováknyelvű ifjúsági előadás.
„Iskola és élet.” Oláh József előadása. — Prednáška pre mládež Jozef Oláh: „Skola a život.”
- 11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
- 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 3.25—4.15: Hanglemezek. Magyar és angol tánczene. 1. Erdélyi: Nincs énnékem fogatom... foxtrott (Fekete Pál); 2. König—Mann: The Echo of a Song, slowfox (Mario „Harp” Lorenzi és zenekara); 3. Gyöngy

(szöveg: Zágón): Ezt az éjszakát, angol keringő (Kalmár Pál); 4. Ellington: Echoes of Harlem, blues (Duke Ellington-zenekar); 5. Szabó Kálmán: Éjjel-nappal, foxtrott (Székács Elemér); 6. Eisemann (szöveg: Harmath—Barabás): Köszönöm... tangó (Weygand Tibor); 7. King: Song of the Islands, keringő (Colonial Club zenekar); 8. De Fries: Ugy vártalak, tangó (Angyal Nagy Gyula); 9. Sándor Jenő dr: Nem kell nő... foxtrott (Fekete Pál); 10. Lamprecht: Lazy Rhythm, lassú foxtrott (Lew Stone zenekara); 11. Gay—Furber (szöveg: Pártos): Az eredeti „Lambeth Walk” (Székács Elemér és Weygand Tibor); 12. Churchill (szöveg: Szécsi): Egy dalt... slowfox (Fekete Pál); 13. Silver—Lewis: The Santa Claus Express, foxtrott (B. B. C. zenekar).

Közben

- 3.50—4.00: Hírek.
- 4.15—4.40: „Régi felvidéki magyarok Angliában.” Gál István előadása.
- 4.40—4.45: A kassai rádió műsorának ismertetése.
- 4.45—5.40: Azonos Budapest I. műsorával.
- 5.40—6.00: „A Felvidék lakosságának állampolgársága.” (Az állampolgársági rendelkezések ismertetése magyar és szlovák nyelven. (Reskó Tibor előadása.)
- 6.00—6.25: Ruszin félelő. „Ruszin lélek.” Hangjáték egy felvonásban. Irta Kornejev Leonid. Rendező: Mankovich Mária. — Polcasa dlja Podkarpatskoj Rusi. Leonid Kornejev: Karpatorusszkaja dusa. Radio-pjesa dlja naroda. Rezsiser: Marija Mankovich.
- 6.25—6.55: Danyi Ferdinánd gordonkázik zongorakísérettel. 1. Tartini: Gordonkaverseny; 2. Gluck: Melodie; 3. Fauré: Papillon.
- 6.55—7.25: Azonos Budapest II. műsorával.
- 7.25—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzen, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2 óráig.

Mikrofon a színésznő hajában

Némely amerikai színház méretei olyan nagyok, hogy a színészeket lehetetlen a színpadtól nagyobb távolságra meghallani hangszórók nélkül. A hangszórók egyenletesen vannak elosztva az egész nézőtérrel s a színpadon felállított, illetve rejtetten felszerelt mikrofonon át közvetítik a hangot. Csakhogy a közvetítés minősége nagyban függ attól, milyen helyzetben és távolságban áll a színész a mikrofontól. Amint tehát ide-oda mozog a színpadon, a mikrofon nem fogja fel egyforma erősséggel a hangokat. Ezen most apró, könnyű mikrofonokkal próbálnak segíteni, melyek olyan kicsinyek, hogy elférnek a színésznő ruhájában, vagy kalapjában, a színésznő hajában, táskájában, vagy esernyőjében s mindég ugyanakkora távolságban lévén a beszélőtől, a hangot mindig jól adják vissza. Az újítás bevált, viszont nagy kényelmetlenséget jelent a mikrofonról leelőző drót. Ezt a hibát eddig nem sikerült kiküszöbölni.

Délbáb

Az álom-diktafón

Egy sevillai mérnök, hír szerint, nemrég olyan diktálókészüléket talált fel, mely feljegyzí az alvabeszélők szavait. A találmány lényeges része egy mikrofon, erősítőlámpa és egy különleges szűrőszerkezet, mely csak a beszédhangokat bocsátja keresztül. Ha az alvó álmában megszólal, a mikrofon felveszi a hangot és önműködőleg elindítja a diktafont. Attól kezdve minden egyes szava pontosan lerögzíthető s később akárhányszor visszapergethető. A szűrőszerkezet megátolja, hogy a készülék másfajta hangokra, pl. horkolásra is meginduljon... Ha valóban úgy van, mint a tudósítás leírja, akkor az új találmányrak aligha örülnek majd túlságosan a — férjek. A feleségek viszont annál inkább. Mert ugyan melyik asszony nem siet majd beszerezni egyet a csodagépből, hogy titokban felszerelvéen életpárja ágya közelében, lejegyeztesse vele álmában kikotyogtatott gondolatát?...

Kapuvári Sándor
(Párisi felv.)

10.45

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek:

1. Maxa: Magyar induló (Hunyadi János 9. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 2. Siede: Jánosbogárka találkája (Ferdý Kauffmann szalonzenekara); 3. Lübbert: Heléna, induló (Woitschach fúvószenekara); 4. Ziehrer: Tessék beszélni, keringő (bécsi Bohém-zenekar); 5. Kraul Antal: Súlyommadár, induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Figedy Sándor).

Utána: Étrend. közlemények.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdéllelőtt.

„Látogatás a gyermekklinikán.” Beszél Gecső Sándorné. (Hangfelvétel.)

10.45: „Hogyan készül a porcellán?”

Irtó Kapuvári Sándor. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Járóka Feri cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállás-jelentés.

1.30: Beszkárt-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Saint-Saens: Hósi induló; 2. Massenet: Lahore királya, nyitány; 3. Volkmann—Buttykay: Három magyar zenevázlat; 4. Huszka Jenő: Gavott; 5. Polgár Tibor: Nápolyi szerenád; 6. Jones: A gésák, egyveleg; 7. Strauss János: Ó, szép május, keringő.

2.35: Hírek.

2.50: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszer-árak.

3.30: „A magyar mezőgazdaság seregszemléje.”

46

Közvetítés a Mezőgazdasági Kiállítás és Tenyészállatvásárról. | Beszélő Budinszky Sándor.

4.15: A rádó diákielőrája:

„Apáczai Csere János.” Zimándi Piusz előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Kálmán Mária hegedül, zongorakísérettel.

1. Veracini—Corti: Largo; 2. Porpora—Kreisler: Menuett; 3. Gluck—Kreisler: Melódia; 4. Hummel—Heifetz: Rondo; 5. Liszt—Hubay: Valse impromptu; 6. Bartók—Szigeti: Magyar népdalok.

5.40: „Árokrendszerü övőhelyek.”

Heinrich János őrnagy előadása. (Az Orsz. Légvédelmi Parancsnokság közleménye.)

5.55: Illiczky László jazzzenekara játszik.

6.30: „Vérátömlesztés, vércsoport, faj.”

Láng Sándor dr előadása.

7.00: K. Comensoli Mária és Szotyori Nagy Jolán kézzongorás műsora.

1. Bach: C-dur verseny; 2. Rachmaninov: II. szvit.

7.50: „Mit ér a kultúra?”

Márkus László csevegése.

Utána: Felvidéki indulók

(hanglemezről). 1. Scharoch Ferenc: A volt cs. és kir. 72. gyalozezred diszindulója (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Richárd); 2. Neidhardt: A volt kassai 34-es Vilmos-bakák indulója (Hunyadi János 9. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 3. Lehár: Losonci induló (Hunyadi János 9. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Ferenc); 4. Král: A volt cs. és kir. 67. gyalozezred diszindulója (katonazenekar); 5. Bosch: A Tiszán (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Figedy Sándor); 6. Lehár: Horthy Miklós-induló (Mária Terézia 1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Figedy Sándor).

8.30: A Szlovákiai Magyar Házak Mozgalom javára rendezett hangverseny közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

I. rész. 1. a) Erkel: Himnusz; b) Németh István László: Pater noster orgonakísérettel (Budapesti Kamarakórus, Paulovics Géza dr vezényletével); 2. Albrecht királyi herceg megnyitóbeszéde; 3. a) Bach: d-moll toccata és fuga; b) Liszt—Arcadelt: Ave Maria; c) Schmidt Ferenc: D-dur preludium (orgonán: Németh István László); 4. gróf Esterházy János, a szlovákiai Egyesült Magyar Párt országos elnökének ünnepi beszéde; 5. a) Népdalok (Bartók—Németh feldolgozása); b) Népdal Dohnányi átiratában (férfikarra alkalmazta Rajter Lajos); c) Katonadalok (Rajter feldolgozása, Dunakeszi MÁV Magyarország férfikar, vezényel Rajter Lajos).

Utána kb.

9.45: Hírek, időjárásjelentés.

Délibáb

- 10.00: A Mezőgazdasági Kiállítás és Tenyésztés-állatvásár díjazási eredményei.
 10.25: Balogh Lajos cigányzenekara muzsikál.
 Közben kb.
 10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
 11.30: Táncklemezek.
 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10: Szórakoztató Pátria-hanglemezek.

1. Lehár: Vig özevgye, operett-részlet (Kőszegi Teréz és Angyal Nagy Gyula); 2. Lehár: Frasquita — Kicsikém, ne tétovázz (Szedő Miklós dr); 3. Huszka Jenő: Részletek a „Bob herceg”, „Aranyvirág”, „Gül Baba” és „Lili bárónő” c. operettből (Kőszegi Teréz és Angyal Nagy Gyula); 4. Huszka Jenő: Bujdosolva járok (Hámory Imre); 5. a) Nincsen a császárnak; b) Hej, édesanyám; c) Gyorscsárdás (Horváth Dudás József cigányzenekara); 6. Hajdu Imre: Édes hazám, ha meghalod szavamat (Aszlányi szövege), filmdal (Ráday László); 7. a) Dóczy József: Mandulafa; b) Marthon Géza: Megugrattak Hortobágyon (Vajda szövege); c) Dankó: Nem átkozom ibolyakék szemedet (Bura Sándor cigányzenekara); 8. Buday Dénes: Csárdás (Szilágyi szövege, Honthy Hanna); 9. Buday Dénes: Merczi bien (Szilágyi szövege, Weigand Tibor); 10. De Fries Károly: Ugy vártalak (Szécsén—Éri Halász szövege, Pátria tánczenekar, ének: Angyal Nagy Gyula); 11. Szabó Kálmán: Éjjel-nappal, Iox (Dzsungel tánczenekar, ének: Székács Elemér).

6.50: Olasz nyelvoktatás.

(Gallerani Bonaventura).

7.20—7.45: „A terv.”

G. Réthy Pál sakkelőadása.

8.00: Hírek.

8.20: A rádió szalózenekara.

1. Kéler Béla: Romantikus nyitány; 2. Liszt: Mazurka brillante; 3. Humphries: A régi zenélő óra, intermezzo; 4. Merikanto: Valse lente; 5. Langer: Nagymamácska, ländler; 6. Tóth Lajos: Gavott; 7. Szűcs János: Szivárvány, keringő; 8. Szirmai Albert: Operett-részletek; 9. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 10. Youmans: No no Nannette, egyveleg.

9.40: Időjárásjelentés.

9.55: A Szlovákiai Magyar Házak Mozgalom javára rendezett hangverseny közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

II. rész. 1. a) Kodály: Részlet a „Mátrai képek”-ből; b) Népdalkórusok P. Móczik Felicián feldolgozásában (Budapesti Kamara-

kórus, vez. Paulovics Géza dr); 2. Dohnányi: a) fisz-moll rapszódia; C-dur rapszódia (előadja a szerző); 3. Népdalok Bartók és Dohnányi feldolgozásában (Basilides Mária, az Operaház tagja); 4. Dohnányi: Rurhlia Hungarica (Budapesti Hangverseny Zenekar, vez. Rajter Lajos, orgonán kísér Paulovicsné Gregor Klára, zongorán kísér Berlin Alba).

KASSA (259.1 m.)

10.15—10.45: Azonos Budapest I. műsorával.

10.45—11.35: Hanglemezek. I. rész. Reznicek: Donna Diana, nyitány (berlini filharmonikus zenekar, vez. Erich Kleiber); 2. Dohnányi: Pierette fátyola, nászkerengő (berlini opera zenekara, vez. Hermann); 3. Albeniz: Spanyol szvit (berlini filharmonikus zenekar, vez. Ernst Viebig); II. rész: Magyar nóták. 1. Kertész Zsiga: Halod Zsuzsika (Kalmár Pál); 2. László Imre: Azt a fehér rózsát (László Imre); 3. a) Nádor József: Sarkantyús csárdás; b) Kertész Zs.: Szép a rózsám (Kalmár Pál); 4. Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok hozzád... (Cselényi József); 5. Sándor Jenő: Imádság már az is... (Kalmár Pál); 6. Kubányi: Tagadom... (Kubányi György); 7. Erőss Béla: Elmegyek az életemből... (Kalmár Pál); 8. Kondor Ernő: Huncut a toronyóra (Sebő Miklós).

Közben

11.00: „Kassai lányok húsz évvel ezelőtt.” Schalkházi Sára csevegése.

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

12—4.15: Azonos Budapest I. műsorával.

4.15—4.40: Hanglemezek. 1. Kettelbey: A sziv rejtélye, hangkép (orgona: Cooksey); 2. Debussy: Minstrels, zongora-hegedű kettős (zongora: Alfred Cortot, hegedű: Jacques Thibaud); 3. Tarrega: Tremolo Study (gitár: Andres Segovia); 4. Rachmaninov: Cis-moll Prelüd (berlini filharmonikus zenekar, a zongoraszólistát Wilhelm Gross játssza); 5. Zabel: A szökőkútnál (hárfa: Mildred Dilling); 6. Bizet—Kreisler: Arlesienne (hegedű: Fritz Kreisler, gordonka: Hugo Kreisler); 7. Toselli: Szerenád (orgona: Ernst Fischer).

4.40—4.45: A kassai rádió műsorának ismertetése.

4.45—6.30: Azonos Budapest I. műsorával.

6.30—7.00: Ruszin félóra. 1. „Nagy írónk, Jurij Guca Venelin halálának 100 éves évfordulója.” Balczyk Bertalan előadása. 2. Hanglemezek. — Predaca dlja Podkarpatsoj Rusi. 1. Bartolomej Balczykij: Jurij Guca Venelin, nas velikij pisatelj, 100 letnjaja hodovščina jeho smerti; 2. Muzyka po gramofonnoj zapisi.

7.00—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzeken, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2 óráig.

Berg Ottó

7.30

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemek.

1. Nánássy—Megay: Honvéd akadémikusok indulója (Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara, vez. Fügedy Sándor); 2. Phelps: A dalárdisták, keringő (Loránd Edit zenekara); 3. Warms: Jönnek a tengerészek, induló (Ultravox-zenekar); 4. Sommerfeld: Mia bella, spanyol keringő (xilofónszóló zenekarral); 5. Pécsi József: Salus Hungariae, induló (József nádor 2. honvédgyalogezred zenekara, vez. Seregi Artúr).

Utána: Étrend. közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: Pakots József elbeszéléseiből:

1. Nászút; 2. Két betű összeakadt. (Felolvasás.)

10.45: „Séta a drezdai könyvtárban.“

Irta Gráf Ernő. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Hanglemek.

1. Berlioz: Római karnevál, nyitány (Amsterdami Concertgebouw zenekara, vez. Mengelberg); 2. Gounod: Faust — Valentin imája (Karl Schmitt—Walter); 3. Bizet: Carmen — kártyajelenet (Else Kneppel, Genia Guszalevics és Maria Olszevszka); 4. Verdi: Rigoletto, ária (Erna Sack); 5. Liszt: Velence és Nápoly, tarantella (zongora: Frédéric Lamond); 6. Leoncavallo: Bajazzók, prolog (Karl Schmitt—Walter); 7. Puccini: Pillangókisasszony, ária (Dusolina Giannini); 8. Massenet: Thais — kettős (Roger Bourdin és Emma Luart); 9. Ravel: La valse, szimfónikus tánc (bosztoni szimfónikusok, vez. Kuszevickij).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállás-jelentés.

48

1.30: „Vadlibavadászat a Hortobágyon.“

A közvetítést Budinszky Sándor vezeti. Márc. 12-i közvetítés megismétlése. (Hangfelvétel.)

2.00: Rácz Béla cigányzenekara.

2.35: Hírek.

2.50: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszer-árak.

4.15: „Kikelet a fehér asztalon.“

Magyar Elek előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: Karl Graf von Gessler zongorázik

a magyar-német művészsere keretében.

5.30: A m. kir. Országos Öntözésügyi Hivatal Alföldi Bizottságának ünnepi ülése.

Közvetítés az OMGE nagyterméből. Beszélő Budinszky Sándor.

6.20: Radics Béla cigányzenekara.

7.10: „A szőlőgazdálkodás újabb szabályai.“

Zombory Bertalan dr. miniszteri tanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.

„Hegyek alján.“ Zenedráma egy előjátékban és két felvonásban. Szövegét Guimera nyomán írta Lothar Rezső. Fordította Várady S. Zenéjét szerezte d'Albert. Vezényel Berg Ottó. Rendezte Nádasdy Kálmán. Személyek: Sebastiano, gazdag földbirtokos — Losonczy György; Tommaso, a község legöregebb lakója — Koréh Endre; Pedro, pásztor — Závodszy Zoltán; Márta — Szilvássy Margit; Nuri — Halász Gitta; Pepa — Orosz Júlia; Antónia — Gere Lola; Rozália — Egerszegi Gitta; Nando, pásztor — Ifj. Toronyi Gyula; Moruccio, molnár — Vitéz Tibor.

Az I. felv. után kb.

9.00: A rádió külügyi negyedórája.

Az előadás után kb.

10.10: Hírek, időjárásjelentés.

10.30: A rádió szalózenekara.

1. Siede: Spanyol induló; 2. Zakál Dénes: Blues; 3. P. Horváth Dezső: Los saracenos; 4. Künnecke: Blues; 5. Nagy József: Visszaemlékezés; 6. Nagy Frigyes: Danse caprice; 7. Beresényi nótája; 8. Becce: Caprii emlék; 9. Fischer: Három kis darab; 10. Lehár: Részletek a „Cigányszerem” c. operettből.

Közben kb.

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

12.05: Hírek.

Délibál

BUDAPEST II.

5.30: Karl Grai von Gessler zongorázik a magyar-német művészcsere keretében.

5.50: Hanglemezek.

1. Monckton: The Arcadians, egyveleg (angol katonazenekar, vez. Windram); 2. Deep river, spirituale (Burleigh átdolg., Nelson Eddy); 3. Robison: Cowboy dal (Dalhart ének és Robinson fütty); 4. Ketelbey: Kolostorkertben (orgona: Reginald Foort); 5. Egyveleg Kreisler összeállításában (ének-együttes és zenekar); 6. Friml: Indián szerelmi dal (hegedű: Fritz Kreisler); 7. Hill: Filmdal (Bing Crosby); 8. Freed—Brown: Aloe, dal (Greta Keller); 9. Sylva—Brown—Henderson: Innen-onnan, egyveleg (Al Goodman és zenekara énekel).

6.30—6.55: Angol nyelvoktatás. (J. W. Thompson).

7.10—7.20: Radics Béla cigányzenekara.

7.30: „A társadalom és a bűnöző gyermek.” Eöry Kálmán dr előadása.

8.00: Hírek, lóversenyeredmények.

8.20: Országos Postászenekar.

Vezényel Eördögh János. 1. Offenbach: Orfeusz a pokolban, nyitány; 2. Mascagni: Paraszthecsület, ábránd; 3. Kiss-Angyal Ernő: Magyar hangulatkép; 4. Waldteufel: Zöld réten, keringő; 5. Eördögh János: Tangószereződés; 6. Farkas Ferenc: Taran-tella.

9.20—10.20: Tánclemezek.

Közben kb.

10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

11.10: Kassai Zoltán csevegése.

Utána: Magyar katonanóták hanglemezről.

1. Kertész Zs.: Fehérvári huszárcsárdás (Kalmár Pál); 2. a) Füredi: Házunk előtt mennek el a huszárok; Sárga lovam, sárga csengő rajta; b) Nagy Zoltán: Ez illik, illik, illik... (Palló Imre dr); 3. Sándor Jenő: Horthy Miklós katonája vagyok (Kalmár Pál).

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—3.50: Lengyel Vilmos és Székely Lajos Mozart-kettősöket játszanak klarinéton. Mozart: 1. Kettős, No. 1. a) Andante sostenuto Cantabile; b) Allegro molto; 2. Kettős, II.: a) Allegro Risoluto; b) Rondo.

3.50—4.00: Hírek.

4.00—4.46: Szlovák félóra. 1. „A falu a megújulás bővizű forrása.” Pásztor János dr előadása; 2. A miszlókai ifjúsági fúvószenekara szlovák népdalokat játszik. — Slovenská polhodinka. 1. Dr Ján Pásztor: „Dedina, boháty pramen obrodenia.” Prednáška; 2. Dychová hudba myslavskej mládeže hrá slovenské ľudové piesne.

4.40—4.45: A kassai rádió műsorának ismeretése.

4.45—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT[?] hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren

Éjjel 1—2 óráig.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 218.6 m, Pécs 204.8 m) e heti műsóra:

VASÁRNAP, MÁRCIUS 26:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ MÁRCIUS 27:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁRCIUS 28:

Reggel 6.45-től délután 6.55 azonos Budapest I. műsorával.

6.55—7.25-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁRCIUS 29:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁRCIUS 30:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁRCIUS 31:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, ÁPRILIS 1:

Reggel 6.45-től délután 6.50-ig azonos Bpest I. műsorával.

6.50—7.15: azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

IDEGHULLÁMOK?...

Régen ismeretes, hogy az élő szervezet idegeiben és izmaiban villamos áramok keringenek, de csak akkor, ha az ideg vagy izom ép és tevékeny. Újabb vizsgálatok ezt a felfedezést még azzal a megállapítással egészítették ki, hogy az idegrendszerben, bizonyos körülmények között, villamos rezgések is keletkezhetnek (erről lapunkban is beszámoltunk már). A legújabb kutatások aztán most azt sejtették, hogy ezek a rezgések, akár az antennában keringő szapora váltóáram energiája, ki is sugározódhatnak a térbe, vagyis az idegrendszer villamos hullámokat lövell. Arról azonban nincs a tudósok között

egyöntetű vélemény, mekkora ezeknek a hullámoknak a hossza. Némelyek szerint az idegrendszerből olyan rövid hullámok áradnak, melyek már a láthatatlan ibolyántúli sugaraknak felelnek meg. Audibert és Lévy francia kutatók ezt úgy igyekeztek bizonyítani, hogy a béka egyik idegét mechanikusan, majd villamos árammal ingerelték s az ideg közelében ibolyántúli sugarakra érzékeny vegyi anyagokat helyeztek el. Halott ideg ingerlése eredménytelen maradt; ha azonban élő ideget ingereltek, a vegyi hatás bekövetkezett, bizonyítékul annak, hogy csakugyan léteznek ideghullámok.

Molnár Katalin

(Kis Pál felv.)

5.10

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek:

1. Ruzinkó Nándor: Vitéz Bartóffy induló (Mária Terézia 1. honvédseregzenekara, vez. Figedy Sándor); 2. Lake: Madár-bolthban (Paul Godwin zenekara); 3. Wil-tosa: Lengyel népdalinduló (lengyel katonazene- kar, vez. a szerző); 4. Strauss József: Mária-kerítő (Kiss Lajos zenekara); 5. Müller József: Gróf Batthány Lajos-induló (rendőrzene- kar, vez. Szöllőssy Ferenc).

Utána: Étrend. közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Az Oxford-csoportmozgalom erkölcsi felkészültsége.”

Irta dr. Ébner Ferencné. (Felolvasás.)

10.45: „Az ismétlés (zsába).”

Irta Zemplényi Imre dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Bagossy Judit zongorázik. Erdélyi János hegedül. zongorakísérettel.

1. Scarlatt: a) Pastorale; b) Szonatina (Bagossy); 2. Gluck—Wilhelmy: Melódia (Erdélyi); 3. Mozart—Dohnányi: Fantázia (Bagossy); 4. a) Francoeur—Kreisler: Sicilienne és rigaudon; b) Saint-Saens: A hattyú (Erdélyi); 5. a) Chopin: I. Etűd, II. Polonaise; b) Montag Vilmos: Capriccio (Bagossy); 6. Király Péter: Szól a kakas már (hegedű- változatok (Erdélyi)); 7. Liszt: Vihar (Orage, Bagossy); 8. Hubay: III. csárdajelenet (Erdélyi).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállás- jelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Coates: Kis szvit; 2. Huszka: Induló; 3. Logodi Frigyes: Tavasz szellő, keringő;

4. Lehár: Tánccsvit; 5. Kálmán Imre: Ci- gányprimás, egyveleg; 6. Brahms: 2., 3. és 8. magyar tánc.

2.35: Hírek.

2.50: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerek.

4.15: A rádió diákfelőrája:

„Egy aranyasó naplójából.” Irta dr. Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

Utána: Ifjúsági közlemények.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: „Csipkerózsza visszatál.”

Molnár Katalin elbeszélése. (Felolvasás.)

5.40: Éneklő ifjúság.

Énekel a Budapesti Református Főgimnázium énekkara Faragó József vezetésével és a Nagy- körösi és Dunamelléki Tanítóképző Intézet énekkara Márton Barna vezetésével. 1. a) Kodály: CL. genfi zsoltár; b) Kodály: Huszt; c) J. Neuwach: Régi dalocska; d) Daniel Friderici: Ladilom (Nagykörös énekkar); 2. a) Goudimel: XXIII. zsoltár (motetta); b) Kodály: Köszöntő; c) Népdalok: Sej besoroztak; Verje meg az Isten; Sej édes- anyám; Budapesti kaszárnyára (Református gimnázium énekkara); 3. a) Népdalok Bartók és Kodály gyűjtéséből; b) Bartók: Huszár- nóta; c) Bárdos Lajos: Húzd rá te cigány; d) Bárdos Lajos: Széles a Duna (Nagykörös énekkar); 4. a) Bárdos Lajos feldolg.: Katona- nóták — Jaj, de sokat áztam-fáztam; Esik eső; b) Népdalok — Sargára van a kaszárnya befestve; Alsónyéken, Felsőnyéken; Szánt a babám; c) Gebhardi: Kánon (Református gimnázium énekkara).

6.25: Sportközlemények.

6.35: Budai György cigányzenekara.

7.45: Három egyfelvonásos.

Rendezők: Gyarmathy Sándor és Kiss Jenő. 1. „Perpatvar.” Vigjáték egy felvonásban. Daykáné Sipos Margit elbeszéléséből írta Pogány Kázmér. Személyek: Szecey Szűcs Farkasné — Zala Karola; Tekla, a leánya — Rápolthy Anna; Apostol Gábor, Tekla férje — Köpeczi Boócz Lajos; Hadady Móríc, főszolgabíró — Somlay Artúr; Mari néni, öreg cseléd — M. Iványi Irén; Tera, cseléd- leány — Kovács Anni; Hajnal Mihály, kocsis — Ragályi Elemér. 2. „Csinos eset.” Vidám játék egy felvonásban. Irta Kispándy József. Személyek: Matyi bácsi falusi gazda — Köpeczi Boócz Lajos; Matyiné, felesége — M. Iványi Irén; Laci, falusi legény — Kédly Gyula; Kocsárosné — Haraszi Mici; Egy vendég — Víz Béla; Másik vendég — Perényi László; 3. „Mályvácska.” Hangjáték egy felvonásban. Irta Hallósy Márta. Szemé- lyek: Orlay Katalin — Rápolthy Anna; Sárvas Pista, vőlegénye — Perényi László; Mályvácska, szegény rokon — Egyri Mária; Józsi bácsi — Varga Imre.

Utána kb.

8.50: Heinemann Ede jazzzenekara játszik.

Délibáb

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Dénes József cigányzenekara muzsikál, Orbán Sándor énekel.

Dalok: Az országban köröskörül (népdal); Balázs Árpád: Rozmaringos kertben jártam; A eszámamat (népdal); Gergelyffy Gábor: Nyíló kis ibolyák; Szentirmay: Hullámzó Balaton; Kertész Zsigmond: Szép a rózsám; Jón a darú (népdal); Kondor Ernő: Erdő, erdő; Morvay: Badacsonyi kéknyelű; Hevesi József: Tatali csárdás; Szávozdi RICHÁRD: Rózsabimbó.

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.00: Az Operaházi Zenekar Schmidt Ferenc emlékversenye.

Bevezetőt mond Papp Viktor. Vezényel Rajter Lajos. Előadásra kerül Schmidt Ferenc: IV. szimfónia.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.35: Gyorsírótanfolyam.

(Szlabej Géza).

7.05—7.30: „Ötvenéves az Eiffel-torony.”

Irta Bierbauer Virgil dr. (Felolvasás.)

8.00: Hírek.

8.20—9.30: Hanglemezek.

I. rész. Szórakoztató lemezek.

1. Strauss János: Egy éj Velencében, ária (Peter Anders); 2. Millőcker: Gasparone, dal (Erna Sack); 3. Lehár: A cárevics, operett-részletek (Martina Wulf és Otto Wolfing); 4. Polka (klarinét: Albert Bräu és zenekara); 5. Huber: Törölje le szeméről a könnyet (Herczeg szöveg, Székács Elemér); 6. Brühne: Von der Pusztza will ich träumen, filmdal (Zarah Leander); 7. Churchill—Morey: a) One song; b) Heigh ho, slowfox és fox a „Hó-

fehérke és a hét törpe” c. filmből (ének: Frank Luther és Zora Layman);

II. rész. Schmitt: Salome tragédiája, szimfonikus költemény (Walter Straram zenekara).

KASSA (259.1 m.)

11.10—11.35: Ruszinyelvű ifjúsági előadás. „A ruszin ifjúság feladatai.” Oszuszkya Mária előadása. — Molodezi. „Zadaci karpatorusskoj molodezi.” Doklad Mariji Ossuskoj.

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—3.50: „A 34-es kassai háziezred II. zászlóalja a világháborúban.” Lauschmann Ottó előadása.

3.50—4.00: Hírek.

4.00—4.25: B. Girsik Ibolya Szrecsányi Amália dalait énekl. Zongorán kíséri a szerző. 1. Kár magát imádni; 2. Ne fájjon többé semmi sem; 3. Amióta nem jártam itt; 4. A faluban vidáman szól a nóta; 5. Az fáj egyedül; 6. Nincs már vágy a szívemben; 7. Sír a vén gitár; 8. Ha lesz sok pénzem.

4.25—4.40: „A gyümölcsfák ültetése tavasszal.” Kőhegyi Imre előadása.

4.40—4.45: A kassai rádió műsorának ismeretése.

4.45—6.25: Azonos Budapest I. műsorával.

6.25—6.50: Szlovák félóra. „A kísértet.” Hangjáték. Irta Fiedler József. Rendező: Goldbach Frigyes. — Slovenská polhodinka. Jozef Fiedler: „Strasidlo.” Rozhlasová hra. Reziu má: Frico Goldbach.

6.50—7.10: „A Felvidék magyar városai: Rozsnyó.” Szirmay Kalos Margit előadása.

7.10—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kiloeikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2 óráig.

UJ REJTÉLYEK A KOZMIKUS SUGARAK KÖRÜL

Lapunkban már hírt adtunk egy ízben a titokzatos sugárzásokról, melyek a világűrben áramlanak szakadatlanul a Földre és fantasztikus átütőerejükkel döbentették meg a természet-tudósokat. Ezeket a sugarokat a többszáz méter vastag víz- vagy sziklaréteg sem tartóztatja fel útjukban. Eddig az volt az általános vélemény, hogy a kozmikus sugarak valahol a világegyetem mélységeiben születnek, még pedig valószínűleg úgy, hogy a csillagok anyaga megsemmisül, s ennek a folyamatnak a kísérő jelensége a kozmikus sugár, mint ahogy az égése a látható tűz és a meleg. (Más vélemények szerint éppen ellenkezőleg: az anyag teremtődése folytán jön létre a kozmikus sugár.) M. E. Holmes angol tudós azonban most elveti ezeket az elméleteket s azt állítja, hogy a kozmikus sugarak keletkezésének helye egyáltalán nem a világűr, hanem Földünk legfelső légrétege. A rádióhullámok

terjedésében nagy szerepet játszó Heaviside-rétegen messze túl, talán 600 vagy 1000 kilométer magasságban, a földi légkörön legszélső határain — véli Holmes dr — a Föld villamos erőtere százmillió vagy talán több mint egymilliárd voltot ér el; ez a hatalmas feszültség elegendő ahhoz, hogy olyan sebességgel és átütőerejű részecskéket lövelljen a Föld felé, amiket a kozmikus sugarakban észleltek. Előfordulnak azonban a kozmikus sugárzásban még nagyobb energiájú alkotórészek is; ezeket, Holmes szerint, Saturnus vagy a Jupiter villamos erői paritványazzák a Föld irányába. Holmes elgondolása persze teljesen elméleti alapokon nyugszik, hiszen eddig semmiféle emberalkotta eszköz nem hatolt még ilyen nagy magasságba s így majd a jövő tudományos kutatásainak kell eldöntenie, mi az igazság a kozmikus sugarak születése körül.

Votisky Alice

6.50

BUDAPEST I.

6.45: Torna. Hírek. Hanglemezek:

1. Sándor Jenő: Horthy Miklós katonája, induló (Folyamórség zenekara, vez. ifj. Fricsay Richárd); 2. Palm—Petermann: Gondolázunk, keringő (Adalbert Lutter zenekara); 3. Sposa: Kapitány, amerikai induló (berlini filharmonikusok); 4. Schütz: Szerencsekő (harmonika, Adalbert Lutter zenekara); 5. Kraul Antal: Zrínyi induló (Hunyadi János 9. honvédszalógegyred zenekara, vez. Fricsay Ferenc).

Utána: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió.

Dalos-zenés utazás magyar földön (II). Közreműködik Földényi János (ének) és Böszörményi István.

10.45: „Mit nézzünk meg?“

A kőbányai plébániatemplomot ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

1. Strohmayr: Bécsi induló; 2. Rosas: Hullámokon, keringő; 3. Game: Furulyás Janesi, egyveleg; 4. Künneke: Valse boston; 5. Székely—Bertha: Magyar rapszódia; 6. Pongrácz Zoltán: Verbunkos, szvit; 7. Gebhardt: Kastély az adriai tenger partján, operettegyveleg.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Donizetti: Don Pasquale, ária (Erna Sack); 2. Lortzing: Undine, ária (Karl Schmitt-Walter); 3. Verdi: Trubadur, kettős a IV. felv.-ből (Arangi Lombardi és Carlo Galeffi);

4. Massenet: Elégia (orgona: Horst Hans Sieber); 5. Liszt: Ó nevetett, orosz dal (Saljapin); 6. Orosz népdalegyveleg (kozák-kórus balalajkával); 7. Strauss János—Schütt: Parafrázis a Denevér-keringőre (zongora: Adolf Wolf); 8. Tosti: Ideál, olasz dal (Tino Pattiera); 9. Luisé, nápolyi népdal (Dusolina Giannini); 10. Bellstedt: Nápoly (piszton: Willi Liebe); 11. Virgencita macarena, spanyol dal (Pilar Arcos); 12. Schipa: Kuba, spanyol dal (Tito Schipa); 13. Ketelbey: Algiri jelenet (hegedű: Albert Sandler); 14. Chabrier: Vidám induló (Conservatoire zenekar, vez. Coppola).

2.35: Hírek.

2.50: A rádió műsorának ismertetése.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Tarka gyermekdelután.

Vezeti Kilián Zoltán. Szereplők: I. keretben: Szószó — Dévényi Gyuri; Mesélő — Szabó Kató; Tréfamondó — Szendei Gyuri. Muzsikál ifj. Magyari Imre. II. Csűrös Emília: Jön a tavasz c. tündérvjátékában: Hóvirág — br. Gorup Adrienne; Ibolya — Ilmiczky Ildikó; Méhecske — Kovács Kató; Pillangó — Thén Mária; Cínege — Szendei Gyuri; Tavasz-tündér — Szabó Kató, Napherceg — Dévényi Gyuri.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.10: A m. kir posta műszaki tanácsadója.

5.30: Chopin: 24. preludium.

Zongorán előadja Károlyi Gyula.

6.10: Séta a Studióban. II. rész:

II. rész: „Munkában a studioerősítő.” Beszél Tomcsányi István postaműszaki tanácsos és Lőrinczy Gyula postamérnök.

6.50: Votisky Alice magyar nótákat énekel.

kisér Sári Elemér cigányzenekara. Dalok: Dóczy József: Felednék; Huber Gyula: Selyemkendő; Tiltott anyám a legénytől (székely népdal); Rátkay László: Azért csillag, hogy ragyogjon; A mi házuk telejére (népdal); Az én szobám picike (népdal); Farkas Jenő: Ezüsthangú tilinkóm (Korányi szöveg); Fráter Lóránd: Azt beszélnek a faluban; Cselényiné: Az asszony, ha veszekszik (Murgács szöveg); Votisky Alice: Hűdeg őszi éjszakában; Sándor Jenő: Imádság már az is; Katonadalok: Zöld a kukorica; Százados úr sej, haj; Vékony héja.

7.45: „Elmélkedés április 1-én.“

Kőváry Gyula vidám eszegeése.

8.00: „A zenélő óra.“

Színmű három felvonásban. Irta Harsány Zsolt. Rendező Németh Antal. (Hangfelvétel.) Személyek: özv. Tahy Gáspárné — Berky Lili; Mária, nagyobbik leánya — Szelezky Zita; Mária, kisebbik leánya — Olth Magda; Bajmóczy Pál, földbírtokos — Jávor Pál; id. Bocsanézy András, orvosprofesszor — Gabányi László; ifj. Bocsanézy András, orvos — Pataky Jenő; Putaky Géza —

Hans
sz dal
kozák-
schütt:
ngora:
l (Tino
usolina
iszton:
a, spa-
Kuba,
telbey:
r); 14.
e zene-

Timár József; Kopácsi Zoltán, császári kapi-
tány — Táray Ferenc; Borbás Vince, cisz-
tercita tanár — Bodnár Jenő; Kampós,
kocsmáros — Gózon Gyula; Nabrisek, rend-
őr-kém — Juhász József; Csepec, fűszeres —
Maklár Zoltán; Binderné, szakácsnő —
M. Iványi Irén; Miska, csaposlegény, a fia —
Lázár Gida; Borscs, kaszíróné — T. Füzes
Anna; Vakares, pikoló — Szendei Gyuri;
Zsandárörmester — Rubinyi Tibor; Gergely,
kocsis — Baksa-Soós László; Kati, belső
cseléd — Zádor Gyöngyi; Kalas, botosispán —
Szilágyi Aladár.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Fridl Frigyes. 1. Weber; Abu
Hasszan, nyitány; 1. Nagy Frigyes: Balett-
jelenetek, szvit; 3. Csajkovszkij: Olasz
capriccio; 4. Kéler Béla: Magyar táncok.

Közben kb.

10.40: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.

11.30: Szabó Kálmán jazzhármasa játszik,
Kalmár Pál énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.10: A Szociális Misszió Társulat rádió-
előadássorozata.

Farkas Edit alapítófőnökasszony: Missziós
üzenetek.

5.40—6.05: „Nagyapám jegyzetei az 1863-i
lengyel felkelésről.”

Irta Bem de Cosban Vladimir gróf. (Felolva-
sás.)

6.50: A földművelésügyi minisztérium mező-
gazdasági felőrája.

7.20—7.45: „Virágvasárnapi palóc népszoká-
sok.”

Manga János előadása. Közreműködik Lit-
tasy György ének (zongorakísérettel).

8.00: Hírek.

8.20—9.35: Hanglemezek.

I. rész: Angol művészlemezek:

1. Dowland—Jones: Angol madrigál 1600-
ból (énekegyüttes, vez. Opjenski); 2. Morley:
Angol madrigál 1600-ból (énekegyüttes, vez.
Opjenski); 3. Purcell: Két dal (Purcell Sing-
gers); 4. Kireonnel lea (Moffat feldolg., ének:
Malcolm); 5. Johnni's cope (ének: Malcolm);
6. a) Archer—Delius: Bölcse dal; b) Grist—
Delius: A csalogány (ének: Dora Labette);
7. Delius: Esti dal (ének: Dora Labette);

8. Elgar: e-moll szonáta hegedűre és zongó-
rára (Albert Sammons és William Murdoch);
9. Howells: Puck menüettje (szimfonikus
zenekar, vez. Julian Clifford).

II. rész: Sztravinszkij: Kártya-játékszvit
három részben (berlini filharmonikusok, vez.
a szerző).

KASSA (259.1 m.)

10.15—10.45: Azonos Budapest I. műsorával.

10.45—11.35: Hanglemezek. Szórakoztató zene.

1. Teike: Régi bajtársak, induló (nagy fűvő-
zenekar, vez. Woitschach); 2. Brennan—
McCardy: High Water, néger dal (Paul
Whitemann és zenekara); 3. Gallo: Csak szo-
rosan, keringő (Gallo harmonikazenekar);
4. Cavannas—Lieurance: By the Waters of
Minnetonka (Nelson Eddy); 5. Boka: Régi
magyar tánc (Loránd Edith és zenekara);
6. Riego: Honing, dal (Marguerita d'Alvarez);
7. Gallo: A kakas és a tyúk, hangkép (Gallo
harmonikazenekar); 8. Myddleton: A néger
álma, amerikai ábránd (Dajos Béla zenekara);
9. Williams—Lemonier: Just One Word of
Consolation (Bing Crosby); 10. Merzdorf:
Távverseny, galopp (Woitschach fűvőzene-
kar, xylofónszóval).

Közben kb.

11—11.15: „A magyar konyha.” Korányi Ilona
csevegetése.

11.35—12.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin
nyelven.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—3.50: „Utazás viharban.” Felvidéki uti-
jegyzetek. Semetkay József előadása.

3.50—4.10: Hírek, majd sportközlemények.

4.10—4.40: A Linkesch-együttes vidám muzsi-
kája.

4.40—4.45: A Kassai Rádió műsorának ismer-
tetése.

4.45—6.10: Azonos Budapest I. műsorával.

6.10—6.20: Régi magyar versek. Előadja Biró
László.

6.20—6.50: A kassai Katolikus Legényegye-
sület Vegyeskarának műsora. Vezényel Filcsák
Béla. — 1. A keresztén függőnek; 2. Szívünk
mélyében meghatva; 3. Könnyek árja hull
szememből; 4. Hassler: Oh szent Fő vértől
borítva; 5. Keservesen siratja; 6. A kereszt-
fához megyek; 7. Keresztények sirjatok.

6.50—7.20: Azonos Budapest II. műsorával.

7.20—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMÚ MŰSOR

A HAT 4 hívójeles adóállomáson, 9,125 kilo-
elkluson, 32,88 méteren
Éjjel 12—1 óráig.

A MENTŐKOCSI RÁDIÓN ÉRINTKEZIK A KÓRHÁZZAL

Érdekes újítást vezettek be most az angol
mentőszervezetek. A mentőautókat rövidhullámú
adó-vevőkészülékekkel szerelték fel, melyek
révén a beteget szállító kocsi még útközben
érintkezésbe léphet a kórházzal, értesítheti a
beteg állapotáról, betegségről és utasíthatja a
beteg fogadásához és elhelyezéséhez szükséges

intézkedések megtételére. Ilyen módon sok időt
takarítanak meg, mert mire a kocsi a kórház
kapuja elé ér, a beteget már készen várja min-
den: ágy, szoba, orvosság, esetleg műtőterem.
A gyors orvosi készenlét igen sokszor ember-
életet menthet meg; ebből a szempontból tehát
az új rádiószolgálat rendkívüli jelentőségű.

Délibáb

A külföld zenei műsorai

Március 26. vasárnap

Újrendszerű külföldi zeneműsorunkban a függőleges oszlopok között megtalálhatja a kedvence műsor-számait. Ha például tánczenére vágyik, egy szempillantást kell csak vetni a negyedik oszlopra s abban nyomban megtalálhatja, hogy milyen időpontban hallhat tánczenét. Ahol az éppen kedvező időpontot megtalálta, tekintsen vízszintesen az állomások rovatára és tudni fogja, hogy melyik állomásra kell beállítania a gépet.

Ha pedig kedvence állomása van s ennek műsorára kíváncsi, akkor az abécé sorrendjében következő állomások közül ki-keresi azt és melléte vízszintes sorban megtalálja, hogy mikor és milyen zenét hallhat onnan.

Kilowatt és hullámhossztáblázat egészíti ki e műsor-újdonságot.

Kilowatt	Hullámhossz		Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hangtémék
3	437	Beograd		21.00	20.00	22.15	
100	357	Berlin		19.15	20.10		
100	316	Breslau		24.00	22.30		19.00
32	325	Brno					
17	364	Bucuresti és					
60	1875	Radio Romania		19.00	20.00	18.15 22.15	
60	1571	Deutschlands.		22.30	18.00		
150	1500	Droitwich		20.30	22.35		
25	251	Frankfurt	20.10			22.30	21.15
100	331	Hamburg				20.30	20.10
100	456	Köln		22.20	21.10		19.30
100	291	Königsberg		20.10	22.20		
120	382	Leipzig		20.10		22.30	
50	342	London Reg.	22.05	19.35			
150	1304	Luxembourg		20.45	20.15	22.45	0.30
50	368	Milano		21.35	22.30	23.15	
100	405	München		20.10		23.20	
120	470	Praha					
60	215	Radio Paris		21.30	20.00	24.00	23.30
60	420	Róma			21.00	23.15	
55	426	Stockholm	20.00	22.30			
100	349	Strasbourg		22.05		24.00	23.45
100	523	Stuttgart	24.00	20.10		22.30	
60	3861	Toulouse		0.30	23.45	24.00	
120	1339	Warszawa		21.20	21.50 22.30		20.00
120	507	Wien		19.15	20.10	22.35	

Amit érdemes meghallgatni...

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 20.00: Stockholmból: Mozart: Figaro lakodalmája c. operája. 21.00: Milánóból: Beethoven: VIII. szimfónia, Haydn: Katona-szimfónia. 22.20: Breslauból: Bach: Triószonáta.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 20.45: Stockholmból: Liszt: II. A-dur verseny zongorára, zenekarra. 21.00: Milánóból: Mozart: Figaro házassága, vígopera. 22.35: Stuttgartból: Strauss R.: Daphne c. operája.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Március 27. hétfő						A külföld zenei műsorai	Március 28. kedd				
Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez	Opera Szimfónia		Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez	
	18.40	18.20			Beograd		20.00	22.15			
	17.00	18.00			Berlin		19.00	20.10	21.00		
	22.20	20.20	23.20		Breslau		19.15	24.00			
					Brno						
	19.20 20.30	22.15		21.15	Bucuresti és Radio Romania		19.15 20.10	22.15			
20.10	23.00				Deutschlands.		22.30	23.00	19.15		
21.15	23.10	0.15	0.30		Droitwich		22.40	21.00	24.00	20.00	
20.10				19.30	Frankfurt			20.15			
19.30	22.30			20.10	Hamburg				22.30	20.10	
	21.20	22.30	24.00	22.15	Köln		19.10		20.30		
	19.20	20.10		22.40	Königsberg			22.35			
	19.00	18.20			Leipzig			20.10	22.30	18.20	
0.30	0.30	24.00	23.25		London Reg.		19.00 0.30	20.50	22.00		
	20.55	21.10	24.00	19.45	Luxembourg			21.00		19.45	
	21.00		23.15		Milano	21.00				19.20	
	21.30	22.20	19.15		München		21.20	19.15	22.30		
23.30					Praha						
	21.30	20.00			Radio Paris		21.30	20.00			
	22.20	21.40	23.15	19.20	Róma	21.00		22.10	23.15	19.20	
23.45	20.00	19.30	22.15		Stockholm		20.45	22.15			
	21.15	19.30			Strasbourg	21.15	20.30				
	24.00	20.15	19.00		Stuttgart	22.35		20.10		24.00	
	19.40	0.30	0.15		Toulouse		21.30	23.45	0.15		
20.00	21.00 22.00	19.00			Warszawa		21.00 22.25	19.00			
	19.00 21.00	20.10	24.00		Wien			22.35 24.00			

Amit érdemes meghallgatni...

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 21.00: Rómából: Musszorgszkij: Boris
 Godunov c. operája. 24.00: Stuttgartból:
 Csajkovszkij: VI. szimfónia.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 20.10: Breslauból: Wagner: Walkür c.
 operájának harmadik felvonása. 20.10:
 Königsbergből: Csajkovszkij: III—IV.
 szimfónia.

A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Március 29. szerda					A külföld zenei műsorai	Március 30. csütörtök				
Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez		Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez
	20.00		22.15		Beograd		20.30	20.00		22.15
	20.10	22.30			Berlin			20.10		19.00
	24.00	20.10	22.20		Breslau	20.10		19.00		22.20
					Brno					
	21.15	21.40 22.15	19.15	20.10	Bucuresti és Radio Romania		20.15			19.10 22.00
20.10	22.20	23.00		23.45	Deutschlands.		21.10	23.00		
21.00	23.15		24.00		Droitwich			20.30	23.20	
	21.00	19.30			Frankfurt		18.30		20.15	19.30
	22.30	20.30		21.20	Hamburg		22.35	20.30		20.10
20.10	22.15			19.50	Köln		24.00	20.10	22.45	
	18.10	22.40		20.10	Königsberg	20.10		22.35		
	20.40	19.30			Leipzig		20.10			18.50
	19.00	19.25 20.50	23.25	0.30	London Reg.	21.15	23.05	19.00	0.15	
	19.00	23.20	24.00	19.45	Luxembourg		22.45		0.10	19.45
		19.20	23.15	20.30	Milano		21.00			19.20
	21.20	19.30			München		22.20	20.10		
					Praha					
	20.00		24.00		Radio Paris	21.30	20.45	20.00	24.00	
21.00		19.20			Róma		21.00			19.20
20.00	21.00		22.15		Stockholm		19.30	22.15		
21.30	20.30			21.15	Strasbourg		20.30	22.30		21.15
24.00	22.30		23.00	21.10	Stuttgart		24.00	22.30		
	19.40	23.15	0.15		Toulouse		19.55	22.35	0.15	
21.50	19.00 21.00				Warszawa		21.50 23.05			
		22.30	21.10		Wien	19.30	22.30			

Amit érdemes meghallgatni...

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 21.30: Strasbourghól: Beethoven: Eroica szimfónia. 24.00: Stuttgartból: Haydn: I. szimfónia, Beethoven: VIII. szimfónia.
 A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Brünn és Prága műsora nem érkezett meg.
 21.00: Milánóból: Montanari: A kis császár c. operettje. 21.00: Rómából: Ghedini: Mária D'Alessandria c. operája.
 A rovatokban csak azokat a műsorszámokat tüntetjük fel, amelyeket önállóan ad az illető állomás, tehát nem reléz!

Március 31. péntek						A külföld zenei műsorai	Április 1. szombat					
Opera Szimfónia	Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez	Opera Szimfónia		Hangverseny Ének Hangszer	Szórakoztató zene, operett	Tánczene	Hanglemez		
	18.20			22.15					22.15	18.15		
	22.30		18.00	20.10				20.10		19.00		
		22.40						24.00	22.30	22.20		
19.35				18.35								
	23.00		19.15	23.40			20.15	19.15 22.15	21.15			
20.00	23.15		24.00				20.00	23.00				
							19.45	20.30	24.00			
		20.15	22.30	19.45		20.15			22.30			
			23.20	20.10			20.30	19.00	22.30			
	21.30	20.40	22.30	22.00				20.10	24.00	19.10		
	20.10		22.40					20.10				
	22.30	20.10		19.00			19.10	20.10	18.15			
	19.00 0.30		23.25	19.35		21.25	20.55 22.40		23.30 0.30			
	23.20		24.00	19.45			22.15	21.30	24.00			
	22.00		23.15	19.20				21.00	20.15	19.20		
20.10	22.30	20.50					19.00	20.10	22.20			
	24.00		20.00				20.00		24.00	23.30		
		21.30	23.15	19.20						19.30		
	21.15	20.20					20.15	19.30	23.00			
	21.30		22.30	21.15			22.35			20.30		
	24.00		22.30	18.00				24.00	22.30	19.00		
	19.15	19.40	22.30				20.15	22.15	0.15			
	21.15 22.20							21.00	23.55			
	22.30 24.00	20.10					19.00 22.30	20.10				

DOROTTYA

Írta: WAGNER LILLA

Az öreg leány kiejtette kezéből a könyvet. Fényes gavallér állt előtte.

Módos öltözete alól fehér csipkeing villant ki, kezén briliánsgyűrű csillogott. Olyan volt, amilyennek még egészen fiatal korában álmodta... Csak éppen az volt a furcsa, hogy nem viselt fehér, rizsposros parókát, ahogy illik. Fényes, fekete haja simán feszült hátra a homlokából. De mintha valamiképpen így látta volna egyszer...

— Szabad, kisasszony?

A vénleány összerzezzent.

— Engem? Táncra?

A gavallér elmosolyodott.

— Szabad a karját? Menüett szól, Dorottyá.

— A nevem is tudja? — halványult el a leány, ahogy felemelkedett.

Valóban, távoiról valami hegedű, klarinét és spinét hangja hallatszott elhalón.

— Keserű az ajka, Dorottyá.

— Nem volt, aki pirosra csókolja.

— S a szeme alatt sötét az árok.

— Leány vagyok. S olyan régen várok.

— De ha egyszer valaki eljönne?...

— Oh. Nekem már a hitvénya se köszönne.

— Milyen jól táncol. Mégis, hogy elvonult.

— Ki kér engem táncra? — a vénleány szíve elszorult.

Aztán felnevetett.

— Senkit sem szeretett? — kérdezte sutogva a gavallér ajka.

— Ne kínozzon. A lelke rajta... — vált fájóvá Dorottyá mosolya.

— Valóban, hát soha?...

A leány felnézett. — Tudja, mit olvastam éppen mostan?

Csak egy fillérbe kerül

naponta a családapának szerettei jövője. Napi egy fillérért gondoskodik önmagáról és családjáról, ha átveszi hetenkint 26 fillérért a Délibábot a kébesítőtől. Az a pár fillér, amelyet mi a biztosításért a lappal együtt kérünk, a negyede annak az összegnek, amelyet különben egyedül a biztosításért kellene fizetnie. A biztosítással kombinált előfizetés páratlan kedvezményt nyújt, mert ha már három hónapon át előfizetője volt a Délibábnak, elhalálozás esetén 200 pengőt, ha három éven át volt előfizetőnk, akkor a harmadik év után már 250 pengőt fizet ki egyszerre és egy összegben a biztosító társaság az elhunyt előfizetők hozzátartozóinak. Baleset következtében beállt halál esetén 500 pengőt kap egyszerre készpénzben a kedvezményezett.

A biztosítással kombinált előfizetés, ha az előfizetők hetenkint veszik át a lapot a kébesítőtől, heti 26 fillér, havonként pedig 1 pengő 14 fillér. Az életbiztosítással kombinált előfizetésről a Délibáb (Budapest, VII. Dohány ucca 12.) részletes felvilágosítással szolgál.

— Mondja hát, komolyan.

Egymásba futottak a szavak:

— Hogy a vénleánnyal már az ördög se táncol.

Megálltak.

— Elhiszi?

— Ha maga mondja. Elhiszem.

A gavallér megszólalt:

— Nem tudja, ki vagyok?

— Nem kérdem. Szép, hogy most egyedül nem hagyott. Ha csak egy minétre. Ha csak egy fél percre.

— Elértem. S ha mégis... az ördög volnék? Akkor is van mersze? Hajam mögött szarvak, köröm helyett karmok?

A vénleány mosolygott.

A gavallér hangja fojtott.

— Vagy azért tán, mert vénleány, s annak az ördög is elég jól megfelel? Dorottyá, nem felel? Ugy-e, az ördög, az ördög az kegyetlen?

Dorottyá nem felel. Mosolyog.

— Egyetlen. Nem ördög, ha ilyen jó hozám.

— Jó? Én? Ha kínozzom?

— Boldoggá tett. De most már engedjen.

— Maga az egyetlen, aki gonoszságomban kétkedett, Dorottyá. Köszönöm.

— Maga az egyetlen. Eddig egyetlen örömm.

A gavallér összerzezzent:

— Bűnös vagyok. Gúnyoltalak. Én.

A leány rámosolygott:

— Ha úgy is volt, azt rég feledém.

— Nem tudod, ki vagyok. Költő. Gúnyolódó. Vak. Szívtelen.

— Két percre egyetlenem.

A gavallér letérdelt.

A leány elfordult.

— Most menjen!

— Dorottyá!

A vénleány felrezzent. A könyvet a kezében ösztönszerűleg, erősebben megfogta.

Vig leánysereg rebbent be a szobába. Vele kacagás, vihogás. A muzsika elhalt.

— Dorottyá néni! Dorottyá néni!

Megremegett.

— Dorottyá néni! Elaludt? Pedig milyen jó volt a tánc! S milyen mulatságos verseket mondogattunk odabent közben! Vitéz Mihálytól!

A vénleány megdörzsölte a szemét.

— Valóban aludtam. Szép álom volt.

Kezéből ölebe hullott a könyv.

A kislányok tovaviháncoltak a gavallérjaikkal.

— Dámák diadala! Nem baj, Dorottyá néni! Táncoltunk mi maga helyett is!...

Dorottyá fénytelen szemmel pillantott utánuk. Aztán összeszedte magát:

— Hát csak táncoljatok tovább, szívecskéim. Én majd vigyázok itt tovább.

Öreg vagyok, — érezte. Elővette csipkés kis zsebkendőjét. — Még egy álom is megrikat már.

Az ösvény

Írta: TERESCSÉNYI GYÖRGY

Egyszer régen, kora reggel, hosszú gyakorlás után meglehetősen elfáradva csatangoltam a földek között. Egy tanyát kerestem s abban egy réglátott kedves ismerősömet. Néptelen volt a tájék, köröskörül hatalmas uradalmitáblák terpeszkedtek. Néhány béres-sel, néhány bivalypásztorral találkoztam, de csak ide-oda igazították a széles pusztaságban. Végre rábukkantam valakire. Nem személy volt, sem nem ember, sem nem állat, mégis így kell neveznem.

Kevéssel azután vettem észre, hogy már mellettem van, amint elkecserekedésemben letertem a köves útról és nekivágtam egy élőben terülő szík legelőnek.

A szík legelő parlagján halovány, alig látható ösvény kígyózott keresztül. Elindultam rajta a néma, ünnepélyes és már-már félelmetesen üres tájékon. Furcsa gondolatok kavargottak a fejemben, nagyon kifárasztott a céltalan járkálás, azt sem remélhettem, hogy így vaktában, mire a nap lenyugszik, céllhoz érek-e.

Furcsa sejtelmeket ébreszt egy ilyen legezőkön átvonuló embernyom, az ilyen ösvény. Miért nem egyenes, holott hiszen tökéletesen síma a talaj? Szelíden hajló ívelésekkel kanyarog jobbra és balra, ugyanakkor mégis egy irányban marad. Távoli célok felé igyekvő emberek lábnyoma írta a földre. Valóságos eleven írás. Néha szinte megszólal és fecsegni kezd.

Ez a beszéd nem hasonlítható semmi más-hoz. A többi utak is megszólalnak néha. Van szavuk a nyílegyenes, poros országutaknak, a kerek alatti csattogó és perlekedő köves-útnak, az acélsínek dübörgő nyögése és ordítóása is beszéd. Legszívesebben az ösvény tud megszólalni, az emberlaktá helyek felé kanyargó szelíd utacska. Puha, meztelen leánytalpak formálták meg s fáradtléptű parasztcsizmák döngölték keményre. Megfoghatatlan, hogy milyen szabályos és tiszta. Lehetetlenség volna mesterségesen létrehozni. Egyszerű és magától értetődő, játékos, kedves és szelíd. Mintha lelke volna és haj-

ladozása hasonlít a parasztnyecskek csipőringásához.

Egyszerre csak megszólal. A hangja halk és sejtelemszerű, mint a megszülető gondolat. Azt hiszi az ember, hogy kívülről hallja, pedig elmerülve ballag előre rajta s önfeláldozóan beszél.

— Milyen földek ezek itt köröskörül? — révedezik el az ember.

— Ez bizony még mind uradalmi... — fecseg az ösvény. — Ameddig csak a szem ellát.

— Hát a falu, a majorság, legalább egy tanya... merre van?

— Tessék türelemmel lenni. Mingyárt odaérünk.

Néhányszáz lépés után elmarad a szík legelő. A talaj itt már homokos márgaföld, de csak csenevész galagonyabokrok kötik. Az ösvény hamisan bujcskázik a sűrűségben. Egy hatalmas gödör peremén mintha megállapodna, úgy várja a feltoluló kérdést. A gödörnek anyagbánya kinézése van, bodzabokrok lombosodnak a partoldalain, a fenekén áthatolhatatlan sűrűséggé borul össze a lapu meg a bürök.

— Hát ez mi?

— Elhagyatott sárbánya... Tessék csak nézni, ott, a sárga föld kilátszó rétegét. Építkezéshez hordták innen az agyagot. De már felhagytak vele.

— Jó, jó — veszi át a szót a felelet. — Ha már itt vagyunk, nézzünk meg jól mindent... Az a nagy, halványsárga tábla, ott messze, micsoda az?

Mintha csak erre a gondolatra várt volna az ösvény, nyomban arrafelé fordul el. És most meg mintha ezeket mondaná:

— Az is uradalmi rész még. Repce van benne, más nem is lehet.

— Szép, szép. Dehát nincs erre más föld?

— Vanni van — kanyarodik megint kicsinyesség vissza. — Mingyárt odaérünk azok mellé is.

— Nahát igyekezzünk!

Erre a szóra s a biztatásra vigan előreszalad. Mintha a lépő lábak alól göngyölödne ki, bohókásan kanyarog a nyírfabokrok között. Egy-egy fordulónál huncutkodva megvillan, éles szögben perdül egyet s eltűnik. Valamivel odébb megint előbukkan: egy darabon sima, széles és egyenes. Ott utól lehet érni s megint végig lehet lépdelni rajta. Eközben ezt mondja:

— Igyekezzünk egy kicsit gyorsabban, melegen tűz már a nap. Mingyárt beürünk a kertek alá. Látja azt a csonka diófát, amott a laposban?

— Látom.

— Azok már kisföldek. A szűk mesgyékről s a keskeny ugarokról mingyárt meglát-szik az.

— Tudom. Az egy tanya ottan.

— Nem egészen. Furcsa egy vidék ez.

— Nahát, nagyon furcsa.

Elmaradnak a bozótok. Jobbról, balról szűk és keskeny parcellaföldek sorakoznak egymás mellé. Gondosan vannak művelve, itt-ott gyümölcsfák — virágzó gyümölcsfák — állanak a bűzában. Aprócska szőlők bukkannak fel és csakhamar a kertek sajátosságosan

zárt képét mutatja a vidék. Meglepő változás ez a határban terpeszkedő roppant uradalmi táblák után.

Ugyan miféle embercsoport szorult ide, mert ezek itt nyilvánvalóan magánkézen levő kisbirtokok. A latifundium kellős közepében.

Tovább fut, kanyarog az ösvény. Ballag, ballag a láb rajta. Olyan jól esik vele lenni, olyan megnyugtató ez a kedves, együgyű beszélgetés. Azt sem lehet érezni, mennyi idő múlt el, a varázslat még mindig tart, az ösvény még mindig vezet. Egyszerre csak megtörik, mintha felkiáltana:

— Vigyázz!

Megállok és látom, hogy itt van a csonka diófa, egészen közel. Jobbfelől, eperfalombok alatt, égsövénykerítéssel övezett kis ház tűnik elő.

Magányosan áll. A hombár meg az ól teteje csúcsosodik mellette s egy megrogygyant szalmaboglya. Szinte felsikolt lelke-mben az ujjongás:

— Ezt kerese-m én, hosszú és tévedt bolyongásaim után, ezt a házat! Végre ide-értem, végre idevezetett valaki!

Egy kis ház a nagy pusztaságban... Csősz-kunyhó nem lehet, mert annak nagy; tanyá-nak is elég kicsi, vadászlakra nem for-náz, sem présházra, sem béreslakásra. Ugyan mi-féle házikó lehet akkor?

Ekkor megint fülembé cseng az ösvény halk hangja:

— Én itt már letérek. Amarra... Vágjon csak át egyenesen ezen a lucernán. Bátran ráléphet, már nem harmatos. Elszaladok, amoda, túl. Látja ott azokat az öreg fákat? Azok alatt is van egy kis ház. Ha egyszer odakiváncozik, szívesen elvezetem oda is. Na, Isten áldja meg...

Utánasóhajtottam és csodálkozva figyeltem, mint távolodott és kanyargott el vidé-mben.

Olyan jól esett szemmel elkísérni ürge vonulását. Karcsú, hajlékony pántlikatesté ott mozgott, vibrált a zöld és barna sűrű-ségekben. Szaladt, lekendezett, kanyargott. Távol, egy homokos földhajlat oldalán még-e egyszer felvillant, rámosolygott, aztán el-tűnt a semmiségben...

... Emberi lábak nyoma, földre írt titkos értelmű rajzolat, parányi, parányi ösvény... Ugyan kiknek a lelke sóhajtozott fölöt-ted, miért térítetted ide a tétova és bizonytalan lépéseket? Kik élnek ezen a pusztá tájon és meg lehet-e fejteni a homokba rótt jelek, a szélbe sóhajtott sóhajok, a jeltelen sírok mélyébe zárt keserűségek titkait?

Két szobás-konyhás

olcsó bérű lakás kiadó.

Bővebbet VII, Síp u. 10.

házfelügyelőnél

Délibál

Kakuk, Kakuk...

Kakuk, kakuk... A sürgönydróton
harsog a tollas Habakuk.
Igazi próféta se tudna
különben, mint ez a kakuk.
Oly zordonan harsog, akárcsak
a jerikói trombiták.
Csoda, csoda, Isten csodája,
hogy össze nem dől a világ.

Nem dői az össze, Istennek se,
sőt egyre szilárdabban áll,
annál erősebb, minél jobban
erőlködik a kis madár.
Csak átkozódják a mihaszna,
azért éppen úgy süt a nap...
Igy romlik a világ, maholnap
a próféták is botlanak...

Kakuk legyek, komám, ha tudtad,
hogy mire adod fejedet!
De úgy kell néked! Mért nem lelted
az erdőben a helyedet?
Ott ugyan nem volnál próféta,
de úr volnál, nagyon nagy úr,
aki a más fészében nő fel,
s ha felnőtt, mindenkit kitér...

Ha én kakuk lehettem volna,
erdő mélyén, fa tetején,
sohase lát az a fa, mélyen
kötél terem és költemény,
a tudás megátkozott fája,
mely szakadatlanul terem,
de hasztalan, mert nincs hatalma
se Istenen, se emberen...

Kakuk testvér, ha neked volnék,
röpülnék, mint aki menekül,
vissza az erdők magányába,
hogy ne maradjak egyedül.
Ki hallgat itt rád? Csak egy költő
meg egy süket sürgönykaró.
Bízd másra a prófétaságot!
Jótét állatnak nem való.

PÁKOZDY FERENC

7042

Sötétkék-ezüstesíkos tattbluz, mindenkorú hölgynek előnyös, fiatalos szabásban. A tokkalap, mint képünkön látható, újból divatos, többnyire vastagonású szalmából készítik. Középtermetűnél magasabb hölgyek azonban ne viseljék, mert a tokkalap formájánál fogva eléggé magasít
(Dorvnye felv.)

Az aseotti lóversenypályán viselte egy hölgy ezt a feltűnés-keltő szalmakalapot.

**D
I
V
A
T**

Tavaszi homokgyapjú körül levidujtógombok formájú

Háromnegyedes utazóköpeny érdekes összeállításban. A kényelmes, bő szoknya és a harangszabású kabát díobarna posztóból készül. A kabáthá bélés gomboldik fahéjszínű felhárpettyes vékonyabb szövetből. A bélésen helyezték el a nagy zsebet és a gombokat, a gomblyuk a felsőkabáton van

Délibáb

Tavaszi zsümperruha
homokszínű vékony
gyapjúból. A szoknya
körüli lerakott. A rö-
vidujjú blúzton esont-
gombok és hurkolás-
formájú díszítés

(Doroyne jelö.)

Egyszerű, szép dél-
utáni ruha: galamb-
szürke szövetszok-
nya, élénkmintáját
emprimóblúzzal. A
divatos kalap a szok-
nya anyagából ké-
szült, a blúz egyik
színmintájának meg-
felelő szalagdísz-
léssel

(Doroyne jelö.)

ntazókő-
ltásban.
szoknya
u kabát
készül.
omboló-
erpettyes
l. A bé-
a nagy
okot, a
kabáton

ibáb

Egészség

és szépség

Árta: BOZZAY MARGIT

NAPOZÁS, AMELY SZÉPIT

Még ma is, amikor pedig kétségbevonhatatlanul beigazolódott, hogy a napsugár a szép bőr leghatásosabb előmozdítója és megőrzője, nagyon kevés nő van, aki bőrének követelményei szerint él ezzel a semmi pénzbe nem kerülő csodálatos szépségápolószerral.

A nők általában úgy napoznak, ahogy barátnőjüktől látják. És mert a barátinő sem gondolkozott az okos napozás kérdésén, meg nem is hallgatott meg senkit, aki okos tanácsot adhatott volna, nem csoda, ha nyár elején a strand és ucca tele van olyan „főlégeit” bőrű nőkkel, akik nem ritkán úgy néznek ki, mintha leforrázták volna magukat.

Legelőször is azt a tévhitet kell eloszlatni, hogy a napozás „nem való” mindenkinek. Mindenkinek való. Sőt, kell is mindenkinek. Még a legfehérebb és legszárazabb bőrűeknek is, csak persze másként, mint a zsíros és sárgás, meg harnabőrűeknek.

Egy törvény azonban van, amely mindenféle bőrre kötelező, ha azt akarjuk, hogy a napozásnak szépítő és egészséget adó, nem pedig rontó hatása legyen. Ez a szabály az, hogy a napozást már lehetőleg márciusban, de legkésőbb áprilisban kell megkezdeni. Akkor, amikor a napnak a sugarai még nem forrók és így nem szárítanak túlságosan.

Hogy ez a korai napozás kissé körülményes, magától értetődő, hiszen a strandok kinyitása még messze van, de ha akarjuk és nem sajnáljuk a kissé több gondoskodást és fáradságot, mégis csak keresztülvihető.

Keresztülvihető napos lakásokban, ha az ablak elé ülünk, napos erkélyeken, lapos háztetőkön, parkok, sétaterek padjain, még sétaközben is, — különösen a mostani csöpp kalapok mellett, de természetesen legjobban keresztülvihető kirándulásokon, vikendeken.

Napozás
otthon

Délibáb

Már a legelső alkalommal is, amikor napra kerülünk, nem szabad mellőzni az arcbőr bezsírozását, mert a leggyengébb napsugár is szárít, és mert az egész téli naptalanságtól, szobalevegőtől elernyedtt bőr nem bírja a napot valami tápláló kenőcs segítségével nélkül. Hogy a túlságosan száraz arc bőrűeknek hatványozottan szükségük van a bezsírozásra, magától értetődő.

Az így korán megkezdett napozás meg-edzi az arcbőrt a későbbben jövő napsugarak pörkölő hatása ellen és lehetőséget adnak neki, hogy a hosszú nyár és ősz folyamán a napsugarak minden szépitő és egészséget adó hatását felhasználhassák.

A két Metro-reménység a helyes lélegzést gyakorolja

Délibáb

A nyári napozás előnyeiről és veszélyeiről majd csak a jó idő előrehaladásával beszélünk, mert nagyon jól tudom, hogy a legtöbb nő, addig éppen azt felejtene el, ami legfontosabb. Maradjunk hát csak itt a korai napozásnál: a későbbi, igazi napozások előszobájában.

Természetes dolog, hogy otthoni napozásnál nem szabad festéket és púdert használni. Sőt legnagyobb mértékben le kell ezt építeni a kirándulások, hosszabb séták, alatt is. Tudom, erre nagyon sok nő azt mondja, — festék és puder nélkül nem lehet uccára menni. — Ez igaz. De akkor a festést és púderozást végezzük úgy, hogy az a célnak a napsugár minél tökéletesebb behatolásának a bőrbre: megfeleljen... Tehát, okvetlenül használjunk valami zsíros kenőcsöt. Ebből a bőrbre való csendes bepaskolás és rajta hagyas után a felesleget töröljük le, kivéve a szem környékét. Csak zsíros festéket használjunk, de azt is csak nagyon keveset. Éppen csak annyit, hogy az arc kissé színes legyen. Púdert pedig csupán lehetlenyit. Hogy az ilyen módon éppen csak „helyreigazított” arcnál a száját is csak kevésbé szabad festeni, magától értetődő.

Ezeknél a tavaszi napozásoknál a haját, illetőleg az egész fejet teljesen szabadon kell hagyni, mert különösen a mai hajviselet meglett, amelynek fejtetőn álló fürtjeit csak kevés nő tudja sajátkezűleg rendbehozni, mert így a drága fodrász miatt a haját napokig is mozdulatlanul marad, feltétlenül szükséges, hogy a haját, a fejbőrt is átjáró levegő, meg a nap, ellenkező esetben könnyen különféle hajbetegségek léphetnek fel.

Kissé furesán hangzik, de orvosi tény, hogy nagyon kevés ember tud helyesen lélegezni... Az emberek túlnyomó hányada észre sem veszi, hogy egész életében nem lélegzett igazán. Úgy, hogy tüdejének minden lebenye működésbe jöjjön, felvegye, majd kiszorítsa a levegőt. A kirándulások ennek a pótlására és megkezdésére is nagyon jók. Sőt, nagyon jó erre a célra a nyitott ablak is... Lassú számolással, csukott szájjal számoljunk tízig és ez ideig lélegezzünk be... Akkor ugyanilyen lassan, nyitott szájjal lélegezzünk ki... Első alkalommal csináljuk tízszer, mert a művelet meglehetősen fárasztó és sokszor szédüléssel jár. De minden alkalommal csináljuk ötlet többször.

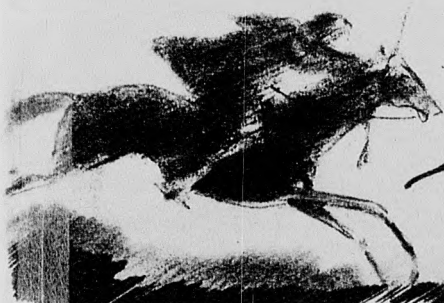
Hogy a kirándulásoknál a ruháknak kényelmeknek, a cipőknek lapos sarkúaknak kell lenni, és fűzőt nem szabad viselni, a legtermészetesebb. Minél nagyobb mozgási lehetőség, minél fesztelenebb járás, minél több levegő és napfény felhasználása. Ezek a tények több egészséget adnak, mint egy egész gyógyszerár és több szépséget, mint egy egész szépségápoló üzem.

Myrna Loy, a Metro sztárja tavaszi napfényben

Délihát

Sid
dolko
az e
szikl
és h
hová
(nem
berbe
L'a
dolko
három
gyer
Ar
más
volt.
bátral
volt
tan n
karav
totta.
De
Mas
Sidi
európ
L'ar
lassan
Sőt f
messz
Marok
tenkér
sársár
Ami
látta,
bekiál
— E
a sáto
Fabr
a mur
L'ar
nent
Eset
ködbe
konyo
Már
ládja
Az
elkészi

Déli

Sidi L'arabi

BEN MOUSSA

Írta: KOPECZKY JÁNOS

Sidi L'arbi a sátora előtt üldögélt elgondolkozva. Ez szokatlan dolog volt nála. De az ember néha szokatlan dolgokat is cselekszik. Sidi L'arbi hazájá Marokkó és Algéria és ha megkérdeznék tőle, hogy tulajdonkép hová tartozik, csak azt mondaná: „Manári” (nem tudom). Ő arab volt; jobban mondva, berber.

L'arbi csak állt ott a sátra előtt s elgondolkozott, míg felesége — volt neki vagy három — benn viháncoltak a sátorban a gyér kekkel.

Arbi gondolt éppen, hogy azelőtt milyen más volt az élet, mikor ő még ifjú ember volt. Derék, bátor, harcos. Egyike a legbátrabbaknak a törzsbén. Mennyivel szebb volt akkor az élet. Az ember egész nyugodtan megöhlhetett azt, aki az ellensége volt. Vagy azt, akit nem szeretett. És akármelyik karavánt kirabolhatta, ha éppen kedve teltotta.

De... egyszerre csak megjött a légió. Mas törvények és szokások vannak azóta. Sidi L'arbi gyűlölte a légiót és mindent, ami európai.

L'arbi már húsz év óta gyűlölte őket. És lassan már beletörődött a mostani életébe. Sőt franciául is megtanult, úgyahogy. Nem messze lakott Guercitől (civilizált városka Marokkó és Algéria határán). Oda járt be hetenként egyszer, ha valamit el akart adni a vásáron, vagy élelmiszert kellett vennie.

Amint így elmélázva ült a sátra előtt, úgy látta, hogy mingyárt eső lesz. L'arbi most bekiáltott a sátorba:

— Fatma! Eső lesz. Ássál egy kis sáncot a sátor körül, amely majd levezeti a vizet. Fatma rögtön ásót ragadott és hozzáfogott a munkához.

L'arbi elégedetten felsóhajtott, aztán bement a sátrába.

Esett az eső. Az egész környék sötét ködbe burkolódzott ezen az októbervégi alkonyon...

Már sötét este volt, mikor L'arbi és családja befejezték a vacsorájukat.

Az egyik asszony most nekifogott, hogy elkészítse a teát.

L'arbi rágyújtott egy cigarettára. Ebben a pillanatban a kutyák irtózatosan elkezdtek ugatni.

A berber feltápázkodott ültéből és kiment a sátor elé...

Egy légionista volt, aki hangos kiáltásokkal és rúgásokkal igyekezett távoltartani magától a kutyákat.

L'arbi rájuk szólt, mire a kutyák vinyogva elkotródtak.

— Salima sidi legioner — szólalt meg L'arbi, mikor a légionista közel ért hozzá.

Az valamit félig arabul, félig franciául dünnyögött, ami válaszféle lehetett.

Jóképű szőke ember volt. Holtírádát. L'arbi ezt rögtön észrevette. Behívta a sátrába és ételt adatott neki.

A légionista mohón evett. Mikor befejezte az étkezést, L'arbi megkérdezte, hogy mi járatban van és hová való.

Szőkevény. Spanyol-Marokkóba akart eljutni.

L'arbi nyájasan elbeszélgetett a légionistával. Majd az egyik sarokba néhány gyékényt terített le és takarókat. L'arbi intett és azt mondta:

— Feküdj le, sidi, és pihend ki a fáradtságot a tagjaidból, mert még nagy utad maradt holnapra.

A légionista néhány pillanat múlva már aludt is.

Sidi L'arbi kiment a sátor elé. Már nem esett. Mélyen szívta le tüdejébe a föld friss.

Egyéni arcápolás. Az összes szépség-hibák szakszerű kezelése bámulatos eredménnyel.

PAZS KATÓ kozmetika

Budapest, IV, Ferenciek tere 3. szám.

Zsíros, pattanásos, mitesszeres bőrét rendbehozza a PA-TÓ keverék. Ára P 3. — Díjtalan tanácsadás. Tanítvány-kiképzés. Telefon: 186-721

Déliláb

tiszta, felázott szagát. Egy ideig ott állt még messze nézve, el, arrafelé, ahol végetér a pusztaság és a hegyek kezdődnek. Aztán lassan, nyugodtan a sátor mögé ment. Kiválasztott egyet az ott heverő sátorkarók közül, megsuhogtatta. Vajjon jó fogása van-e? Majd bement a sátorba. Elnézte egy pillanatra az alvó embert. Majd teljes erejéből lecsapott a fejére.

Egy recsenés és sóhajtás. Aztán a második.

De ez a második sóhajtás L'arbitól eredt, ki felsóhajtott és halán azt mondta maga elé: „Masallah.” Istenem.

L'arbi ezután megfogta a légionistát a lábainál és kihúzta jó messzire. Majd visszament a sátorba ásdórt...

Mikor kész volt a gödör, L'arbi belefeketett a testet és ráhantolta a földet...

Ez volt Sidi L'arbi első esete a légióval. De aztán jött egy második.

*

Sok hold mult el azóta. L'arbi élte az életét úgy, mint annak előtte. Éppen csak annak a bizonyos első légionistának a halála után néhány nappal...

Úgy történt, hogy az egyik délután egy fegyveres őrzőjárt jött arra, egy őrmester és hat légionista.

Sidi L'arbi, ki szokása szerint a sátor körül foglalatoskodott, kissé félve figyelte a fegyveres katonák közeledését. Mikor az őrzőjárt közel jött hozzá, az őrmester megszólalt:

— Hé, te arab kutya. Gyere ide!

L'arbi egy nagyot nyelt, aztán odament az őrmesterhez. — Mit kívánsz, uram?

— Ide halgass! Nem láttál néhány nap előtt egy szőkevény légionistát?

— Nem láttam, uram.

Az őrmester szítt egyet a fogán, gyanakodva végignézte L'arbit, majd odaszólva embereinek, azt mondta:

— En avant! (Előre!)

*

... Most már tél van, az esőzések elmúltak, sidi L'arbi éppen úgy él, mint húsz év óta, amióta a franszék elérték ide. Szóval nyugodtan és eseménytelenül.

De egyik este, már jó késő lehetett, mert a hold magasan állt, sidi L'arbi szokott esti gerróinak élvezetébe merülve arra figyelte föl, hogy halk léptek közelednek lakhelye felé. Hirtelen felugrott és kiment a bejárat elé.

Ezúttal szintén egy légionista jött feléje, ki, amint közelért hozzá, szépen köszöntötte, jól ejtve ki a berber szavakat.

Sidi L'arbinak meglehetősen rossz előérzete volt, amint megpillantotta ezt a feléje közeledő légionistát. Határozottan nem tudta, de primitív ösztöne sejtette vele, hogy itt valami baj közeledik feléje. Már maga az is furcsa és szokatlan, hogy a kutyák nem csaholtak, amint észrevették az idegen közeledését.

Mikor a légionista közelebb jött hozzá, azt mondta neki:

— Jó estét, uram. Fáradt vagyok és éhes. Sok út van mögöttem és előttem. Adj egy tálat ételt és pihenőt néhány órára.

Sidi L'arbi elfogódottan és anélkül, hogy tudna róla, szinte alázatosan mondta:

— Lépi be a sátramba, uram. Amin van, megosztom veled.

L'arbi szóltan volt, mialatt a légionista evett. De a légionista, ha lehet, még szótlanabb volt.

Mikor a légionista befejezte az étkezést, L'arbi azt kérdezte:

— Honnan jössz, uram, és hová tartasz?

— Guercif-ben voltam átutazóban, de megelégettem a szolgálatot és megszöktem már tegnap este. Spanyol-Marokkóba igyekszem, Melillába. — A légionista halán nevetett, amint folytatta: — De ügyebár, ez téged nem érdekel.

L'arbi, amint most szembenézett a légionistával, ki mintha egy kissé gúnyosan mosolygott volna, halán azt válaszolta:

— Nem, uram, igazad van, én nem akarom tudni, én csak egy szegény ember vagyok, ki Allah kegyelméből szerencsét kíván neked.

A légionista hargtalanul nevetett, majd megszólalt:

— Nos, sidi, hogy is hívnak?

L'arbi megmondta.

— Hát sidi L'arbi ben Moussa, most megkérlek arra, adj egy fekvőhelyet néhány órára. És mielőtt a nap felkel, ébressz fel kérlek, hogy tovább mehessen utamon.

L'arbi szóttalanul bólintott s megvetette a fekvőhelyet a légionista részére, aki jó éjszakát kívánt és lefeküdt.

Sidi L'arbi hosszú, hosszú ideig kuporgott még ott magánosan, olajmécsese pislogó fényénél. Magában ezt gondolta: Allah, úgy látzik, nagyon kegyes hozzám, hogy itt, ahol atyáimnak atyjai sok-sok száz és ezer holdon át laktak, másodszer ad alkalmat arra, hogy ennek a földnek és őseimnek egyik legnagyobb ellenségével végezhessek.

Sidi L'arbi most felkelt, kiment a sátra mögé, pontosan ugyanazt téve, amit a multkor... Mikor a karóval visszajött, ezúttal is egy pillanatra megállt és ránézve a légionista látszólag nyugodtan alvó arcára, és... mielőtt lecsapott volna, sidi L'arbi egy olyan rugást kapott a gyomrába, amilyent még soha azelőtt és ezután se kapott. S mielőtt magához térhetett volna, hasán feküdt a földön s kezei hátul össze voltak kötve. A „szökevény” légionista, miután ilyen szépen elintézte sidi L'arbit, felültette, majd megszólalt:

— Látod, sidi L'arbi ben Moussa, te arab vagy, jobban mondva, berber. A te fajodban sok bölcs ember volt, van és talán lesz, ha Allah úgy akarja, De te nem voltál egy ezek közül a bölcsenek közül... Néhány hónappal ezelőtt, amelyet ti úgy neveztek, hogy hold, erre járt egy fiatal légionista. Te ezt a fiatal légionistát megölted. Hogy miért, azt én nem tudom, talán te magad se. Majd meg fogom mondani azt is, hogy honnan tudom. Hogy te haragszol a légióra, jobban mondva a franszékra, ez is érthető. De most ide hallgass... A légióban vannak olyan emberek, sőt majdnem mind olyanok, akik nem franciák és nem azért jöttek ide, mert a ti földeteket akarják elvenni, vagy más egyéb jószágokat, hanem mert szerencsétlenek ilyen vagy olyan okból. De hát nem folytatom, mert te úgysem értenéd ezt meg... Elég az hozzá, hogy te néhány hold előtt itt megöltél egy légionistát, akinek még a testét sem találtuk meg eddig. Most kíváncsi vagy arra, úgy-e, hogy honnan tudtam ezt meg. Hát tudod, az úgy volt, hogy az a fiatal légionárius, aki megszökött annak idején, magával vitt egy szolgálati revolvert és néhány töltényt s mikor én ma este ide bejöttem hozzád, jól körülnéztem. Nem láttam semmi gyanúsat és azt hittem, hogy hiába is jöttem. De amint a kusz-kuszt ettem, amellyel voltál olyan kedves megkínálni, itt a gyékény mellett találtam egy revolverbe való töltényt. No már most mondd meg azt nekem, hogy kerül ide ez a revolvertöltény, mikor sem neked, sem más atyafiának húsz év óta nem lehetett semmiféle fegyver, sem töltény a kezében. Aztán van még egy dolog. Van neked itt egy haragosod: Kadur ben Mohamed. Hogy miért haragosod, ahhoz nekem semmi közöm. A sátra itt van körülbelül két kilométerre. Néhány hónap előtt az a bizonyos légionista, akit te megöltél valahogyan, erre járt. Kadur ben Mohamed jól látta, sőt azt is

Két

szobás-konyhás

olcsó bérű lakás kiadó.
Bővebbet VII, Dohány u. 10
h á z f e l ü g y e l ő n é l

Délibáb

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

megfigyelte, hogy nem is távozott el innen. Legalább is nem a saját lábán. No már most mondd meg, hogy mi történt azzal a fiatal légionistával?

L'arbi megszólalt, arca mozdulatlan volt és halkán beszélt:

— Megöltém. A testét nem messzire megtalálhatod, sőt ha akarod, odavezetlek.

A légionista felállt s azt mondta:

— Hadzsi! (Gyere!)

L'arbi most odavezette a légionistát, ahova elásta annak idején a másikat. Majd a náluk lévő ásóval a légionista felásta azt a helyet, melyet L'arbi néhány hónap előtt betemetett.

Mikor a testhez ért, melyből már aig volt valami épségben, a khaki ruha foszlányai között turkálva, a légionista kihalászott egy bőrtárcát, melyet zsebre tett. Aztán mindent otthagya, a légionista és L'arbi megindultak Guercif felé. Útközben még nem mulasztva el néhány szót szólni L'arbihoz:

— Látod, öreg, a franszék, a légio és más európai, ahogy ti nevezitek a rumikat, sokkal okosabbak, mint te és a hozzád hasonlók. Ezért győznek le mindent és mennek a céljuk felé. Tudnak mindent. Vagyis megtudnak, ha nem is rögtön, de később biztosan. Ezért nem lehet őket legyőzni sem csellel, sem erőszakkal.

*

Sidi L'arbi ben Moussa, ki soha életében nem volt katona, mégis haditörvényszék elé került, amely húszévi száműzetésre ítélte el, melyet Cayenne-ben kell töltenie. Húsz év Cayenne-ben negyvennek számít.

Szóval sidi L'arbi soha életében nem fog visszatérni a marokkói bledbe és talán nem is tudja, hogy miért. Sidi L'arbi még néha elgondolkodott, amint cellájában üldögélt megláncolva, a rumik (európaiak) furesa törvénykezésén. Ilyenkor megcsóválta a fejét és azt gondolta magában: „Masallah, én nem értem az egészszet. Mert én csak ember vagyok. De te vagy Allah, ki bizonyára tudod, miért van ez vagy az...”

L'arbi azután homlokával háromszor megérintette a földet, amit minden igazhitűnek meg kell tennie, ha Allahra gondol, vagy hozzá beszél.

„La illaha ill Allah Mohamed rasürla.”
(Allah az egyetlen igaz Isten és Mohamed az ő prófétája.)

Östehetségek előre!

Minyó László, a xilofón-
művész (Wellesz foto)

Hargitai
Fischer
István énekes
(Tardi felv.)

I.

Itt a tavasz, az első ibolyával fölütik fejüket az östehetségek is. Alább bemutatjuk a legzsengőbb három hajtást. Komoly tehetség mind a három. Mire viszik majd? Ki tudná azt előre megmondani. Ime, egyelőre így festenek.

Szőkehajú, kékszemű apróság kopogott a szerkesztőség aijtaján. Megállt az asztal előtt, összecsatintotta a bokáját.

— Minyó László vagyok, ötödik elemista, xilofónművész. Tessék engem meghallgatni.

Ezzel már húzta is befelé az előszobából irgalmatlan nagy ládáját, komolykodón összeállította a xilofónasztalkát, kezeibe vette az ütőket és már pattogott is egy mókás galopp dallama.

— Saját szerzeményem — mondta elpirulva, amikor megdicsértük. Aztán sor került Strauss „kolléga” Kék Duna keringőjére, tangókra, csárdásokra; alig tudtuk rávenni, hogy abbahagyja.

— Hogy tettél szert, Lacika, erre a tudományra?

— Apukám artista volt. Egyszer hazahozta a xilofónt, én aztán elkezdtem magamtól ütögetni. Megtanultam. Fél éve játszom.

— Felléptél már valahol?

— Összejöveleteken, meg egyesületi ünnepeken. Egyszer meghallgatott és megdicsért öfensége József főherceg „bácsi” is.

— Szeretnél tovább tanulni?

— Megígérték a Zeneakadémián, hogy behívnak és ha tehetségesnek találják, ösztöndíjas lesznek.

— Milyen hangszert szeretnél tanulni?

— Zongorát. — Elgondolkozik és ráhagyja mégegyszer: — Igen, zongorát!

Ez az elemista kisgyerek tudja, mit akar. A maga erejéből megtanult egy nehéz hangszert, van érzéke az ütem és a dallam iránt, nagy muzsikussá lehet még belőle.

II.

Nemrégiben a Tiszti Kaszinó műsoros estélyén egy fiatalember is szerepelt énekszámokkal. Saját dalaikat adta elő, majd gyönyörű, tiszta tenorján klasszikus műveket énekelt. Hargitai Fischer István a neve, huszonhat esztendő, foglalkozása: szerelősegéd.

Regényes körülmények között fedezték fel. Nyáron a tabáni parkban esténként barátaival énekelgetett, míg egyik este egy elegáns hölgy lépett hozzájuk s elkérte a fiatalember címét. Néhány nap múlva autó jött érte s felvitte egy zenekedvelő társaságba. Ott is meghallgatták s egy nagytekintélyű zenekedvelő úr egyengette tovább az útját.

Első felléptének tiszteletdíja egy havi síófoki nyaralás volt. Figyelmes lett rá egyik pesti színingazgató is, aki azóta is támogatja, hogy tanulmányait folytathatja.

A neve ma már mind sűrűbben látható a hangversenyplakátokon és nem lehetetlen, hogy a hangulatos tabáni estén egy nagy énekes indult el feifelé ívelő pályáján.

III.

Alaksa József harminchárom éves harisnyakötősegedé sohasem foglalkozott az írói érvényesülés gondolatával. Sorsát nagyon is szegényes böleső ringatta. Pestkörnyéki városkában született, szülei nagyon szegények voltak. Az egyszerű embereknek csupán három elemire teltet; a kislány neveltetése ezzel befejeződött s a gyermek a munkapad mellé állott. Inas lett egy harisnyakötő üzemből. Nem „választotta” ezt a mesterséget, ugyanúgy lehetett volna kubikos vagy kifutófiú is.

De az, hogy Alaksa harisnyát kötött, a költőt is előbbre vitte egy lépéssel. Dolgozott! Elfelejtette a betűt, amit alig ismert meg, behúnyta szemét az iskolásgyerek vágyai elé.

Aztán egyszer a műhelyben könyv került a kezébe, az inasgyerek idézgetni kezdte a betűk formáját s ezzel már akaratlanul is élesztgette a pisllakoló parazsat. Órákat lopott el a pihenéséből, olvasott rengeteget, válogatás nélkül, s mind nagyobb lett a könyvhalom az asztalán. A verses füzeteket külön rakta s rongyosra forgatta lapjaikat. Minden oldallal melegebb lett a láng, amelyet egyre szított a nyomtatott betű, a rímek játéka s felőlött benne a kísértő gondolat: hasonlót alkotni. A harisnyakötőinas maga elé terített egy iv papírost s megírta első költeményét, aztán gyorsan darabokra tépte a papírt. Alaksa József hamarabb lett kritikus, mint költő, ha csupán saját személyével szemben is.

Tanonc korában üres óráiban szívesen társalgott ugyan műzsával, közel két évtizednek kellett azonban eltelnie, amíg egy váratlan

Alaksa József költő
(Florián felv.)

lelki megrázkódtatás a roskadó harisnyakötősegedében talpraállította a költőt. És akadt egy ember — a munkavezetője, — aki észrevette, hogy ennek a segédnek csupán mestersége a harisnyakötés, a hivatása: a költőé!

Alaksa József most harminchárom esztendő. Hogy úgy mondjuk: orvosi tanácsra szórakoztatott eddig versfaragással; a lelki beteg ember kábítószere volt a verselés. És most, hogy az eddig alkotott költeményeit a saját szerény ítélete szerint is elég tűrhetőeknek találta, fölkerekedett, bekopogott hozzánk és kirakta elébünk gondosan gépelt, legújabb költeményeit.

Mire végzi Alaksa József mint költő, mennyire futja jelenvaló bánatából és átmenetileg minden kétséget kizáró östehetségéből, a jövő titka.

Alaksa József zenét is szerel. Zsebében egy hangulatos kis dal kótájával, most indul, hogy nyilvánosságot szerezzen zene számainak is.

A Budapest székeslővárosi felsőbb zeneiskola a Vigadó nagytermében hangversenyt rendezett. Különösen kiténtek Kriesztalvy Viktorné, Páka Jolán énekszámakkal, Nagy Ágnes és Ray Gizella zongorajátékaikkal

A Deák téri Luther Szövetség gyámloló szaksztyála a Tabitha Nőegylettel karöltve jótékonycélt teastélyt rendezett. Bekker Olga szép énekevel, Vályi Éva kiténtő hegedűjátékával aratott sikert

Burkus

Írta: Kovács Margit

Kerekes Dimény kutyáját hívják Burkusnak. Csoda egy okos jószág. Vannak emberek, akiket meg sem ugat és vannak olyanok, akik miatt majd letépi a láncát. Eleinte azt hitte a gazda, hogy csak a fehérmépeket nem nézheti, hiszen a szomszédasszony miatt megfojtaná magát a nyakszíjjal, de aztán rájött, hogy a férfinép között is van olyan, akit nem állhat, mint például Sándort, aki a felesége falujából házasodott ide. Viszont az Están bátyja nagyocska leányát szereti, úgy firkoj neki, képes lesznedi a lábáról, mintha tudná, hogy rokon.

Dimény gazda sokszor törte azon a fejét, vajjon hogy választja ki a kutya, ki tetszik, ki nem, és hogy mindig egy véleményen van vele. Sőt vannak olyanok, akiket a gazda ha nem is jó embere, de illedelemből jó napotlat fogad, de Burkus kirágná az életit, ha lehetne. Honnan tudja ez? Hiszen igaz, hogy kölyökkora óta az övé, tejes korában is ő nyaggatta, gyámbászta, később ő tanította ugatni!... S mióta asszony került a házhoz, sarjúkaszáláskor mult egy esztendeje — azóta még éberebb.

Azt is kitapasztalta Kerekes gazda, hogy ha ő nem tartózkodik odahaza — már éppen a házban, vagy az udvaron, — hanem kimegy a kertbe, vagy a kert végében a tanórok-földre, hát olyankor gyűlik meg a legjobban a baja annak a szegény kutyának, rekedtre ugatja magát. Ha ilyenkor elékázmálódik egy-egy hát kocsnnyal, vagy egy zsák szép, fiatal tökkel a vállán, rendszeren ott találja a szomszédasszonyt, borzasztó nagy, suttagó bizalmasságban a feleségével. Hát e mire jó?

Eleintén nem találta ennek a magyará-

NÉGYNYILÁSOS ÜZLETHELYISÉG

KIADÓ modern házban, forgalmas üzletuccában, központi fűtés, melegvízzel. **Bővebbet VII, Dohány u. 14. házfelügyelőnél**

zatát, hogy mért vannak ezek ilyen jóba. De nem volt éppen tökkelütött számár Dimény, furlangos eszével hamar rájött a doglog nyitjára: a szomszédasszony egyfalusi a feleségével, Sándor, az öcse, még mielőtt az asszony hozzákerült volna, csapta a szemrevaló leányocskának a szelet s mivel hogy asszonynak is olyan szemrevaló, mint volt lánynak, ügylátszik, most sem hagyta abba.

— Hát immán most benne vagyunk az igyenesbe — morogta elégedetten. Elégedetten, merthogy úgy látta, még eddig nincsen semmi komoly baj. Hiszen a jelekből észre lehet venni, hogy az asszony tartja magát a becsület útján. Elégedetten, mert eddig — a kutyán kívül — az ő nyugodalmas természettyit is piszkálta valami bizonytalan gyanú, ami rosszabb a gychenna tüzénél. No, most már tisztán lát, baj nincsen még, csak ügyelgetni kell szépszerivel, hogy ne is legyen. Lármázni azért nem szükséges, hátha nem is lesz.

Csak hátha, mert úgy látszott, mégis lesz baj. Az asszony ugyanis egyszerre nagyon kezdett haragudni a Burkusra, éppen a buzgó ugatása miatt. Azt lehetett mondani, hogy üldözte, ha ugatott, pálcával verte, hajigálta, csakhogy elhagyassa vele ezt a nagy éberségét. De ez még nem is olyan feltűnő, hiszen a szegény állat már kezdett túlságba menni a nagy jószággal. De egyszer, hogy nagyon megugatta, — még ha kárt tett volna a rokolyájában bár egy kicsit — a szomszédasszony is azt ígérte neki, hogy leforrázza.

No, most már Dimény is megkezdte az ügyelgetést. Csak szép csendesén, hogy más észre ne vegye. Többet ült otthon, ezt is észrevétlenül tehetta, mert hogy most már csak az ősi szántás-vetés volt hátra, ezzel sem kellett sietni, volt ráérő idő a szép hosszú, meleg ősön, végezhetette kicsidenként, kényelmesen. Közbe-közbe honn maradt egy-egy napra. A tanórokban kiásta a pityókat, levágta a maradék kocsnát, a kertből előhordta a fuszulykakarót, letakarította,

úgy tette el jövőre. Felszédte a hullott szilvát, almát, kit begyűjtött pálinkának, kiből csügört tört; mind a ketten erősen szerették a csügört.

Templomba még eljárt néha vasárnap, de délutánoként már elmaradt a szokott paraszti politizálás a kocsmasztal mellett. A szentgyörgyi őszi vásárra sem ment el, hogy éccakára ne maradjon magára az asszony. Pedig juhokat akart eladni, de az is maradt most.

Igy őrizgette a családi boldogságát.

S egyszer egy éjszaka mégis megindult valami. Dimény ugyan semmit sem vett észre reggelig, mert igen jó alvó volt, hála Istennek, csak reggel eszménkedett, amikor avval köti az asszony, hogy a Burkus nincs sehol.

— Há hol van? — acsarkodott neki álmosan.

— A suj tuggya, hogy egye meg, nem búttam belé, hogy tuggyam.

— Hát rikóccsal!

— Isze rikóttottam én mán eleget, ne üzze az eszít, mennyen, rikóccsa, ha kell... — duzzogott az asszony.

A másik már a harisnyáját rángatta felé, közben — dicsérettyire mondvá: enyhén — káromkodva, mert az mégsem kicsiség, ha egy szegényembernek ellopják a láncos kutyáját, még hozzá a drága, vadonatúj nyakszíjjal együtt. S ellopták. Mert ha magától szabadult el, az nem lenne baj, az megesset máskor is, hogy elszabadult, de akkor csak megfutotta magát s avval már otthon

is volt s hajnalban a küszöbről őrizte a házat.

De most nincs honn s ha rikóccsak se jó. Ezt ellopták, s aki ellopta, az egyebet is akar lopni. Tán útban volt a kutya. S vajon kinek volt útjában? Nagy dolog e! Gyanús és pedig erősen.

Hogy az asszony semmit sem hallott, és ha hallott, miért nem szólt neki? Nem hallott semmit... pedig máskor, ha nagyon ugatott a kutya, még ki is ment, hogy nem jár-e valaki. Hogy éppen ma nem ment volna ki... Gyanús!

S még ő csattog!

Nem szólt semmit neki, csak megfordult az udvaron, aztán kicsi szóval nagysürgősen evett valamit reggelire a nyárikonyhán, aztán befogta két sötét pereszlen lovacskáját s kihajtott a kapun. A hídon lassított s komótosan visszafordult az ülésben, megfürdette szemét az asszonyéban, a mindentudás tekintetével, s csak ennyit szólt le nagy csendesesen: menek a kutyaért.

Ijedt, önvadás hang sóhajtott utána: Istenem, még emberhalál is lehet!

Kár volt az ijedtségért. Délre megjött a gazda. Hátul a szekér kasában úri illedelemmel kucorgott a Burkus, fején egy ócska, rozsdás szájkosárral. (Nagyon felhetett tőle a tolvaja.)

Az asszony nem mutatkozott, Dimény kiszólította, rá sem nézett, csak úgy mondta semmi hangon:

— No itt a Burkus, kösd meg jól, többet el ne lopják.

Többet aztán nem lopták el a Burkust.

KIS VERSEK

Artistaszámok a kávéházban

Ez a legújabb különlegesség:
Munkára készen, lobogón
Áll már a pesti kávéházban
Az artista a dobogón.

Légtornász suhan, cselez a bűvész,
A táncosnő a pódiumra lép.
Szegények, művészek, élni akarnak
Tapsolj nekik, ó kávéházi nép!

Színigazgató búcsúja

Itt a tavasz, itt van újra,
S bár tábla nincs a házon,
De mától kezdve legalább
Szénszámlától nem fázom...

Dodonai válasz

Megkérdeztem egy bús direktort,
Aki egy időre bezárt,

Meddig tart még a kényszerszűnete,
Hiszen a hitelnek ez árt.

S így válaszolt ő tépelődve:
Kérdezték ezt ma már tizen.
Mit is feleljek erre kérem:
Egy jó darabig — azt hiszem...

Tavasz a Vurstlíban

Nevet a nap és mély az égkék,
Tavaszi kedv a szívekbe tör be.
Kinyit a mozi, a színpör, a cirkusz
Forog a hinta körbe-körbe...

Tavasz, az ifjú kikiáltó
Önnön kedvétől kótyagos:
— Folyvást lehet, a műsor és az élet
Hölgyek és urak, folytatálagos!...

(civis)

ÁSKÁRI, A HŰ SZOLGA

Rémdráma egy felvonásban. Irta: **ORBÓK ATTILA**

SZEREPLŐK: Dr Barna Bálint. (Orientálista.) Klári. (A felesége.) Péter, a doktor. János, a tanár, Béla, a bankár. (A ház barátai.) Áskári. (A beduin inas.) Idegen úr.

(Az előadás joga kizárólag a szerzőtől szerezhető meg.)

Színpad: Dr Barna lakásán, kis szalón. Ajtó hátul és jobbra. Ablak balra. Este van. A hátsó ajtón át poháreségés és vidám beszélgetés lármája hallatszik be, amikor a függöny felgördül. Belép Áskári, a félelmetes külsejű beduin inas, egzotikus viseletben, nagy ezüsttálcaán likőröket és poharakat hoz, amelyeket az asztalon gondosan elrendez. A következő percben vidáman, csevegve belép a hátsó ajtón az egész társaság.

Péter (orvos, cvikkeres, szakállas, elegáns ember): Hát mondhatom, nagyságos asszonyom! nines még egy ilyen ragyogó konyha Budapesten, mint a nagyságos asszonyomé!...

János (kissé félszeg, gyerekes arcú, sovány fiatalemberke): És csak itt szolgálnak fel eredeti ételeket...

Béla (kövér, túlelegáns, kényelemszerető figura): Nem hiába kiváló orientálista az én Bálint barátom... Afrika legkitűnőbb ismerője...

Bálint (tölt a poharakba): Hát a beduin rizses húst nagyon szeretem...

Béla: Pompás volt!

Péter: Az a esodálatos, hogy az én Bálint barátom sohasem viszi magával a nagy-

ságos asszonyt és mégis ilyen nagyszerű orientális konyhájuk van...

Klári: Maga tudja a legjobban, kedves doktor, hogy Bálint nem vihet magával... Nem bírom a forró éghajlatot...

Bálint: Igen, kérek... Amikor Olaszországban voltunk nászúton, most három éve, nyáron, Klára folyton rosszul lett a melegtől...

Béla: A nagyságos asszony egészségére!... (Isznak.)

János: Azok az apró olajbogyók... Hát azok is egyenesen szenzációszak voltak!

Klári: Azokat Áskári készíti el mindig... Ő különben mindenben segít a szakácsnőnek...

Béla: Nagyságos asszonyom páratlanul szerény... Pedig tudjuk jól, hogy ragyogó háziasszony...

Péter: S a legszebb asszony Budapesten...

János: Hát az bizonyos, hogy sehol sem érzi magát olyan jól az ember, mint az én Bálint barátom házában...

Bálint: Örülök, hogy izlett nektek ez a kis baráti vacsora... Nagyszerű fickó ez az Áskári... És tudjátok: a legszenzációsabb a feketéje... Mingyárt meglátjátok!... Isteni!

Vagyonok keletkeztek

már bélyegyűjtésből. Szeretesse meg gyermekével a bélyegyűjtést. A gyűjtő szabad idejében értékeit gyarapítja, szórakozva bővíti földrajzi, történelmi ismereteit. Vásárolja meg gyermekének az új, bővített kiadású

Tolnai bélyegalbumot

Most jelent meg több mint 3000 bélyeghellyel. Ára kemény kötésben bérmetve 96 fillér.

Megrendelhető az összeg előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (VII, Dohány ucca 12) Utánvétellel való küldés a szállítást megdrágítja.

Klári: D
Tudo
szíti
Bálint:
aki a
tal,
Aská
Askári:
hátsó
János:
Bálint:
Béla:
nagy
vele
Bálint
Anná
szélh
Klári:
tesz,
Béla:
értet
Klári:
uram
János:
taná
is e
gyak
Péter:
azér
tagb
gos
És
ban,
kim
Béla:
csup
Klári:
Még
De
elut
sem
kén
Bálint:
Már
arab
meg

B

Klári: De miért nem szólsz neki, Bálint...
Tudod, hogy mindig egészen frissen készíti...

Bálint: Megfeledeztem róla... (Áskárihoz, aki az egész jelenet alatt zord ábrázattal, szemforgatva áll a hátsó ajtónál):
Áskári kérdési rumba barumba!

Áskári: Baksámbi sirási rumba. (Kimegy a hátsó ajtón.)

János: Féltelmes ábrázata van.

Bálint: Meg kell szokni... Nagyon jó fiú...

Béla: Hanem kissé kényelmetlen lehet a nagyságos asszonynak, hogy csak te tudsz vele beszélni...

Bálint (tölt és miközben isznak, nevetve):
Annál kényelmesebb nekem... Megbeszélhetem a titkaimat Áskárral...

Klári: Hát mondhatom, nagyon idegessé tesz, amikor hosszabban beszélsz vele...

Béla: Egyáltalán hogyan tudja magát megértetni vele, nagyságos asszonyom?

Klári: Jelekkel... Nem kellemes... De az uram nagyon ragaszkodik Áskárihoz...

János: Érthető... Ha nem görög-látinszakos tanár lennék, hanem orientálista, hát én is egzotikus inast tartanék... Legálább gyakorlod magad a nyelvben...

Péter: Tényleg, nagyon praktikus... Hanem azért mégis csak visszavinném a sivatagba ezt az Áskárit... Mert a nagyságos asszonyt határozottan idegesíti... És én, mint háziorvos, tudom a legjobban, hogy a nagyságos asszony idegei kíméletre szorulnak...

Béla: Bizony, bizony, a nagyságos asszony csupa ideg...

Klári: Azt hiszik, Bálint törődik vele... Még ha Budapesten van, nem bánom... De gondolják el, hogy hosszú hónapokra elutazik Keletre... És akkor egy szót sem tudok beszélni Áskárral... Nagyon kényelmetlen dolog...

Bálint: Miért nem tanulsz meg arabul?... Már százszor megmondtam, tanulj meg arabul... Itt a kitűnő alkalom, hogy megtanulj!...

BÁLADESZKA,

mely újságpapír védőburkolata volt

E L A D Ó.

A deszka körülbelül 65×90 cm nagyságú, fél coll vastagságú és löbb darab van egymáshoz szegelve. Egy ilyen összeszegelt báladeszka körülbelül 4 kg. súlyú, ára kg-ként 18 fillér. Jelenleg körülbelül 600 darab kapható. Az egész mennyiség vétele-nél engedményt adunk. Felvilágosítással szolgál Dohány u. 12, portás.

Délibáb

Üde, bársonyos

arcot varázsol a

Földes Marqit-crème

Klári: Semmi kedvem sincs arabul tanulni.

Bálint: A világ leggyönyörűbb nyelve... De viszont, ha nem akarsz megtanulni arabul, akkor törődj bele, hogy Áskári itt marad... Én Áskárihoz ragaszkodom...

Béla: De tulajdonképpen miért ragaszkodsz te olyan nagyon ehhez az Áskárihoz?... Őszintén szólva, nem nagyon rokonszenves a külseje...

János: Szinte féltelmes...

Péter: És valljuk be, nem nagyon szeretheti a vendégeket a házadnál...

Klári: Igen, nagyon modortalan. És még le sem tudom szidni...

Bálint: Hát mingyárt elmondom... Parancsoljatok rágyujtani... (Rágyujtának.) Hát kérlek alássan, ez az én Áskárim kissé zord és barátságatlan fickó... Illetve csak annak látszik... Azonban a földön a legnemesebb lélek... És a leg-hűségesebb szolga!...

Béla: Honnan tudod?... Mindössze hat hónapja van nálad...

Klári: Persze, az majd később válik el... Hat hónap... Az még semmi...

János: Fanatikusnak látszik.

Bálint: Igen, ez a helyes szó... Rendkívül hűséges szolga!

Klári (idegesen): De miért? Miért?

Bálint: Persze, persze, még neked sem mondtam el... Hát most elmondom Áskári titkát... Hát kérlek, ő... de ne mondjátok el senkinek!

Béla: Hogy képzeled! Mindhárman a legjobb barátaid vagyunk...

Klári: A ház barátai...

Bálint: Hát kérlek, Áskári odalenn Afrikában egy angol tisztnél szolgált. A tiszt nős ember volt. A tisztnek volt egy jó barátja, tudjátok, olyan „állítólagos” jó barátja, a kormányzóság egyik tisztviselője... Az angol tiszt sokszor hetekig szolgálati úton volt...

Klári: Szóval olyan eszményi férfi, mint te... (Nevet. Mind mosolyognak.)

Bálint: Igen... Ez a derék Áskári egy napon rájött, hogy amíg a gazdája szolgálati úton van, az asszony és a kormányzósági tisztviselő...

Péter (bosszúsan): És Áskári bevádolta az asszonyt a gazdájánál...

Béla: Ami nem is olyan jellemes dolog...

Bálint: Várjatok!... Látszik, hogy nem ismeritek a keleti embert... Áskári egy szót sem szólt az angol tisztnek.

János: Érdekes... Mindenesetre szebb dolog volt tőle, mintha árulkodik...

Klári: Az asszony is a gazdája volt... elvégre... Az úrnője...

Bálint: Áskári hallgatott... Ellenben legközelebb, amikor a tiszt is otthon volt és felszolgált a feketét, tragikus eset történt...

Klári: Micsoda?

Bálint: Alig ivott az asszony csábítója egy kortyot a feketéből, holtan fordult le a székről... A feketében mérég volt...

Béla (sápadtan, a homlokát törölgetve): De hiszen... hiszen ez gyilkosság...

János: Orgyilkosság.

Bálint: Persze, vizsgálat indult még a dologban... Az asszony hallgatott... Ami érthető... Az angol tiszt semmiről sem tudott... A mérég pedig valami egészen ismeretlen szer volt... Szóval megállapították, hogy szívszéllhűdés ölte meg a csábítót... (Hosszú csend.)

Péter: És te... Te tudod, hogy Áskári volt a gyilkos?...

Béla: Én nem tartanám a házamban!... Egy percig sem tartanám!...

János (szinte reszketve): Ez borzasztó, hogy te egy gyilkost megtűrsz...

Klári: Mindig sejtettem, hogy ez az Áskári egy bandita...

Bálint (nevet): Látszik, hogy európaiak vagytok... Nem ismeritek a keleti lelket...

Egy beduin, kivált, ha az arkanzi törzsből való, amikor szolgának szegődik valakihez, esküt tesz önmagának, hogy gazdája életét és becsületét meghosszítja... Szóval keleti szemmel nézve, Áskári nagy jellem...

Béla: De... de itt Európában vagyunk...

Klári: Azért mégis csak borzasztó... Egy földi alatt élni egy ilyen vademberrel...

Bálint: Vadember? Hát azt hiszed, hogy téged nem védenek meg akár az élete árán is?... Aztán nyugodt lehetsz, ha az angol tiszt jött volna rá a dologra, ő lövi le a csábítót... Teljes joggal... Vagy nem?

Klári: Igen... Nem mondom...

Bálint: No, látod! Hát nem nagyszerű fiú ez az Áskári?!...

János: És ő... ő elmondta neked, hogy... ő tette?...

Bálint: Nem... Áskári nem beszélt... De mindenki sejtette... (Nevet.) Persze, csak a férj nem tudta, hogy mi történik körülötte... Szóval most már megértitek, hogy mit jelent egy beduin hűsége...

Péter: Igen, fantasztikus hűség!... (Hosszú csend.)

Klári: Aztán csodálok, hogy ideges vagyok...

Havi 2 pengős részletfizetés ellenében nagyértékű könyvsorozatok szerezhetők meg.

Száguldó sebességűvé vált az élet irama. Napról-napra új problémák vetődnek fel és eddig ismeretlen fogalomkörben kell eligazodnia a mindennapi élet emberének. Nem merül fel olyan témakör, amelyben biztos tájékozódást ne nyújtana

TOLNAI VILÁGLEXIKONA

20 hatalmas kötete. Szerkesztésében a magyar tudományos élet legkiválóbb képviselői vettek részt. A könyvsorozat ára kötve Budapesten P 46.—, vidéken P 48.—

Történelmi fordulatokban gazdag korunk ráirányítja a figyelmet a múlt eseményeire. Fokozott érdeklődésre tarthat számot

TOLNAI VILÁGTÖRTÉNELME

20 kötete, amely Ballagj Aladárnak, a kiváló történetírónak szerkesztésében jelent meg és ismerteti az emberiség történetét egészen a világháború kitöréséig. Ára félvászon kötésben Budapesten P 46.—, vidéken P 48.—

Új generáció nőtt fel azóta, hogy a világtörténelem egyik legmeggrázóbb eseménysorozata lezárult. Ez a generáció már csak elbeszélésből ismeri a nagy világégés eseményeit, akik pedig mint kortársak átélték ezeket az esztendőket, azoknál természetesen nem volt meg az események helyes megítéléséhez szükséges történelmi távlat.

TOLNAI: A VILÁGHÁBORU TÖRTÉNETE

című könyvsorozatunk hű képét adja a négy vérzivataros esztendő diplomáciai és katonai eseményeinek. A 12 kötetből álló, dúsan illusztrált könyvsorozat ára díszes kötésben P 42.—

A közölt árakban a szállítási költség bennfoglaltatik. Valamennyi sorozat megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Bálint
káb
gán
Bev
Ásk
és
aki
Béla:
fen
Bálint:
véd
dom
Péter:
Klári:
más
Ha
gye
Bálint:
rek
örül
van
ben
emb
bar
lett
nag
jobb
feké
(Ás
Áskári
csés
háts
han
János:
Béla
loká
Bálint:
feko
Klári:
Bálint:
el,
Béla:
Bálint:
A
Péter
Ten
Bálint:
Klári
val

To

Dé

Bálint (megcírógatja): Te kis csacsi... Inkább légy nyugodt... Hogy ilyen szolgánk van... Ilyen hűségesség emberünk. Bevallom, hogy éppen ezért ragaszkodom Áskárihoz, mert gyakran elutazom Keletre és legalább tudom, hogy van itt valaki, aki az élete árán is megvéd...

Béla: Vagy a más élete árán... (Erőltetetten nevet.)

Bálint: Az mellékes... De éppen úgy megvédené a feleségemet, mint én, aki imádom Klárát...

Péter: Hát az bizonyos...

Klára: Igen... Mi nagyon szeretjük egymást... De azért... Azért borzasztó... Ha elgondolom, hogy egy fedél alatt legyenek egy emberrel...

Bálint: Hát ha tudom, hogy ilyen nagy gyerekek vagy, el sem mondom... Azt hittem, örülni fogsz, hogy ilyen hűségesség inasom van, Áskári... Mert, édes fiam, az életben az a legfontosabb, hogy csupa hűségesség ember legyen körülöttünk... Csupa jóbarát. (Áskári belép, nagy feketés készlettel és az asztalra teszi, Bálint nagy örömmel): Itt a feketé! A világ legjobb feketéje... Ti mind szeretitek a feketét, de ilyen jót még nem itatok!... (Áskárihoz.) Burumba rimbi akumbi.

Áskári: Csakram-rumbi. (Kitölti a feketét a csészékbe. Néma csend. Áskári kimegy a hátsó ajtón. — Nagyon feszült, ideges hangulat.)

János: Forró... Még borzasztó forró...

Béla (verejtékesöppeket törölgetve a homlokáról): Igen, irtózatos forró...

Bálint: No, Klárikám... Te imárod Áskári feketéjét...

Klári: Igen... Nagyon szeretem...

Bálint (szürcsöli): Remek... És higgyétek el, így jó... Egészen forrón...

Béla: Én csak langyosan szeretem.

Bálint: De te, Péter, te forrón szereted... A multkor mondtad...

Péter (kínos zavarban): De azóta, kérlek... Tempora mutantur...

Bálint: Úgy-e remek, Klára?

Klári (belekóstol a feketéjébe): Igen... De valóban nagyon forró... Nem is értem,

Tolnai Világlapja

régebbi számaiból összefűzött tiszta példányokat kivételes olcsó áron árúsztunk. Őt Tolnai Világlapjából álló füzet ára 28 fillér. Annyi olvasnivalót és képes cikket talál egy-egy ilyen füzetben, hogy sok kellemes órát szerez vele magának. Portó 12 fill. Megrendelhető az összeg előzetes beküldése mellett.

DÉLIBÁB kiadóhivatalában,
Budapest, VII, Dohány u. 12.

Délibáb

A-MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLITÁSON

hogy bírod így inni...

Bálint: Mondom, így jó... Csakis így jó! Próbáld meg, Péter!

Péter (hirtelen felugrik): Jézus Mária! Borzasztó! Most jut eszembe!

Bálint: Mi az? Mi bajod van?!

Péter? Egy betegem... Egészen megfelejtettem róla... Haldoklik... Agonizál... És én itt ülök... Ezer bocsánat, de el kell rohannom!... Kezét csókolom... Szervuszatok.

Bálint: De mi jut eszedbe?... Most egyszerre...

Béla (dühösen): Igen, mi jut eszedbe?!

Péter: Nem értitek? Egy betegem haldoklik... Meg kell mentenem... Minden perc késő...

Bálint: De honnan tudod, hogy éppen most haldoklik?

János (dühösen): Igen, honnan tudod?

Klári (idegesen): Istenem, hát ki tudja, ha ő nem?!...

Péter: Reggel nála voltam... Tizenegy óra van... A válság órája... Megigértem, hogy ott leszek...

Bálint: De kérlek, egy pár perc...

Péter: Minden pillanat késő...

Bálint: De legalább a feketét idd meg...

Péter: Köszönöm, nem lehet...

Bálint: Marasztald, Klári...

Klári: Hallod, hisz mennie kell...

Bálint: Már kihűlt...

Péter: Nem, nem!... Minden perc késő... Kezét csókolom... Szervusz... (Eiro-

Három és négy- szobás lakás

modern bérpalotában, újonnan
festve, ajtók, ablakok lakkoz-
va, központi fűtés, meleg víz-
zel, olcsó bérért kiadó. **Bővebbet**

VII, Dohány u. 12. házfelügyelőnél

han jobbra. Közben János kieseréli a fe-
ketésészóját Bélával, aki félrenézett,
Béla észreveszi.)

Bálint (a küszöbön): De Péter, ne bo-
londulj... Ez a lelkiismeretesség... Nincs
még egy ilyen orvos Pesten!

Béla (dühösen, fojtott hangon Jánoshoz):
Kérlek, ne cseréld ki a csészémet!

János: De az enyém langyosabb!

Béla: Miért lenne langyosabb? És különben
is... Mindegy... Mert én is...

János (lesújtva): Lehetetlen...

Bálint: Miért nem marasztaltad, Klára?

Klári: Olyan erőszakos vagy... Tudod, hogy
milyen lelkiismeretes...

Bálint: Kár, kár... Itthagytad ezt a jó fe-
ketét... (Issza.) Micsoda arómája van!
De Béla, Jancsi, igyátok már!... Egé-
szen langyos...

János: Az enyém még forró...

Béla (kiánosan feszeng): Borzasztó... hogy
éppen most kellett elmennie az orvos-
nak... Rettentő...

Klára: Igen... De hát, ha nagy betege
van...

Béla: De én is... Én is...

Bálint: Mi bajod van? Egészen sápadt vagy!

Béla: A gyomrom... A beduin rizses hús...
Gyomorgöröcsöm van...

Bálint: Igyál reá hamar feketét!

Béla: Nem, nem!...

Bálint: De ha mondom... Jót tesz...
Mondd neki, Klári...

Klári: Honnét tudod, hogy jót tesz?...
Hátha nem tesz jót...

Bálint: Hát te nem mindig azt adsz, ha fáj
a gyomrom?

Klári: Az más... Neked használ...

Bálint: Ártani nem árthat... Hamar igyál...
Amíg forró!...

Béla: Nem... Nem... Már késő... El kell
mennem... Bocsássatok meg...

Bálint: El akarsz menni? Te is?

Béla: Muszáj...

Bálint: De mondom, maradj és idd meg...

Klári: De Bálint, ne légy olyan tapintatlan!

Béla: Bocsássatok meg... Nagyon restel-
lem... Emberi dolog... Mingyárt jö-
vők... (Kirohan a jobboldali ajtón.)

Bálint: Szegény fiú... De ha nem akar szót
fogadni...

Klári: Mindig erőszakoskodsz...

Bálint: Én mondom neked, Jancsi, kész or-
vosság ez a fekete... Hát most már igaz-
án kérlek, kóstold meg... De most rö-
gön...

Klára: A tanár úr nem szereti...

Bálint: Hogy nem szereti? Jancsi mindig
szerette a feketét...

János (hebegve): Bocsáss meg... De még
mindig forró...

Bálint: Langyos... Egészen langyos...

János: De... de én hidegen szeretem...

Bálint: Viccelsz!... Hiszen te mindent for-
rón szeretsz...

Klári (felugrik és hisztérikusan): Mindig erő-
szakoskodsz! Ezt nem lehet bírni idegek-
kell! Hiába mondja, hogy hidegen sze-
rejt!... Te el akarod hitetni vele, hogy
melegen szereti!...

János (feldönti a csészéjét): Bocsánatot ké-
rek, de kiömlött... Véletlenül...

Bálint: Amyi baj legyen... Itt a Béla csé-
széje... Meg a doktoré... A kannában
is van...

Klári: Ne erőltessd, Bálint, ne erőltessd!

Bálint (dühösen): Dehogy nem erőltetem!
Csak nem fog elmenni fekete nélkül!...
Ilyen jó feketét nem iszik egész Buda-
pesten... (Jobboldalt heves csöngetés,
János keresztet vet.)

Bálint: Hát ez ki lehet? Késő éjszaka.

Klári: Majd megnézem... De kérlek, ne
erőltessd... (Kisiet a jobboldali ajtón.)

Bálint: Furcsa asszony ez az én Kláram...
Nem tud kínálni... Úgy, ahogy illik...

No, de most aztán kóstold meg ezt a fe-
ketét... Nézd, én még egy csészével
iszom... Megiszom a Béláét...

János: Igen, idd meg. Aztán én is megkös-
tölöm az enyémet... Majd hidegen...

Bálint: De te mindig forrón szeretted... Ha
mondom...

Klára (beszól az ajtón): Expressz ajánlott
levél... A bécsi kiadódtól, de csak te
veheted át.

János (keresztet vet.)

Bálint: Bocsáss meg... Egy pillanat...
Rögtön jövök... Addigra hideg lesz...
(Kisiet a jobboldali ajtón.)

(János egy pillanatig egyedül marad a
színen. Hirtelen felrántja az ablakot és a
Bálint s a saját csészéjéből kiönti a feke-
tét a uccára. Felkapja a kannát s annak
a tartalmát is kiönti az uccára. Aztán be-)

tesz
a l
Bálint
hog
tom
Két
már
János:
tém
Bálint:
Ren
János:
ió.
Bálint
Hol
Klára:
Bálint:
akk
gyo
János:
hog
Bálint:
hog
De
ból
János:
Min
Klári:
sze
Bálint:
ez
De
nyir
János:
nem
Bálint:
től
felő
Klári:
Bálint:
No,
igy
Klári
lelt
János:
me
sze
lárn

Ke
la

Meg
Bu

Dé

Spiritisztikai trükkök könyve

A babona és a modern csodák útvesztőibe vezeti el az olvasót ez a könyv, amelynek változatos és gazdag tartalma felöleli az eddig természetfelettinek és megmagyarázhatatlannak tartott spiritiszta mutatványok egész sorát. Felsorolja a legizgalmasabb történeteket, amelyekben a főszerepet a „túlvilágról hazatérő szellemek” játszották. A bámulatba ejtő és háborzongató eseteknek azután nyomban meg is adja az észszerű logikus magyarázatát. A legkiválóbb szakemberek munkája nyomán íródott ez a lebilincselően érdekes könyv. Ára az összeg előzetes beküldése mellett 48 fillér bérmentve. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12. szám

Klári: Szent Isten, hát ez mi lehet? (Bálint bejön az idegen úrral, akin hóhéhr nyári ruha van, nagy barna foltokkal.)

Idegen úr (ordít): De igenis, innen öntötték le! Disznóság és gyalázat! Ma volt először rajtam a nyári ruhám... És innen öntöttek le!

Bálint: De kérem, uram... az kizárt dolog!... Itt ülünk mind a hárman... Az ablak csukva volt...

Idegen: Állítom, hogy innen öntöttek le... Megszámoltam, hogy hányadik ablak...

János (Klárihoz) Végünk van... Mindenre rájön!...

Klári (súgva): Bízd csak rám...

Bálint: Lehetetlen... Tessék megérteni, hogy lehetetlen...

Idegen: Jól láttam... És kártérítést követelek... Nyolcvan pengő volt a ruhám és még ki sincs fizetve...

Bálint: Talán a második emeletről...

Idegen: Nem... A harmadikról... Felnéztem... És láttam, hogy innen öntik ki... Háromszor egymásután...

Klári: Hát az meglehet... De nem ebből az ablakból... Hanem a konyhaablakból...

Bálint: Mit beszélsz?

Klári: Igen... A te kedves Áskáridnak a szokása, hogy mindent kiönt a konyhaablakon át... Hiába szidtam... Hiába tiltottam meg...

János: Vadember!... Hogy lehet az ilyen vadembert megtérni?!

Idegen: Követelem a nyolcvan pengőt... Az egyetlen jó ruhám!

Bálint: Megkapja, uram... Megkapja!... De azt a gazember Áskarit még ma kirúgom...

János: A legfőbb ideje!

(Függöny.)

teszi az ablakot és megnyugodva visszaül a helyére. Bálint visszajön Klárával.)

Bálint (kezében a levéllel, Klárihoz): Tudom, hogy mi van a levélben... Fel sem bontom... A kiadóm sürgeti a kéziratot... Két nap múlva megkapja... No, de most már aztán üljünk le nyugodtan feketézni!...

János: Kérlek... Én már megittam a feketét...

Bálint: Megittad? Tényleg megittad?... Remek, úgy-e?

János: Remek... Nagyszerű... Borzasztóan jó...

Bálint (felemeli a saját csészéjét.) De mi ez? Hol az én feketém?

Klára: Már megittad... Csak elfelejtetted...

Bálint: Dehogy ittam... Amikor kimentem, akkor töltöttem magamnak... Nem vagyok paraliztikus...

János: Bocsáss meg... De annyira ízlett, hogy megittam a te feketédet is...

Bálint: Te ittad meg? (Klárihoz.) Na látod, hogy nem én ittam meg... (Jánoshoz.) De miért nem töltöttél magadnak a kannából... Van benne bőven...

János: Ne haragudi, de azt is megittam... Mind megittam...

Klári: Ilyen az Áskári feketéje... Ha egyszer megkóstolta az ember...

Bálint: A kannából is megittad? Mind? Hát ez pokoli, hogy így reád jött egyszerre!... De csak örülök, igazán örülök, hogy ennyire ízlett...

János: Végtelenül... De azért többet már nem innék... Szívdobogásom van tőle...

Bálint: Azt elhiszem... Egy fél liter feketétől... (Dühös csengetés az előszoba felől.)

Klári: Hát ez mi lehet?

Bálint: Megőrült az illető? Vagy tűz van?!... No, majd adok neki! Ez mégis disznóság, így csengetni! (Kirohan az előszobába.)

Klári (izgatottan): Az Istenért, Jancsi, mi lelt?... Tényleg megittad mind?...

János: Ördögöt! Majd megőrültem! Szellemsen eltüntettem a feketét... Nagyon szellemesen!... (Az előszobában örült lármá és kiabálás.)

Kedvezmény lapunk olvasóinak!

Egy pompás naptárt küldünk bérmentve, ha bélyegben beküld 20 fillért. A naptár egész tömeg olyan tanáccsal szolgál, amelyek minden nap felmerülnek. A naptár felakasztható. Nagysága a következő: hossza 19,5 cm, szélessége 27,5 cm, terjedelme pedig 100 oldal. Szemet-lelket gyönyörködtető szép kivitel.

Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Délibáb

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

K. I. (144.) A gépkocsivezetői vizsgát a rendőrségen kell letenni. Leghelyesebb tehát, ha az ezzel kapcsolatos felvilágosításokért egyenesen oda fordul.

V. J. (99.) A „Magsértették a minisztériumot” című zenés vígjáték a Teréz körúti Színpadon került színpadra. A női főszerepet Muráti Lili játszotta.

Kíváncsi. (146.) Kérésére szívesen közöljük a citrom eltevési módját: egy kisebb, lapos ládát fagyapottal vastagon kibélelünk. Ebbe állítjuk be ritka sorokban a gondosan megválogatott, teljesen hibátlan citromokat. A citromok tetejére újból fagyapottot helyezünk, de tetőt nem szegezünk a ládára. Rendkívül fontos, hogy a ládát feltétlenül hűvös, száraz helyen tartsuk. Nem túlsötét pince a legalkalmasabb.

Piroska. (21.) Hangsúlyozzuk, hogy a színházak ma is lámpással keresik a friss, eredeti tehetségű írókat. Nem akadály az ismeretlenség, még az sem baj, ha soha egy sora nem jelent volna meg nyomtatásban. Viszont a darabnak tényleg eredetinek és igazán kitűnőnek kell lenni. Hogy a színháznál is tévedhetnek, ez természetes. Ismételjük, egész bátran beküldheti a darabot akármelyik színházhoz. Persze, rendszeren legépelve.

Sz. I. (148.) Csak a rádió tud érdemleges választ adni ebben az ügyben. Forduljon hozzájuk részletes levéllel.

A szilvásrétes készítése. (19.) Készítsen vékony réteslést. Töltse meg előre jól becsukrozott és kimagozott szilvával! Szórjon rá darált diót és aztán fahéjas cukorral bőven megszórvva, össze kell sodorni. Az összedort rétes tetejét bőven kenje meg zsírral és süsse szép pirosra.

Pipacs. (150.) A délelőtti ruhátára olyan bőséges és változatos, hogy egy-két csinos

blázon kívül aligha van egyébre szüksége. Itt válaszolunk mingyárt arra a kérdésre, hogy sötétkék kosztümjét viselheti-e délután is. Bátran. Empriméblúzzal, vagy színes csipkeblúzzal ötóra teához, meg színházba is felveheti. Egyébként délutánra, látogatóba meg vacsorázóruháknak emprimé-komplét csináltasson; illetve a kabát készülhet könnyű gyapjuszövetből. Az említett fekete bőrholmik: cipőt, kézitáskát, kesztyűt, stb. a megfelelő ruhához felveheti. Többi kérdéseire: fiatal lányok parfüm helyett inkább kölnivizet használjanak, valamilyen finom, nem túlerős virággillatban. A címekre vonatkozólag: lapunkban is, Tolnai Világlapjában is talál megfelelőt.

Régi olvasó. (6.) Nincs más mód, mint az amerikai magyar lapokhoz kell fordulni, illetve azokon keresztül kell tudakozódni.

Hü olvasó. (8.) Mindig a felvételi bizottság dönt, ezt a bizottságot a törvények szabályozzák, tehát csak a törvények értelmében dönthetnek.

Fegyelmezett. (7.) Csak egy filmrendező mellett tanulhatja ki a rendezői mesterséget. Nagyon nehéz dolog, rendkívüli tehetséget, szorgalmat, munkabírást kíván a filmrendezői mesterség, boldogulni pedig ezen a pályán nagyon nehéz. Igaz, hogy az, akinek sikerül, hírnévre és igen nagy jövedelemre tesz szert.

U. Gy. (162.) 1. Figyelmesen, óvatosan kell eljárnia az értékes csipkekészlet rendbehozásánál. Egészen langyos vízben, szappanpehellyel mossa ki az egyes darabokat. Dörzsölni, gyúrni nem szabad, csavarni sem, csak mosott, puha vászonruhába göngyölvé lazán nyomkodni. Az ilyen kénes holmikot rajzszögekkel fatáblára feszítik, úgy szárítják. De talán mégis jobb volna tisztítóba adni, már csak azért is, mert nem tudhatja, hogy a színes himzés nem fogja-e meg a túlt, meg a csipkét. 2. A város, ahol laknak, nincs nagyon messze a fővárostól. Talán módjában volna felutazni, s egy megbízható kozmetikus-orvost felkeresni. Vagy a bőrgyógyászati klinikán kérne tanácsot. 3. A festékküzetben, ahol a bütortisztítót vásárolja, adnak pontos felvilágosítást.

Asszony. (9.) A szeplőket ma már föltétlenül el lehet távolítani, persze szakorvosi kezeléssel. Egyáltalán nem fájdalmas és nem hosszadalmas az eljárás.

30. Z-b. (552.) Tekintetbe véve, hogy rövidesen fürdőhelyre utazik, úgy véljük, hogy elsősorban is egy sötétebb színű, angol kosztümre volna szüksége. Hűvös napokon, délelőtt, délután kitűnő viselet az egyszerű, jószabású, angolos holmi. Délelőttre élénk színű kötött pullover, vagy mellényke való a kosztümhöz. Délutánra meg fehér selyem ingblúz, vagy lyukacsos-hímzéses, rövidűjű, bekötős organdiblúz. Rendkívül divatosak a fiúsgallérú, nyakkendős, színes-kockás és pepita taftblúzok is. A szövetkosztüm mellett egy színes vászon-, vagy nyerselyem kosztümnek is kitűnő hasznát venné. Ezenkívül, ha módjában van, még egy emprimé-

ruhát ajánlunk, illetve komplét; a köpenyt vékony, puha gyapjúból csináltassa, háromnegyedes szabásban. A kabátot tavasszal, nyáron bármilyen más ruhához is felveheti. A cipőt, a kalapot, a kiegészítőket a ruhák színének megfelelően válassza ki. Például sötétkék filc, és fehér szalmakalap szalag- és fáttyoldísszal majd minden ruhához illik.

K. J. (11.) Dayka Margit jelenleg Londonban van. Pesti címe: II, Margit körút 45—47. Somogyi Erzsébet, Károly király út 5. Palló Imre dr címe: VI, Vilmos császár út 15/a.

Erdész né. (554.) Nem szokás terített asztallal várni hűsvétkor, a locsoló vendégeket. Hanem megérkezésük előtt rendezzen el ízlésesen egy tálon aprósüteményt, esetleg kétlélet, édeset és sósat, s ezzel kínálja meg őket. A süteményhez likőr, cigaretta való. Teríteni nem kell, csupán apró tányérvégeket és asztalkendőt készítsen elő. Másik kérdésére: ilyen könyvet nem ismerünk. De hasonló jellegű felvilágosítást bármikor szívesen adunk.

Kálmán. (9.) Szabó Lujza, az Opera kiváló fiatal művésznője 1934 november 10-én hunyt el.

Kassa. (556.) Szülőért, testvérért félévig mélygyászt és félévig félgyszt viselnek. Távolabbi rokonokért pedig (azokért is, akiket Ön említ) külsőségeken nem gyászolnak; eltekintve a végtisztesség megadásának szomorú szertartásától.

Kérdőjel. (13.) A férfiak kopaszodásának — nagy általánosságban — kétségtelenül az az oka, hogy a férfiak tájékozatlanok a hajápolás terén. Azonkívül nem is törődnek annyit magukkal, mint a nők és végül nincs is türelmük a rendszeres hajápolásra.

Elkeseredett kislány. (546.) Úgy-e elképzelhető, hogy minden jóakarattal dacára, így a távolból, látatlanban nem adhatunk tanácsot. S miután a házi kísérletezésekkel csak árthat a bőrnek, azt mondjuk, keressen fel egy bőrgyógyászt, vagy kozmetikusorvos. Ügyeltesse, könnyen rendbehozható szépséghibáról van szó csupán. Tehát egy okkal több, hogy ne hanyagolja el. Fogadja meg jóakarattal figyelemzetésünket, s menjen orvoshoz, hogy mire beköszönt a nyár, aggodalom nélkül járhatson a strandra, amelyet legutóbb éppen e miatt az apró szépséghiba miatt annyira nélkülözött.

U. f. (17.) Egyszerű, jóízű magyaros ebéd íme a következő: marhahúsleves, malacpörkölt, főtt hús többféle körettel, túrós- és almásrétes. És persze mindezekhez vörös és fehér bor.

Csepeli előfizető. (548.) Levelét nagy érdeklődéssel olvastuk. A tárgyilagosság kedvéért meg kell említenünk, hogy filmszínészeinkkel hosszú éveken át, természetesen sokkal bővebben foglalkoztunk, mint a külföldiekkel. Úgy, hogy a magyar filmszínészekkel kapcsolatos művészi és társadalmi eseményekről a legrészletesebb ismertetést kapták olvasóink. Magától értetődik, hogy emellett, írásban és képben, a külföldi film-

események is helyet kapnak lapunkban. Ami pedig másik kérdését illeti, hogy a szóbanforgó magyar művész miért nem filmezik gyakrabban, közöljük, hogy az illetőt színpadi elfoglaltsága gátolja időnként.

Rózsa. (1.) Az „Egy pohár víz” című színdarabot a Nemzeti Kamaraszínházában, majd később a Művész Színházban játszották. 2. A „János vitéz” a Király Színházban kezdte pályafutását, ahol több mint ötszázszor játszották. De színe került az Operaházban, sőt a Nemzeti Színházban is. 3. A legnagyobb előadásorozatot a Nemzeti Színházban Madách „Az ember tragédiája” érte el.

Kálmán. (11.) Egy kezdő színésznek is szüksége van ruhatárra, sőt a kezdőknek talán még inkább, mint a beérkezetteknek. A színház ugyan csináltat ruhát, de erre mégsem lehet alapítani. Különben is a színház főleg a főszereplők ruháinak a költségeit viseli, így tehát kezdő színész a saját ruhatárára van utalva. Fokozottabb mértékben áll ez vidéken, ahol — ha csak nem történelmi időkben vagy egzotikus vidékeken játszódó darabokról van szó — a szereplők legtöbb esetben maguk csináltatják a ruhákat. Persze sok függ a szerződéstől is. Mert vidéken sokan már a szerződésben ki-

A múlt számban közölt rejtély helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Mit üzen a rádió. 13. Ágazatos. 14. Soll. 15. Sereg. 16. V. T. 17. Agio. 18. On. 19. Keret. 21. Légitámadások. 25. Óv. 26. Csupa. 27. Kiszél. 30. Tet. 31. Abo. 33. Teremt. 36. Ro. 37. Pong. 39. Balkán. 41. Irányítás. 44. Alá. 45. Rúdugróbajnok.

Függőleges sorok: 1. Másolópapír. 2. Igenév. 3. Tar. 4. Üzeni. 5. Zag (Gaz.) 6. Et. 7. November. 8. Astra. 9. Ásatás. 10. Dog. 11. Illi. 12. Olonkatonák. 19. Ká. 20. Ede. 22. Test. 23. Sut. 24. Operáló. 27. Konád (Dánok). 28. Zefir. 29. Lebáb (Bábel). 32. Ború. 34. Masa. 35. Tl. 38. Gnu. 40. Kan. 42. Yg (Gy). 43. Tó.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszüké miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük.

A keresztrejtély megfejtői közül Borbíró Teréz, U. és Sáska Jolán, S. púderkompaktot, Wittmann László, Bp. és Pado-nyi Gáborné, F. levelezőlapalbumot, Szita József, S. nyakkendőt, Rajnai Károly, K. és Berczey Ödönne, C. esavaros írót kaptak, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Csizsár Józsefné, R. és Balla Péter, Gy.

kötik azt, hogy a színház köteles a szerépekhez szükséges ruhákat megcsináltatni. Természetes, hogy ilyen szerződést csak kevesen köthetnek. Mindez csak az egész évadra szerződőkre vonatkozik.

K. I. (7.) Lánczy Margit a Színművészeti Akadémiát végezte. Az elmúlt évadban ő fordította a „Kerék” című színdarabot olaszból, amelynek a főszerepét is maga játszotta.

Akácia. (19.) I. Sörli Templ-nek ejtik ki. 2. Nem baj, ha a filmezést statisztálással kezd, higgye el, igen sok híres filmszínész kezdte így. A statisztálásnál sok mindent lát, hall, megtanul. Egyáltalán a színpadi és filmjátás között igen nagy különbség van, ezért van az is, hogy sok kitűnő színpadi színész — a megjelenéstől függetlenül is — nem tudja úgy megállani a helyét filmen, mint talán a színpadon. A filmen nemcsak mozogni, de beszélni is másképpen kell, mint a színpadon. Mások a technikai törvények a filmen. Minden másképpen hat, nem is beszélve arról, hogy jelentéktelen arc szépen hat a filmen és szépségek gyakran teljesen semmitmondóan hatnak. Az a mondas, hogy jó, vagy rossz filmarca van valakinek, nem alaptalan, hanem gyakorlati példákon nyugszik.

H. R. (550.) Nyugodjék meg, abban a kis korkülönbségben semmi röstelnivaló nincsen! Az pedig, hogy egy harmincéves nő idősen tartsa magát, jogosult lehetett talán a múlt században, de ma: 1939-ben indokolatlan, s alapos túlzás. Nem tartjuk fontosnak, hogy a fiút — ha már eddig nem tette — ép most világosítsa fel életkoráról. Ha a fiú lényegesnek tartaná az Ön éveinek számát, egészen bizonyos, hogy ismeretségük hosszú ideje alatt már tapintatosan érdeklődött volna. Természetesen, ha a kérdés ezután szóba kerül, válaszoljon rá csak nyíltan és bátran. Önnek semmi oka sincs arra, hogy elhallgassa, vagy letagadja!

Csunya. (21.) Óvakodni kell annak a napfénytől, aki hajlamos szeplőkre, májfoltokra, bőrelszíneződésre. Ilyeneknek fényvédő púdert és kenőcsöt kell használni.

Tanácsaltanok. (560.) Fáradjanak el a vallás- és közoktatásügyi minisztériumba, ahol illetékes felvilágosítást kaphatnak nemcsak a kért iskolákra vonatkozólag, hanem egyszersmind a felvételhez megkívánt összes előfeltételeket illetőleg is.

Válasz. (23.) A Színművészeti Akadémiára és az Egyesületi Iskolába már csak a jövő évadra lehet jelentkezni és pedig augusztus végén. Három-három év a tanfolyam mindkét helyütt. Az Akadémián az évi tandíj 120 pengő, az Egyesületi Iskolában 200 pengő. Tandíjmentesség mindkét iskolában van, de csak a második évben.

V. J. (562.) Bármelyik könyvkereskedés szívesen küld Önnek díjmentesen olyan árjegyzéket, amelyből kiválaszthatja a megfelelő szakkönyvet. Másik kérdésére: a kért hangszert (orgonát) már a tizennegyedik században ismerték.

H. F.-né. (8.) Zalaegerszeg. Részünkről semmi szándékos mellőzés nem történt. Mi mindig a legnagyobb szeretettel foglalkozunk a színművészeti iskolai, vagy a zeneakadémiai növendékekkel. Hiszen egyengetjük is a lapunk hasábjain a kezdő színészek útját, amennyiben erre mód kínálkozik. Természetesen arról nem tehetünk, hogy a 84 oldalas „Déliab”-ban, amelyben színház-, film-, rádió- és társasági hírek látnak napvilágot, valakivel külön nincs módunkban foglalkozni, még az esetben sem, ha az illető erre valóban rászolgált. Az illetővel szívesen foglalkozunk bármikor, ha erre újból alkalom lesz.

Jazz- és cigányzene. (21.) Határozottan el lehet mondani, hogy ma már a cigányzene legalább is nálunk felülkerekedett, bár a jazznak is nagyszámú hívei vannak. Egyébként nálunk a jazz tulajdonképpen csak 1918 óta ismeretes. Eleinte nagyon tetszett és hódított az új ritmus, az új hangszerek elemi erővel hatottak. De később már megszoktuk és nem váltotta ki a mi közönségünkben azt a nagy hatást, mint az első időkben.

Irányi. (31.) Morlin Amadé az Operánál főtitkári minőségben van. Tolnay Pál műszaki felügyelő.

Operett. (33.) Valóban Budapesten ma csak egy igazgató van, akinek három színháza van és ez Erdélyi Mihály. Ő igazgatja a Józsefvárosi, Erzsébetvárosi és Kisfaludy Színházat. Nála minden darab legalább három héti műsoron van, mert mind a három színházban lejátsszátja a darabokat s legkisebb időtartam egy-egy darabnak egy hét.

Vanda. (25.) Huszka Jenő első igen nagy zeneszerzői sikerét a „Bob herceg” című operettel aratta. Ugyanebben az operettben Fedák Sárinak is olyan nagy sikere volt, hogy egyszeribe híres és népszerű lett.

Előfizetési árak:

1/4 évre 2 pengő 50 fillér, 1/2 évre 5 pengő

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT. Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépeknél, Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 14-23-39 és 14-23-50

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten nyakkendőket, púderkompaktokat, bakelit szalvétatartókat, levelezőlapalbumokat és értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő máre. 30. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

	1	2	3	4	5	6	7	8		9	10
11										12	13
14						15					16
17						18				19	
20			21		22				23		
24					25			26			
27			28								
29		30			31						32
33				34					35		36
37			38		39		40			41	
	42										

Beküldendő: vízszintes 1, 20, 42 és függőleges 1, 11, 13

Vízszintes sorok: 1. A 18. században élt híres női cigányzenész. 11.-vődörbe. 12. Jegyes. 14. A kénnel rokon elem, melyet a távolbalátás megoldásánál használnak fel. 15. Vissza: gyöngy — németül. 16. Több a. 17. Kötelékeitől felszabadít. 18. Veszprémmegyei kisközség a zirci járásban. 19. ... Bekr. 20. Iparos. 23. Fiú-becenév. 24. „Átnyujt” — összevont szóval. 25. Finom szivar. 27. Álom belseje. 28. Pénzügyleteknél, részvényvásárlásnál van ilyen jegyzés. 29. Az első gyilkosság áldozata. 31. Kínai tinta. 32. Személyes névmás. 33. Jazz-hangszer. 35. A csépléskor visszamaradt hulladék. 37. Diszítés. 40. Falusi megszólítás. 41. Barom húzza. 42. Gazdasági munkás.

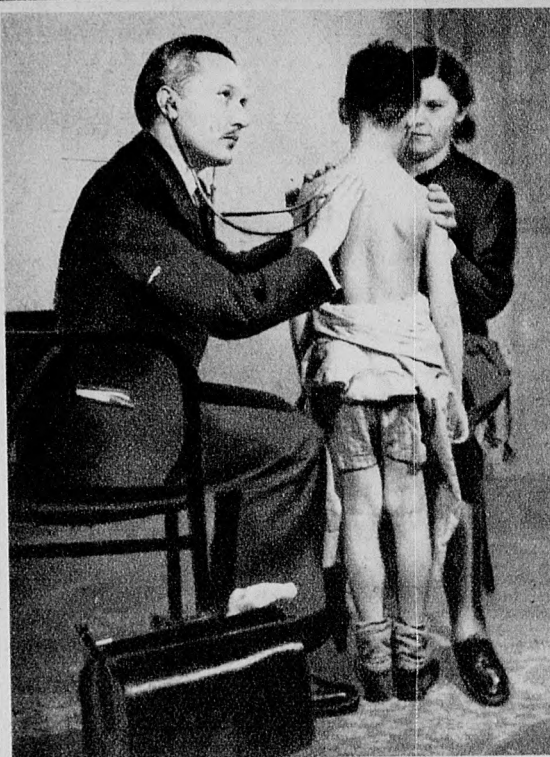
Függőleges sorok: 1. Baranyamegyei kis-

község a mohácsi járásban. 2. Régi és híres budai vendéglő cégére. 3. Vissza: ... hal = békaporonty. 4. Növekednek. 5. Régi aprópénz rövidítése. 6. Latin határozóeset neve. 7. Kávészűrő, kávé dolga. 8. Kocka — latinul. 9. A nátrium vegyjele. 10. Keleti nép. 11. Édesség. 13. Igen fontos kelléke a színháznak, előadóterem. 19. Női név (a harmadik betűre ékezetet teendő). 21. Nemes — németül. 22. Vissza: ucca a bpesti Józsefvárosban. 23. Származó. 26. Idegen ellentétes kötőszó. 30. A pázsittélekhöz tartozó fű. 32. Lépked. 34. Mező. 35. Bö. 36. Ringatózás eleje. 38. A tantal vegyjele. 39. Fűszer-ásvány. 40. Rag.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 81. oldalon közöljük

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomása, Budapest

SEMMI BAJA

sincsen gyermekének, testi fejlettsége teljesen kielégítő — mondja alapos vizsgálatának befejezése után az orvos.

A szülők gondossága sokban hozzájárul ahhoz, hogy az orvos ilyen kedvező megállapítást tehesen. Tudni kell ugyanis, mi válik hasznára a fejlődésben levő szervezetnek és ehhez kell igazodnia a gyermek táplálkozásának és egész életberendezésének. Fontos továbbá, hogy tudja a szülő, miként előzhető meg a serdülő gyermeket fenyegető számos betegség.

Sok-sok más hasznos tanács mellett erre is megtanít az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat, amely 23 kiváló orvostudós munkájának összefoglalása.

A könyvsorozat ára bérmentve Budapesten 40, vidéken 42 pengő, amely 2 pengős havi részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra. Tessék okvetlenül erre a hirdetésre hivatkozni

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T.

Budapest, VII, Dohány ucca 12

Megrendelem Tolnai: ORVOS A CSALÁDBAN című művet öt díszes félbörkötésű kötetben bérmentve, Budapesten 40, vidéken 42 aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2 pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát Önök fenntartják. Bármely részlet be nem tartása esetén a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása az Önök megítélésétől függ.

Kelt 193 hó n.

.....
A megrendelő neve és foglalkozása

Pontos cím: